

ספר ברך אברהם

אין דעם ספר ווערט גיברענגט שיינע מעשיות וואס
מען קען זיך ארום נעמן אסאך וויא אזוי דער מענטש
זאל זיך פירען אללעס וויא אין דער גמרא ווערט
גיברענגט אויך פון צוואות ר' יהודה החסיד ויל אינ גאנץ
אזעלכע זאכן וועלכע גוט זענען צו דער נשמה. אללעס
אויף עברי פיינט פרי יעדער מענטש זאל פאר שטיין
אין טיטן וועג צו גיין ופזכות זה יקיים פני תפסוק וקא
לציון גואל אמן:

הוצאות בית מסחר הספרים

של ר' יהושע גרשון נ"י מונק

בווארשא געשע נ" 12 | ובקעלין רחוב אלטער

מארג נ" 4

בבית חסדה שלו

ווארשא

БЕРАХЪ АБРАГАМЪ

120 е. благословилъ Абрагамъ

ВАРШАВА 1888

Дозволено Цензурою
Варшава 28 Мая 1890 года

въ Типографіи Б. Турнъ,
улицѣ Францисканская № 22.

אין דר גמרא עבודה וזה שמיים רבו אלכסנדרא הט אויס גרופין ווער עס וויל לעבין זאל צו
 איהם קומן. אזוי זענען אלע לייט צו אים גיקומען. הט ער זיי גיזאגט ווער עס וויל לעבן
 דר זאל ווין צינג היטען פון ביזוי אונ ווינע קעפצין זאל ער היטען פון פאלשקייט. אזוי וועט
 דר מענטש זאגן ווען איה וועל היטען מיין צינג פון ביזוי און מינע לעפצין פון פאלשקייט.
 וואס דען זאל איה טאן? דאס מיינט מען ער זאל תורה לערנען. ווארין די תורה הייסט טוב
 אין דער גמרא סנהדרין שמיים רבי יהושע בן לוי הט גיטראפן ווי אליהו הנביא איז גיטראפן
 דר דער טייד פון גל. ערן. אזוי זאגט רבי יהושע בן לוי צוא אליהו הנביא ווען וועט
 משיח קומען. ענטפערט אים אליהו הנביא ווען דער הער וועט וועלן וועט משיח קומען.
 רבי יהושע בן לוי האט גיטראפן וויא אליהו הנביא איז גיטראפן פאר דער תייל פון רבי
 שמעון בן יוחאי. אזוי זאגט רבי יהושע בן לוי צו אליהו הנביא איה וועל האבן עולם
 הבא. ענטפערט אים אליהו הנביא אויב דער הער וועט וועלן. זאגט רבי יהושע בן לוי
 צוויי האב איה געזעהן אין עס דריטע קול האב איה גיהערט. אזוי האב איה גיפערענט אלע
 הנביא. ווען קומט משיח. האט ער מיר גיזאגט גיאי אין פירען משיח וועלכסט האב איה
 אים גיפערענט ווי וויצט משיח האט ער מיר גיזאגט ער וויצט פאר דעם טווער פון רוים צווישן
 די קראנקע. הב איה אים גיפערענט. ווי אזוי וועל איה וויסען וועלכער משיח איז. הט ער מיר
 גיזאגט דעם סימן דס די אלי קראנקע מענטשן פיגורין אויף אונ פיגורין צו עטליכע ווינען צו
 זאמען. אונ משיח בויגט אויף אונ בויגט צו איינציג ווייס. אזוי בין איה גיקומען צו משיח.
 הט משיח צו מיר גיזאגט פריד צו דיר בר לואי. האב איה אים גיפערענט ווען וועסטו אהער
 קומען. הט משיח מיר גיגעפערט היינט. בין איה גיקומען צו אליהו הנביא. אונ הב צו אים גיזאגט
 משיח הט מיד אפ גינארט דען ער האט מיר גיזאגט אז ער וועט היינט קומען. אין ער איז נישט
 גיקומען. זאגט מיר אליהו הנביא ער הט גימיינט אז איר וועט פרום ווין אין איר וועט זאלע הער
 לערנען וואלט ער גיזעהן נאך היינט גיקומען

פרק ראשון

אין דעם פרק ווערט באשיידן וויא אישליכר זאל וויד צייט נעמן תורה צו לערנען ער סאג
 ווין בייך אדער ארום איה וועלעכער וואס איז נישט קיין למדן זאל ער שייטש ספרים ליגן.
 ווייל אויף יענער וועלט פערענט מען די אלי זאכן צום ערשטין דרום האב איה אין דעם ספר
 דאס גיטשעלט. אז אין דר גמרא סנהדרין שמיים די ערשטו פראגע דעם מענטש אויף יענער
 וועלט איז. פאר וואס ער הט קיין תורה נישט גילערונט. איז דאך קשה. צום אמת פערענט
 מען דעם מענטשן פריער אויב ער הט ערליך גיהאנדיקט. אין דר נאך פערענט מען אים
 אויב ער הט תורה גילערונט. דרום איז עס צו פאר שטיין מיט דר מעשה וואס מיר שרייבן
 מעשה אליהו הנביא איז גיזאגט וואס ער טוט אויף דעם פעלד. הט ער באגענוגט אין יהודי
 פערענט אים אליהו הנביא וואס ער טוט אויף דעם פעלד. ענטפערט אים דר יהודי
 דאס ער האט פייניל מיט גרויסע סחבולות אין חכמה. זאגט אליהו הנביא צו אים אז בייסט
 ווא איין גרויסר חכם. האסט די תורה גילערונט. זאגט ער גיין. דרום איז שוין פאר ענטפערט.
 פאר וואס מען פערענט צום ערשטין דעם מענטש אויב ער הט ערליך גיהאנדיקט. ווארין
 מען וועט אים צום ערשטין פערענט אויב ער הט תורה גילערונט קאן ער ענטפערן איה האב
 גיין שכל נישט גיהאט תורה צו לערנען. דרום פערענט מען אים צום ערשטין אויב ער הט
 ערליך גיהאנדיקט. זאגט ער ווא איה האב זאגן ערליך גיהאנדיקט. פערענט מען אים אז
 האסט שכל גיהאט ערליך צו האנדיקט. פאר וואס האסטו נישט גיהאט שכל תורה צו לערנען
 דורך דעם דער מענטש וואס הט קיין תורה נישט גילערונט. האט קיין שום תירוץ נישט. אין
 ווין ערליך איז גרויס. דורך דעם פערענט מען צום ערשטין אויב ער הט ערליך גיהאנדיקט.
 אדער דר עיקר איז דאס מיינען תורה לערנען. אונזערי חכמים שרייבן. איה דעם וואס

דר מענטש לערנט. קיין תורה ניש העלפט ניש אויף יעדער וועלט קיין שום תירוץ. זאגט
 נער איה בין איין גרויסער עושר געווען האב איה קיין צייט ניש געהאט תורה צו לערנן ווייל
 איה בין געווען פאר טרור אין מיני עסקים. אזו זאגט מען צו איהם בוקט דאך ניש בייכער
 געווען פון רבי אלעזר בן חרסום. וואס ווין פאסער האט אים איבער גילאזט טוונדער שפעט
 אויף דר טרונקענש אין טוונדער שיפון אויף דעם ים. פון דעקט וועגן האט ער זיך מיט גענוגן
 איין גרויסע סוממע געלד אין איין געזאגט פון איין שטאט אין דר אנדערער תורה לערנין.
 איין מאל האט אים ביי גענוגט ווין אייגער קנעכט. נאר דר קנעכט האט רבי אלעזרין ניש דר
 קאנט. אזו זאגט דר קנעכט צו אים דו מונט היינט ארבעטן ביי מיין הער ר' אלעזר. זאגט
 ר' אלעזר צום קנעכט. לאז מיר אפ. ווארן איה וועל גיין תורה לערנן. זאגט דער קנעכט.
 אזו ווא אים איין אמת אז ר' אלעזר בן חרסום לעבט. אזו וועל איה דיר ניש אפ לאזן.
 נאר די מונט היינט ביי מיין הער ארבעטן. אזו ניש אים ר' אלעזר ווין גאנץ געלט וואס ער
 האט מיט זיך געהאט. אזו האט אים דר קנעכט אפ גילאזט. און ר' אלעזר איין געזאגט תורה
 לערנן. האט זיך ר' אלעזר ווין גאנץ געלד אנוועק געגעבן און האט זיך ניש געוואקט געבן
 צו דער קענין. פרי מען זאל ניש וויסן אז ער גייט ארום תורה לערנן אזו פרענט מען
 דעם עושר פון וואס ער האט זיך ניש געקויפט וואי ר' אלעזר בן חרסום. זאגט דר מענטש
 איה בן ווייטער ארום געווען האב איה ניש גיקאנט תורה לערנין. זאגט מען צו אים בוקט
 דען ארויסער געווען ווי הלל. ער האט אלי מאג פאר דעם איין שלינגער אזו האט ער דעם
 שומר פון בית המדרש אנוועק געגעבן איין האקפון און מיט דעם אנדערן האקפון שלינגער
 האט ער זיך מיט ווין ווייב און קינדער געשייט. איין מאג האט ער די פרומה איה ניש
 פאר דעם. אזו האט אים דר שומר פון בית המדרש ניש ארויסגעלאזט. אזו האט זיך דר
 גוטער הלל גלייבט פאר דעם פענסטער. ערזאך קאנן הערן תורה פון ביי שמעיה נאכטליין.
 עס איין געווען אין דר צייט פון תקופת טבת. עס איין געזאגט איין גרויסער שטייג. אין
 ווי דר גוטער הלל איין געלעגן פאר דעם פענסטער איין אויף אים אן גיפאלן פיל שטייג דאס
 מען האט אים שוין נאר ניש ארויס געגעבן. אין ער איין אלס געלעגן פרי ער זאל תורה
 הערן. דרום פרענט מען. דעם ארויס. פאר וואס האסטו דיר ניש געקויפט אזו ווי דער
 גוטער הלל. זאגט דר מענטש איה בן איין שיינער פרושין געווען דורך דעם האט מיר דר
 יצחק הדע פאר פירט. האב איה קיין תורה ניש געקענט לערנן. אזו זאגט מען צו אים
 האסטו דען אין דיר מיין יצחק הדע געהאט ווי יוסף הצדיק. וואס פאר אצרות ער האט
 געהאט פון פומיפרס ווייב. ווא האט איהם געוואלט מיט געוואנד איבער דערין. דאס ער
 זאל איר ווילן מאג. ווי האט אים גילאזט אין תפיסה איין זעצין. ווארין מיט גוטשע האט ווא
 ביי אים ניש געפאלט. ווי האט אים צווא געזאגט שטעקן טוונדער אענטיגער וולכער. פרי ער
 זאך איר ווילן טאן אין ער האט ניש געוואלט. האט ווא געפרובט מיט בויזן. און דר גוטער
 יוסף הצדיק האט זיך פאר לאזט אויף הקדוש ברוך הוא אין האט זיך ניש גילאזט איבער
 בויזן ווין יצחק הדע. אזו פרענט מען דעם שיינעם פארשטין פאר וואס האסטו דיר ניש
 געפרובט אזו ווי יוסף הצדיק. דרום זאגן אונזער חכמים אז אויף יעדער וועלט העלפן דעם
 מענטש ניש קיין שום תירוץ. אזו ווי מיר געפונען און אלי הייליגע ספרים דאס פאר
 צייטונגס האמשע זענן געווען גרויסע ארומי לייט פון דעם וועגן האבן ווי תורה געלערנט.
 ווי זענן געווען אזו ארום דאס זעקס מענטשין האבן זיך צו געדעקט מיט איין קלייד. פון
 דעם וועגן האבן ווי תורה געלערנט. מיט עסן האבן ווי זיך גילאזט באנוגען מיט וואס
 עס איין אפילו עס איין אין ווי קיין ברויט ניש געווען. פון דעם וועגן האבן ווי תורה
 געלערנט. רב אדא בר מתנא פלעגט גיין פלייסיג אין בית המדרש אריין תורה לערנין. איין
 מאל זאגט זיין ווייב צו אים מיין ליבער מאן די תורה לערנן איין ווייטער גוט. אבער וואס
 נעמט ווין אונזער תכלית פון וואס וועל איה דאך אונזער קינדער עסן צו געבן אז די מוסם

בין שום משא ומתן נוס. און בין געלד האב איז נוס. און זאגט ער. מין ווייב דער
 זייל איז נאך דא אויף דעם פערד קרויט מיט מארמאפליס. וואס עס קאסט דיר צונד מין
 געלט נוס. האסט די מיט דו קינדער דער ווייל עסין. אין איז וועל יום גלילה תורה
 לערנן: אונזער חכמים שרייבן. ווען איינער לערנט תורה און ארומקויט הערפט אים
 הקדוש ברוך הוא דאס ער לערנט תורה אין גרויס עשירות. און ווען איינער לערנט מין
 תורה נוס ווייל ער איז אין גרויסער עושר. לכסף הט ער דר פאר דעם כלית וואס דורך
 דעם ארומקויט קאן ער בין תורה נוס לערנן. ווען איינער לערנט תורה אויף דער וועלט;
 וואס דו וועלט איז גילעכונט צו נאכט. האט ער דעם שר אויף ווענער וועלט וואס ווא
 איז גילעכונט צו טאג: רבי בר בר רב הניא איז גיטאדן. איז צו אים גיטאדן רבי זעירא.
 און האט איהם און ספיד גיטעהן. שלמה הכלף האט גיטאט דר שלמה פון איין ארומקויט
 איז ווער ווס. דאס מושל האט ער אויף אונז גיטאט. מיר הייסן ארומט לייט. מיר זענן
 גיטאט צו דער מלאכה. תורה לערנן אויף דער וועלט. דרום איז דר שלמה דאס הייסט
 דר מוים ווער ווס ווארין אז אמענליש שטארבט נעמט מען דעם שר. מושל איין מלה
 האט גיטאט פיר ארומט לייט. איינער פון דא אלע ארומט לייט איז גיטעטן ווער
 פלייסט אין דער מלאכה מין פון אלע. אזוי האט איהם דער מלה גיטעטן רופען און איז
 מיט איהם גיטאטן שפאצירען. דר מלה האט אים ריב גיטאט ווייל ער איז פלייסט אין
 דר ארומט. פיר נאכט זענן אלע ארומט לייט גיטעטן צום מלה דאס ער זאל ווי באצאלן
 גיטעטן די ארומט לייט איז דר וואס דער מלה איז מיט איהם שפאצירען גיטאטן אויף
 גיטעטן דאס דער מלה זאל איהם אויף באצאלן. אזוי הט ווי דר מלה אלע גלייך באצאלט
 אזוי זאגן די איבערנע ארומט לייט. ארומי מלה. מיר האבן גארבט איין גאנצן טאג.
 אין ער הט נאר גארבט עטליכע שעה פאר וואס זאל ער נעמן גלייך מיט אונז. ענפערט
 די דער מלה. איהר נענט אלע געראגנס. איהר זאלט וויסן. דאס ער איז אזוי פלייסט
 אין ווייב ארומט אז ער האט אין די עטליכע שעה אזוי פיר גארבט. גלייך ווי איהר
 אומצין טאג. דאס האט רבי זעירא געמיינט. רבי בר בר רב הניא איז יונג גיטאדן ער
 איז אלט גיטעטן צונאנצט יאהר אפער ער איז גיטעטן איין גרויסער בעל מלאכה אין דער
 תורה. ער הט מין גיטעטן ווי איינער וואס איז אלט הונדערט יאהר. בארום וועט ער
 האפען שר גלייך ווי איינער וואס לערנט הונדערט יאהר: ווען איינער איז איין עני וואס
 גער קאן דאס מינד נישט האלטען ביי איין מלמד דארף מען איהם געבן געלד פרי ער זאל
 קאנען דאס קינד תורה לערנן. אונזער חכמים שרייבן ווען איינער לאזט ויין חכרם מינד
 תורה לערנן איז ער וזכה צו ווען גיטעטן של מעלה אין ויין זכות איז ווער גרויס ווען
 הקדוש ברוך הוא איז נאך איין שטעכטע גיטאט קאן ער ויא מביטל ויין. און דער וואס
 לאזט דעם חכרם מינד תורה לערנן. איז גלייך ווי ער הט אים באשאפן. אונזער חכמים
 שרייבן ווער עס לערנט מין תורה נוס פאלט אריין גיטאט. אפער דר וואס לערנט תורה.
 דעם נוס הקדוש ברוך הוא ויין באנער. און דעם הויז וואס עס ווערט מין תורה נוס
 גילערנט. דאס ווערט חזו פיר ברייט. אויף וועלכער עס לערנט תורה. איז גלייך ער
 האט אלי קרנות מקריב גיטעטן. וועלכער עס לערנט ביי נאכט תורה. שטייט די שכינה
 קיין אים. אין ווער הקדוש שטייט. וועלכער עס לערנט תורה אין מיטען דער נאכט איז
 ויין זכות נאר גרויס. ווארין האלפער נאכט גיט הקדוש ברוך הוא אין גן עדן. אז פרינען
 אים דו מלאכים. וואס איז דאס פאר איין ווס קול וואס מיר הערן. ענפערט ווי הקדוש
 ברוך הוא. דאס קול איז פון מיני קינדער וואס לערנן תורה. רבי חסדאס טעכטער האבן
 צו אים גיטאט. ליפער פאפער די לערנט טאג און נאכט תורה. פאר וואס זאגט נוס
 אביסאל שלאפן. האט ער ווי גענפערט לוכע קינדער עס ווערט ויין איין צייט. דאס עס
 וועט ויין איין לאנגער טאג צו שלאפן. און איין קארצער טאג תורה צו לערנן. און מציט

ברך פרק ראשון אברהם

בזמן . דאס האט ער גיטוינט ווען דער מענטש שטארבט . דאס ער צייט און דעם פונקטערן גרוב צו שלאפן אבער תורה צו לערנען איז דאס פאר צייטונג האבן אליינס זייט פלייסט תורה גילערונג . רבי יוחנן און רבי אקער נעמן נישט גינאנגען פיר איילן זאלן . מין תורה נישט לערנען . אונזער חכמים שרייבן ווער עס לערונג תורה איז זיין מצוה גרעסער ווי ער וואלט מצוה געווען און איז דאס לערנען איין גרעסער מצוה ווי ער וואלט דאס בית המקדש גיהאלפן בויען . און דאס תורה לערנען איז איין גרעסער מצוה ווי ספד זיין פאטער און מוטער . און דרייט נאכען וויינט הקדוש ברוך הוא אליינס מאן . איינס פון דאס דריי נאכען איז . וועלכער עס קאן לערנען און לערנען נישט . יעדער מענטש איז מחויב אליינס צייטונג תורה לערנען . אפילו אז עס טוט אים וויי דאס קאפ . אונזער דאס האלט אונזער דאס לייב אונזער דאס פונקטער אונזער דאס גאנצער גוף . זאל ער אלץ תורה לערנען . אונזער חכמים שרייבן דאס נעמן יסורים של אהבה . אז תקביל שיקט יסורים און אפגעשטאלט זאל ער תורה לערנען . אזוי דאס אים הקב"ה גוים לוי . און דאס תורה הייסט פס תמים . דאס איז פיינט איין קרייטיק וואס עס איז פראלויב גוט . איין מאל איין פאטער שלאגט זיין קינד און מאכט אים איין ווייך . וואס טוט ער לייגט ער אים צו איין פלאסער . און דאס פאטער זאגט צום קינד מין קינד כל זמן דאס פלאסער לויגט און דעם ווייך זאלסטו גאר מין מרא נישט האבן עס וועט דיר גאר נישט שאמין . דאס מענטש עס און מרונקען און דאס וואשן און קאלט אונזער און ווארום וואס . אבער אז דאס וועט דעם פלאסער אראפ נעמן איז עס דיר שטעלליך . עס קאן נישט דיר מאכן ווילד פלייש . אזוי נעמן מין און . הקב"ה איז דאס פאטער און מין הייסט ווייך קינד . ער האט אונז גישלאגן מיט דעם יאך דער וואס ער ברענגט דעם מענטש צו אלעם שלעכטס . דער קיינא האט אונז הקדוש ברוך הוא געגעבן איין רפואה דאס איז די תורה . אזוי זאגט הקדוש ברוך הוא צו אונז קינדער איה האב אייך גישלאגן מיט דעם יאך דער וואס ער רעד אייך איה צו אלעם ביין . זאלט איר נעמען די רפואה וואס דאס הייסט אונז זאלט תורה לערנען וועט אייך דער יאך דער גאר נישט קאנען מאהן ווי פאלד איר וועט לערנען תורה האט איר מין מרא נישט צו האבן פאר דעם יאך דער . אבער אז איר וועט מין תורה נישט לערנען . ברענגט אייך דער יאך דער צו אלעם שלעכטס : און דאס גאר ירושלמי שטייט עס איז געווען איינער וואס ער האט אליינס מאן פיל רבילות און לשון הרע גיכער איין פארהאט ער חכמה אויף דעם . אין איז גינאנגען צו רבי יוחנן ער זאל אים געבן איין רעכטע תשובה אזוי האט אים רבי יוחנן גיהייסן גיין צו רבי חנינא . ווי ער איז גישיקט פאר די חנינא אין האט פון אים פאר לאנגע ער זאל אים איין תשובה געבן . דאס אים רבי חנינא גינאנט ער ווייפט זיט אויב ער קאן אים איין ויכערע תשובה געבן . גאר ער זאל תורה לערנען . וועט ער גוים האבען איין ויכערע תשובה . ווארן די תורה איז ארפאט צו אלעם :

אויף גינאנגען מין אז די תורה איז מצוה דעם מענטש פון מוט :

מעשה אין דער גמרא פסחים שטייט רבי חנינא בן דאס איז גינאנגען אויף דעם וועג . האט אים באגענוגט איין שידית . אזוי זאגט וואס צו אים ווען מען זאל אין הימל נישט געווען אים רופען זייט גינאנגען אן רבי חנינא אין אן זיין תורה . אזוי וואלט איה דאס משרת געווען . ענבער איר רבי חנינא אז איה בן יוא חשוב אין הימל בן איה אויף דיר גאר זאלסט מין נישט מאכט האבן מענטשן צו שרין אזוי דאס אים די שידית געבעטן ער זאל איר געבן רשות צוויי מאן אין דער וואך מיטוואך ביי נאכט און ערב שבת ביי נאכט :

מעשה רבי אבוי איז גינאנגען אויף דעם וועג האט ער באגענוגט איין שידית אזוי זאגט וואס צו אים ווען מען זאל אין הימל נישט געווען אים רופען זייט גינאנגען אן רבי חנינא אין אן זיין תורה וואלט איה דאס משרת געווען . אזוי זאגט איר חנינא אז איה בן יוא חשוב אין הימל אן חנינא אן זאלסטו מין רשות נישט האבן מענטשן צו שארן מין : און דער גמרא ראש חשנה שטייט . עס איז געווען איין משפחה אין ירושלים וואס

עני ונענע גיטמארקען צו אפציען יאהר. אזוי ונענע זיי גיטמארקען צו רבי יוחנן ער זאגט זיין איין עצה
 געבן. אזוי האט רבי יוחנן זיי גיטמארקען איהר. קיין עצה נישט געבן איר סתם זיין פון דער
 משפחה פון. עלי רבקה וואס זיי ונענע פאר שאלטין גיטמארקען. ווערן קונדער וואלן שטארקע
 צו אפציען יאהר. גאר די עצה קאן איר איהר געבן איהר וואלט תורה לערנען וועט איר גיטמארקען
 ווערן ווארן די תורה איז מצוי פון מוט. אזוי האבן זיי גילערונט תורה ביהמדר. זענען זיי
 גילערונט לעבן. פון דעמאלט אן רופט מען זיי משפחת רבי יוחנן ווייל ער האט זיי איין עצה
 געבן דאס דורף דער עצה ונענע זיי גילערונט לעבן. אלושע בן אבוה. איז געווען איין
 גרויסער למדן ער פלעגט גיין אין היכל אריין מיט גרויסע שמות הקדושים. וכסף האט ער
 זיך מיט געווען. האט מען אים איין נאמען געגעבן אחר. דאך האט ער נאך אלע צייטן
 גילערונט מיט זיינע פלמדיים. וויא ער איז גיטמארקען אונד האט קיין תשובה נישט גוטאן.
 האט ויה רבי מאיר ווייטער מצער געווען ווייל ער איז זיין פלמיד געווען אז זיין רבי זאל קיין עולם
 האבן נישט האבן. אזוי זאגט רבי מאיר ווען איהר וועל שטארקען וועל איהר זעהן אז זיין רבי
 זאל אין גיהנם אריין קומען. יודף דעם וועט ער קענען אריין זעהן אריין איהר קומען. ווען
 ער וועט אין גיהנם זיין ענגש אפ קומען. ווען רבי מאיר איז גיטמארקען האט מען געווען
 זיי עס איז ארויס איין רויף פון דעם קבר פון אחר. דאס איז דער סימן צורבי מאיר האט
 זיין רבי געברענגט אין גיהנם אריין. אזוי האט רבי יוחנן גיטמארקען זיי איין קונסט האט רבי
 מאיר באוויזן דאס ער האט זיין רבי געברענגט אונד גיהנם אריין. ווען איהר וועל שטארקען
 וועל איהר אים מיט מיר מיט געברענגען אין 12 ערן אריין. אונד איהר וועל זעהן ווער עס וועט אים
 פון מיין האנד אונטע קומען. ווען רבי יוחנן איז גיטמארקען האט מען געזעהן ארויס איין רויף
 פון קבר פון אחר. דאס איז דער סימן דאס ער איז אין 12 ערן אריין. דא קאן מען זעהן זיי גרויס
 דר וכות פון תורה איז. מיר געברענגען אונד אלע ספרים אז תורה איז שטארק גיליבט פון הקב"ה.
 מעשה רבה בר שילא איז געגאנגען אויף דעם וועג באגענוגט אים אליהו הנביא אזוי פרעגט
 ער אליהו הנביא. ליבער רבי זאג מיר וואס טוט איציקר הקב"ה. אזוי זאגט אים
 אליהו הנביא ער דערונט איציקר די אלע הלכות וואס די רבנן האבן גילערונט :
דער קייסער אנטנינוס ער פלעגט אלי מאג תורה לערנען ביי רבי. עס איז געווען שטארק
 בסוד. דער קייסער האט געהאט איין הייל פון זיין הויז בוי צום רבנים הויז עס האט
 קיין שום מענטש נישט געוויסט אויב ער לערנט תורה. דער קייסער פלעגט אלע טאג צו זיין
 בייא רבי אלעס משרת ער פלעגט אים צו געבן עסן אונד טרונקען. אויף ווען רבי האט
 זיך שלאפן געלייגט. פלעגט זיך דער קייסער לייגן פאר דעם בעט אין רבי איז אויף אים ארויף
 געגאנגען אין בעט אריין. איין קאהל זאגט רבי צום קייסער ליבער. קייסער דאס איז נישט קיין
 פבור איהר זאל אויף א קייסער מרעטן. אזוי זאגט דער קייסער. ליבער רבי הנזיר וואלט איהר
 קאנען זיין איין פיס בענקעלע אויף ונענע וועלט. איין טאהל פרעגט איהם דער קייסער ליבער
 רבי. זאגט מיר אויב איהר וועל האבן עולם האב. אזוי זאגט אים רבי. יוא איהר וועט פאר
 געוויס האבן עולם האב ווייל איהר האט תורה גילערונט. אויף גיהער זיך דער מענטש נישט
 בנאה צו האלטן ווען ער דערונט תורה. ווארן די תורה איז גילערונט צו דריי ערלייא
 גיטמארקען דאס ערשטע איז וואסער. דאס אנדערע איז מליח. דאס דריטע איז וויין. וואס
 די דרייא ערלייא זאכן האלטן זיך נישט אין וילכענע אונד נישט אין גילדענע בליים נאר אין
 ערדנע בליים וואס דאס איז ביי זיך שטארק שפיל. אזוי אויף די תורה האלט זיך נישט בייא
 דעם וואס איז איין בעל גאנה. נאר בייא דעם וואס איז ביי זיך שפיל. לעתיד לבא וועט
 הקב"ה נעמען איין ספר תורה אין זיין שוים אריין. אונד וועט זאגן די אלע מענטשן ווס האבן
 תורה גילערונט זאלן קומען נעמען ווער שפר. דרום דארף נעמער מענטש זיך איבער פראכטען
 זיי גרויס די מצוה פון תורה לערנען איז די מצוה האט נאר קיין סוף נישט. ווארן די תורה
 איז אויף אונד מיין בעולם הנה ובעולם האב אמן סוף :

אין דם פרק ווערט ביי שריבען ווי אזוי מען זאל צדקה געבן. ווייל דר וואס ער גיט צדקה דר ווערט ביי שערקט פון דם טויט. אונזערי חכמים שרייבן די מצוה פון צדקה אין ווער גרויס. אברהם אבינו הט צום ערשטן מלחם געווען די מצוה פון צדקה. ער הט איהן גענומען אהויו פאר אורחים וועגן. אז עס איז צו אים געקומען איין אורח הט ער אים צו גענומען מיט גרויס פרייד. אין ער הט געגעבן עסן און טרינקען ווי פיל ער האט באדארפט. נעכער מענטש בארף געבן צדקה נאך זיין פארשטענד. ווען איינער גיט ווייניג צדקה ווען ער גיט דם נאנצן הארץ איז ווער גוט. משל איינער בריינגט איין גרויסע מתנה צו איין מלה. איז אים אסאך אויב דער מלה וועט זיין צו געטען. און אז דר מלה נעמט שוין די מתנה. איז אים ווייטער אסאך. אויב ער וועט קאנען נעהן דם מלה. אפער ביי הקדוש ברוך הוא איז אפערש. איינער גיט איין ארום פאר איין מתנה. הייסט ער גלייך גער וואלט געבן הקדוש ברוך הוא אגין די מתנה. איינער ווזה ער זאל נעמן הקדוש ברוך הוא. הוד המלכות איז פסוק אין תהלים וואל צו דם מענטש ווס ער ביי גיט ויך קנוג מיט איין עני. דם מיינט מען ער זאל געבן צדקה בשתקה. דר עני זאל גיט מביט ווערן. פו דעם וועט ער ניצול ווערן פון גיהנם. אונזערי חכמים שרייבן. ווען איין מענטש איז ארום אין ווייל ביי מענטשן גיט נעמען זאל מען אים געבן מיט חכמה דם ער זאל גיט פרי שטיין אז דאס איז צדקה וועט ער דאס צו געטען. היינט ווען מען גיט אים די צדקה זאל מען אים זאגן איה ווייס אז דו ווילסט גיט אז מען זאל דיר שטענען. דרום ליא איה דיר אויס. און אז ער הט שוין צו גענומען מען מען אים זאגן איה ווייל דאס דיר שטענען. אנדער מען זאל צו אים זאגן. ברענג ביר איין משבן וועל איה דיר דרויף לויאן. וועט ער דאך זאגן איה האב גיט מין משבן זאל מען צו אים זאגן. איה וועל דיר לויאן אן אמשבן אזוי וועט דר עני גיט פרי שטעט ווערן: די מצוה פון לויאן איין עני איז נאך גרעסער פון צדקה געבן. איין מין האט געפרעגט בבי גמליאל ווען איינער זאגט האט ליב ארויף לויט פאר וואס גיט ער ווי אליון קיין געלד גיט אנדער זאלין האבן פרנסה. הט אים בבי גמליאל געענטפערט איין גוטען תירוץ. למשל איין מלה איז געווען ברנט אויף זיין וון. האט ער אים אין תפיסה איין געזעט. און האט פאר זאגט אז מען זאל אים קיין עסן און טרינקען גיט געבן. דאך הט זיך איינער אפער דעם פן מלה דרבארום. און הט אים ציין גיט ארויף עסן און טרינקען. ווי דר מלה איז פון דעם גיטאר איז דאס אים שטארק געפעלן. אזוי שיקט אים דער מלה רופען. און איז אים סבדר. און שטענעט אים פיל געלד. אויך מאכט ער אים פאר אגרוסין השב. דאס משל איז אויף אונז גיטאר. הקדוש ברוך הוא הייסט אונזער פאטער און ביר הייסן זיין קינדער ווען איינער איז ארום האט דאך אים הקדוש ברוך הוא גישטראפט. ער זאל זיין ארום. און ווען איינער דערבארום ויך איינער הקב"ה'ס ינדער און גיט זיי זאלין האבן עסן. קאן מען פארשטיין ווי פיל שכל הקדוש ברוך הוא גיט אים דער פאר. אונזער חכמים שרייבן ווער עס גיט גיט מין צדקה. איז גלייך ער דונט דו די עני:

מעשה עס איז געווען בנחמן הצדיק ער איז געווען דער גבאי פון צדקה. דעמאלט איז געווען איין גרויס הונגער אויף דער וועלט. איז צו אים געקומען איין אשה און זאגט צו אים ליבער בבי שפיוט מיה ווארן איה האב גרויס הונגער. זאגט ער צו דער אשה איה שווער דיר אז אצינד איז גיט דא קיין צדקה געלד. זאגט צו אים די אשה. ליבער רבי ווען די נעמט מיר אצינד נאר גיט אזוי מו איה מיט מיינע ויפן קינדער פאר הונגער שטארבן. ווא ער האט דאס געהערט האט ער איר געגעבן פון זיין אייגען געלט צדקה. אין איין אציוט ארום אז דער גבאי צדקה האט גידארפט שטארבען. אזוי זאגן די מלאכים צו הקב"ה רבונו של עולם די האסט גישריבן און דער הייליגער תורה ווער עס איז מציל איין נפש פון דעם טויט א. גלייך ער וואלט די גאנצע וועלט ביי דעם לעבן דער האלטן. און דער בנחמן הצדיק האט דער מלאמן רוא אשה מיט איה ויך קינדער פאר וואס זאל ער אזוי וינג שטארבן.

אז איז דער גוטער קנעכט לעבן געבליבן און האט געקענט צווייט און צוואנציג יאר. נעמט מען ווערפעס גוט צדקה ווערט געזאל פון דעם גיהנם מיט צווייט שאף איינע און געזאל און איינס איז נישט געשוין. ווי גייען ביידר דורף אין וואסער מיילא דאס געזעצט איז גרונד דורף געאגן איבער דעם וואסער. אבער דאס אום געזעצט האט נישט געקענט דורף גיין דאס וואסער ווייל עס איז געווען שווער פון דא וואל. אזוי אדער ווער עס שערט ווין געלד. דאס מיינט מען ער גוט צדקה קאן ער גרונד קומען און גן ערן אריין. אבער ווער עס שערט נישט ווין געלד. ער גוט קיין צדקה נישט דא קאן אין גן ערן נישט קומען ער מוז דא בלייבן: אונזערע רבנים שרייבן אפילו איין עני ואל אויף צדקה געבן. דורף דעם זכות קען ער ווכה ווין ער ואל מיין צדקה נישט בארפן געסן. אין פסוק שטייט הקדוש ברוך הוא זאגט צום מענטש דאס אלעס וואס דו טוטסט אדער וועלט דו דו טוטסט גוטס דו דו טוטסט שלעכטס. קענסטו אדער דעם אלס אדער געבן וועלט איין עניש ליידיג. איז דאך קשה פאר וואס ואל ער ליידיג איין עניש אדער דעם וואס ער האט גוטס געטאן. אדערבא ער בארף דאך צו האבן שער. דרום מוז מען דאס פארשטיין. וואס דא פסוק מיינט. ווען איינער גוט צדקה איין עני צווישן מענטשן. וואס דער ווערט דורף דעם פארשטייט. הייבט דאך דאס גוטס וואס ער האט דאך צדקה געגעבן. אבער דורף דעם וועט ער האבן איין עניש ווייל ער האט דעם עני מבוש געשטעלט:

מעשה רבי ונא' האט געזעהן ווי איינער האט צדקה געגעבן איין עני פאר מענטשן. אזוי זאגט רבי ונא' צו אים ליבער מאן עס וואלט גלייכער געווען דו זאלסט קיין צדקה נישט געווען געבן וואס קומט דיר ארויס פון דא צדקה דא עני איז ווי מבוש געווארן. פאר פיר ערליי אדער קומט עס קומן שר ושראל אין גרויסע הענד אריין. איינס פון דו פיר איז. ווער עס זאגט פאר מענטשן אז ער וועט צדקה געבן. און איז נישט ממונים. רבי ערליי זאגן איז פאר האנדלן וואס הקב"ה אלליין רופט אים געזעהן מאן דעם שער. איינס פון דו דרייט איז. ווען איין עושר נישט דעם עני מעגער פון ווין געלד בשהתנה. און עס איז פאר האנדלן צוויי ערליי צדקות. וואס איינע איז מציל דאס מענטש פון גיהנם אין איין צדקה איז פאר האנדלן וואס וי איז מציל פון מיתה משונה. ווען איינער גוט צדקה בטהר און ביט דעם גאנצן הארץ. דא צדקה איז אים מציל פון גיהנם. אבער ווען איינער נישט צדקה בשהתנה ביט אזוי איין אופן וואס מען ווייבט נישט ווער די צדקה האט געגעבן. דא צדקה איז מציל פון מיתה משונה: דא מצוה פון דא צדקה איז געקער פון אלי קרבנות. אדער ווען איינער גוט איין עני צדקה איין פרושה מיין לויט ווין פארשטיין. איז דא מצוה אדער ווער גרויס: וועלכער מענטש ער נישט צדקה. ווערט ער געגעבן מיט זעקס ברכות. און וועלכער עס נישט דעם עני צדקה מיט גיטע וויר דא ווערט געגעבן מיט ערף ברכות. וואס מיין דא מענטש נישט צדקה. מיין פשעט אים הקב"ה ער ואל נאך מיין מענין געבן. אדער שיקט אים צו הקב"ה פרום צווישן מיט וואס דא צדקה איז ביי וויא זעהן גלייבט. און אז דא צדקה איז ביי דעם עני אדער גלייבט. האט ער דורף דעם איין גרויסן שער. ער איז ווכה דאס ווייט קינד וועט גרויס עשירים און גרויס בעלי דמיוט אין גרויסע לזמרים. אדער ווען איינער ליעט איין עני געזעהן ווען ער איז אין איין נויט. איז דאס איין גרויס מצוה. פאר דעם איז ער ווכה אז ער געט עפס פון הקדוש ברוך הוא. מוז הקב"ה ווין באזער. ווען איין עני וועט און ווין שמוע און עקט און טרונקט. מאר מען נישט זאגן אז מען ואל שוין דעם עני. מיין צדקה נישט געבן ווייל ער פירט וויא און ווין שמוע אונזערליי. גיין. דאס מאר מען נישט זאגן נאר אדערבא מען ואל אים געבן: אונזערע רבנים שרייבן ווער עס וויל צדקה געסן דעם נאל מען געבן ער מאג ווין ווער ער וויל:

מעשה איין עני איז נקטען צו רבי נחמיה. אזו זאגט ער צו דעם עני. זאג מיר וואס איז ביין גוואנהייט צו עסן. אזו זאגט דער עני. איך בין גוואנט צו עסן פעט פקויש אין טרונקן אלטן ווין. אזוי זאגט דער גוטער רבי נחמיה איך האב געזעט נישט אויב דו ווילסט קאנטעו געזעט רעכטן ארבים. אזוי האט דער עני געעסן ארבים און איז בארד גישטארבן ווייל ער איז נישט גוואנט געווען מיט דעם עסן:

מעשה אלעזער איש ברתותא ער איז געווען איין פרוער מאן. ווען דו גבאי צדקה האבן איהם באגענוגט האט ער זיי אנוועק געגעבן ווי פיל ער האט ביי זיך געהאט. איין מאל האבן אים באגענוגט דו גבאי צדקה אויף דעם מארק. וויא זייא האבן אים דער געקן. אזוי זענען זיי פון איהם אנוועק געלאפן. ווייל זיי האבן אויף איהם רחמנות געהאט ווארום ווען ער האט זיי געווען האט ער זיי דאס גאנצע געלט אנוועק געגעבן. וויא דער גוטער אלעזער איש ברתותא האט דאס געקן. אזו לויפט ער זיין נאך און זאגט צו זיי איך טוא איין שבועה דאס איהר זאלט מיר זאגן וואס איר דארפט. זאגן זיי אז דוא ווילסט דוקא וויסן. מוזן מיר דיר דער ציילן. מיר גייען פאר איין ארומע יתומה און פאר איין ארומע יתום נאכן צו גאנץ געסן. זאגט דער גוטער אלעזער איש ברתותא. מיין טאכטער איז דאך איין פלח איז ביי מיר דער נאכן וואס איך דארף מיין טאכטער צו געבן און גוט דאס אויף דו ארומע יתומים: רבי יונה ווען ער פלעגט איין פרומען מענטש צו געבן וועלכער איז פון זיין עשירות אפ געקומן. אזו פלעגט ער אים זאגן. מיין ליבער מאן איך האב געהערט דאס דו וועסט איין ירושה געסן פון איין ווייב לאנד. אזו געט פון מיר דאס געלד און אז דו ירושה וועט דיר אהן קומן וועסטו מיר אפ געבן. דאס דר אפ געקומען עווער ווייל דאס געלד נישט געסן. אזו זאגט ער צו אים זאלסט וויסן דאס איך וויל דיר דס געלד געשען. אזו איז ער שוין נישט מבוזש געווארן: רבי אבא אז ער פלעגט וועלן צדקה געבן פלעגט ער אזוי טאן. ער האט איין געווען דאס געלד און איין טיכיל און האט עס אונטער געווארפן אויף דעם אורט וויא דו ארומע לייט גייען און איז געלעבט אנוועק געגאנגן. דאס ער אליין האט נישט געוויסט וועלכער עני עס האט עס צו גענוסן. דאס האט ער געטאן בדי דער עני זאל נישט מבוזש ווערן: רבי חנינא האט זיך געווען דאס אלי פרייטאג האט ער אפ געשקט איין עני פיר גילדן. איין מאל האט ער דו פיר גילדן אפ געשקט מיט זיין ווייב. ווי דאס ווייב איז צוריק געקומען אזו זאגט וויא ליבער מאן. פאר וואס שוקסט דו דעם עני צדקה. ער דארף נאר קיין צדקה נישט. אזו זאגט רבי חנינא מיין ליב ווייב. וואס האסטו ביי דעם עני געעסן וואס דו זאגסט דאס ער דארף קיין צדקה נישט. זאגט דס ווייב איך האב געהערט ווי דו עני האט זיין ווייב געגעבן. אויף וועלכען טושט וועלן מיר היינט עסן צו אויף דעם זיכערהייט אורער אויף דעם געלדענעם. אזו זאגט רבי חנינא מיר דארפן די רמאים צו באקן. ווען עס זאל קיין רמאים נישט זיין. וואלטן מיר אלי טאג געווען דאס ווארן ווען דו האסט איין עני ביי דעם מיש דארפסטו אים געבן עסן און טרונקן דאס געלדע וואס די עסט. נישט אזוי ווי דו עסט וויס פרויט און דעם עני געבסטו שווארץ פרויט אויף דארפסטו אים געבן איין גוט געלדער. נישט אזו ווי דו מאכסט דו שטאפסט און אפגעט און ער שטאפט אויף דער ערד:

מעשה מר עוקבא פלעגט צו שווען אלי ערב יום פאר איין עני פיר האנדערט גולדן. איין מאל האט ער געשקט דאס געלד אים ערב יום פאר דורך זיין אן. ווי דו ווילן איז צוריק געקומען. אזו זאגט ער ליבער מאן. דו דארפסט דעם עני מיין קיין געלד נישט צוה געבן. זאגט מר עוקבא מיין קינד וואס האסטו אזוינס ביי דעם עני געעסן וואס דו זאגסט אז ער דארף קיין צדקה נישט. זאגט ער. איך האב געעסן דס ער עסט גוטע מאכלים. מען

כאבט מיט גומין אלפין וויין . אזו זאגט בר עובדא לוב קינד . ווייל ער פירט זיך ווא אזו
 גרענצליך ווייל ער איז איין כפונק . דרום וועל איך איהם דאס אנדערע קאל טאפל שיגן .
 ווי דר גופער בר עובדא האט ניוואלט שצארבין . האט ער גיהיסן מען זאל אים ברענגן זיין
 ביה ער זאל וויסען ווי פיל צדקה ער האט צו טיילט . האט ער געזען דאס ער האט צו טיילט
 זיכען טוונד גולדן אזו זאגט ער איך האב נאך ווייניג ביי צערוגן מיט צו נעמען ווייל איך
 גייה און איין ווייטן וועג צריין דרום מוז מען זיך נאך ביי צערוגן מיט נעסן . אזו האט ער
 העקט פון זיין פר מעין צו טיילט ארומי לויט : אונזערי הקמים שרייבן דו מרות פון הקדוש
 ברוך הוא זענן פיל בעסיר ווי דו מרות פון מענטשן . אז עס קומט איין קרוב צוא איין
 מענטש . וויא באלד דער קרוב איז איין עושר איז ער אים כבוד מיט פל טיילקייט
 און אז עס קומט איין קרוב איין עני . אזו זאגט ער דו ביסט גאר שוין קרוב מיט . איך
 האב פון דיר קיין מאל מיט גיהערט איך קאן דיר גאר מיט . אבער תוקדוש ברוך הוא טוט
 מיט אזו . ווען מיר ישראל זענן זיין גאנץ ארום און שפיל . זאגט דקדוש ברוך הוא צו
 אונז איהר זענט מיני קרובים . ווען איין ארומאן מוט תפלה צו הקדוש ברוך הוא נעמט
 ער איהם אהן פאר איין קרוב און הקביה טוט זיין בקשה . דרום זאל זיך נענדער
 ביי העקט אהן אנעלכי מרות . וועט אונז הקביה ביי שערמין פון צדקים ביוון און וועט
 אונז ברענגן און דעם גן עדן אמן כלה :

פרק שלישי

אין דעם פרק ווערט גיברענגט פון גמרות וואס עס אללס פאר האנדלן צוא דרייא ערלייא
 זאכען . אפילו ווען עס גייט דעם מענטש גאר מיט זאל ער אויף און דעם מעין זיין וועט
 ער גופונ דריי הונדערט זאכען . דריי ערלייא זאכען דער לענגערין דעם מענטש דאס לעבן .
 דאס ערשטע איז וועלכער איז מתפלל בבונה . דאס אנדערע איז ווער עס איז מארד ביי
 דעם עסין ביי דעם טיש . דס דרוטע איז . ווער עס וועט זאגן און דעם בית תפסא . דריי
 ערלייא איז דא וואס געדער דארף שטענדיג מתפלל זיין . א אויף איין גומטן חלום . ב אויף
 איין גוט נאך . ג אויף איין גומטן מלה : דריי ערליי זאכען איז דא וואס מען הארף אויף ווי
 מיט אקטונג געבן . א איין חתן . ב איין חלה . ג איין פלה : דריי ערלייא זאכען איז דא
 וואס ווי ברענגן דעם מענטש דאס מעהן גידעגט און הימיל זינע עבירות . א וועלכער ער
 גייט פאר איין שלעכטו מויער אדער פאר איין אלט גיבויא . ב ווער עס טוט תפלה און ער
 שפארט זיך איין אז דו תפלה זאל דוקא אהן גינומען ווערן . ג וועהן זיין חבר טוט איהם
 שלעכטס און ער זאגט הקדוש ברוך הוא וועט זיך שוין פאר מיר אהן געמין : דריי ערליי
 זאכען איז דא וואס וויא דער קערצין דעם מענטש דאס לעבן . א אז מעהן רופט אויף איין
 מענטש צום ספר תורה און ער וויל מיט גיין . ב ווען מען איז אים כבוד מיט איין כוס
 צוא בענטשען און ער וויל מיט געסן . ג וועלכער עס מאכט זיך אליין פאר איין חשוב :
 דרייא ערלייא זאכען רופט אים הקביה אליין אין הימיל . א ווען עס דארף חזי הונדער
 זיין . ב וועהן עס דארף זיין איין ברכה אויף דער נעלט . ג וועהן מעהן זאל האבן איין
 גומטן פנים : דרייא ערלייא חלומות ווערן מקיים . א וועהן דער חלום איז פאר טאג .
 ב ווען עס חלומות איהם אויף זיין חבר . ג ווען אין דעם חלום מענטש באלד באשוייד וואס דר
 חלום ביי פייט : דרייא ערלייא זאכען ברענגן דעם מענטש צוא ארומקייט . א וועלכער ער
 איז משמין זאקס פאר זיין בעהט . ב וועלכער וואס וואלט זיך מיט דו הענד צום עסין .
 ג ווען זיין ווייב שעלט איהם און ער הערט . דרייא ערלייא באשעפטיגטן איז דא וואס לענגער
 וויא לעבן ווערן וויא אלעס שטארקער . א איין פיש . ב איין שלאגן . ג איין חזיר . דריי
 ערליי זאכען האט משה רבינו אליין גומאן און הקביה האט דרויף מסכים גיוועהן . א ווען
 הקדוש

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאֵל אִים גִּינוּמָנִם אִז נֶאֱדָר בְּרִיָּא טַעַנ וְאֵל עַר קִטְמַעוּ דְּוֹא הַתּוֹרָה מְקַבֵּל
 זִינן . אִזנ עַר הָאֵל אִים גִּינוּמָנִם נֶאֱדָר אִינן טַעַנ . בַּ וְאִם מִשְׁהָ רַבִּינוּ הָאֵל וְיָד פּוֹרֵשׁ גִּינוּמָנִם
 פּוֹן וְיִין וְיִיב . גַּ וְאִם עַר הָאֵל צוּא בְּרִאבְיוֹ דְּוֹ כְּחוֹתֹת : דְּרִיָּא יֵאָהֵר הָאָבִין בֵּית שְׁמָאִי אִז
 בֵּית הַלֵּל גִּינוּמָנִם דְּעַר הָאֵל גִּינוּמָנִם דִּיא הַלְכָה וְאֵל בְּלִיבְיוֹ וְיִי אִיָּד וְאִז אִז דְּעַר וְאִז דִּיא
 הַלְכָה וְאֵל בְּלִיבְיוֹ וְיִיא אִיָּד וְאִז . בַּז עַם אִז אִרוּם אִינן בֵּית קוֹל פּוֹן הִימִיל דָּאָם וְיִי בִיִּדְעַ
 וְאִנְיִן גִּאָסִם תּוֹרָה . דָּאָד וְאֵל דִּי הַלְכָה בְּלִיבְיוֹ אִזוּי וְיִיא דְּוֹא בֵּית הַלֵּל . דְּרִיָּי עַרְלִי מַעֲנִשְׁשׁוֹן
 וְעַתָּה דָּאָם גִּיהֶבִים גִּיט . אַ וְעַלְכֶּעַר עַם אִז אִינן גִּרוּסְעַר אִרוּם טַעַנ . בַּ וְעַלְכֶּעַר אִז שְׁלֶאָה
 אִיָּד הַלֵּל טַעַנִּים . גַּ וְעַלְכֶּעַר אִז שְׁלֶאָה אִז אִינן גִּיט צוּא בִּיָּיא צֶאֱלִין . אִיָּיִל וְאִנְיִן
 וְעַלְכֶּעַר עַם הָאֵל אִינן בִּיָּי וְיִיב : דְּרִיָּא עַרְלִיָּא מַעֲנִשְׁשׁוֹן שְׁמָאִרְבֵּן פְּלִיזְלוּנְג . אַ וְעַלְכֶּר
 אִז שְׁלֶאָה אִיָּד הַלֵּל טַעַנִּים . בַּ וְעַלְכֶּר צוּא קִינְד גִּיט . גַּ וְעַלְכֶּר דְּוֹא גְעִלִי וְיִבִּט הָאֵל
 דְּרִיָּי עַרְלִיָּא וְאִבִּין אִז דָּא וְאִם דְּעַר מַעֲנִשְׁשׁוֹן קֶאֱן וְיָד אִהֶן וְיִי בִיָּי גִינן . אַ אִן בַּעַם בַּ אִן
 מְרִינְקֶען גַּ אִן גְּעִלְד אִיָּב עַר אִז אִינן וְהִרְבֵּן . אִיָּיִל וְאִנְיִן אִן שְׁפִילֶען : דְּרִיָּי עַרְלִיָּא וְאִבִּין
 אִז דָּא וְאִם דָּאָם לְעֶבֶן אִז גִּיט . קִינן לְעֶבֶן . אַ וְעַלְכֶּר עַם טוֹ וְאִרְשִׁין בַּז דָּעַם חֶבֶר
 שְׁיָטִם אִיהֶם עִסִּין . בַּ וְעַן וְיִין וְיִיב הַעֲרִשְׁט אִיָּבֶער אִיהֶם . גַּ וְעַלְכֶּר עַם לְעֶבֶט מִיט
 יִסְבִּירִים . אִיָּיִל וְאִנְיִן וְעַלְכֶּר עַם הָאֵל גִּיט מַעֲהַר וְיִי אִינן הַעֲמִד : דְּרִיָּי עַרְלִיָּא וְאִבִּין בִּאָרְף
 מַעַן הִיבָה אִיָּבִים נֶאֱדָר דָּעַם אִנְדֶּערִין צוּ טוֹהִין . אַ אִז מַעַן בְּרַעֲנִים אִינן קִרְבֵּן . בִּאָרְף מַעַן דָּאָם
 מְקַרְבֵּן מִיבָה נֶאֱדָר דְּעַר סְמִיכָה שְׁעִכְטִין . בַּ מִּיבָה נֶאֱדָר דְּעַר בְּרָכָה וְאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְאֵל מַעַן שְׁמוּנָה
 עֲשִׂינָה אִהֶן הִיבְעֶן . גַּ מִּיבָה נֶאֱדָר דִּיא הַעֲנִד וְנֶאֱשַׁעַן וְאֵל מַעַן בְּרָכָה וְאִנְיִן : דְּרִיָּי עַרְלִיָּא
 וְאִבִּין הָאֵל הַקְּבִיָּה בִּאֲשֶׁאָפֶען . וְעַן עַר וְאֵל עַם גִּיט גִּינוּמָנִם בִּאֲשֶׁאָפֶען וְנֶאֱלֵט עַר עַם גִּיבִאָרְפֶּען
 גִּיטִיג צוּ וְיִין . אַ אִינן מִת וְאֵל פֶּאָר שְׁמוּנְקוֹן וְעַרְיִין וְעַן גִּיטִשׁ וְנֶאֱלֵט דְּעַר מַעֲנִשְׁשׁוֹן דָּאָם
 מִת אִיָּבִיג בִּיָּיא וְיָד גִּיהֶאָלְטִין . בַּ דְּעַר מַעֲנִשְׁשׁוֹן וְאֵל אִהֶן מִת פֶּאָר גְּעִסִין וְעַן גִּיט וְנֶאֱלֵט
 דְּעַר צַעַר גִּרוּם גִּינוּמָנִם . גַּ דִּיא תְּבוּאָה וְאֵל פּוֹלִין וְעַן גִּיט וְנֶאֱלֵטִין דְּוֹא עֲשִׂירִים אִיָּד גִּיטִיט
 אִלִּי תְּבוּאָה בַּז עַם וְנֶאֱלֵט גִּינוּמָנִם אִינן יִקְרוּת . בִּיָּיל וְאִנְיִן וְאִם עַם אִז דָּא אִינן סְמִיכָה
 אִיָּד דְּעַר וְעַלְט . דְּרִיָּא עַרְלִיָּא וְאִבִּין אִז דָּא וְאִם עַם אִז אִינן קִבְנָה מַעַן וְאֵל צוּיִישִׁין
 זִי אִלִּין גִּינן . אַ אִינן בִּיָּים . בַּ אִיָּיִל . אִינן אִשָּׁה . אִיָּיִל וְאִנְיִן אִינן חִיִּיר . אִיָּיִל וְאִנְיִן
 שְׁלֶאָהִין . גַּ וְעַן אִינן מַעֲנִשְׁשׁוֹן גִּיט צוּיִישִׁין צוּיִין . גַּבִּבֹּת אִז עַם אִינן גִּרוּסִים קִבְנָה וְאִרוּם
 מַאָסֶער אִז וְאֵל עַרְשִׁשׁ אִינן נִדָּה גִינוּמָנִם קֶאֱהֶן דְּעַר מַעֲנִשְׁשׁוֹן חֶם וְשְׁלוֹם שְׁמָאִרְבֵּין : דְּרִיָּיא
 עַרְלִיָּא וְאִבִּין וְעַנְיִן צוּרִיק גִּיטִיטִין אִיָּד דָּעַם וְעֶבֶרִין אִיָּד וְעַנְיִן צוּם עַרְשִׁשׁוֹן גִּינוּמָנִם .
 אַ דִּיא וְיִשְׂרָאֵל וְעַנְיִן צוּרִיק גִּיטִיטִין פּוֹן מַצְרִים אִז פּוֹן בְּבָל . בַּ דָּאָם וְעַלְכֶּר וְאִם דְּוֹא
 יִשְׂרָאֵל הָאָבִין צוּרִיק גִּינוּמָנִם אִז צוּרִיק גִּיטִיטִין מַצְרִים . גַּ דָּאָם בְּתִב פּוֹן דִּיא
 לְחוֹתֹת וְעַנְיִן צוּרִיק אִז הִימִיל אִרְבִּין : דְּרִיָּיא מִיָּרִין הָאֵל דָּאָם גִּיהֶבִים . אַ אִין דְּעַר מְקַבֵּל .
 בַּ אִז גִּיט . גַּ אִז יִרוּשָׁלַיִם : דְּרִיָּיא עַרְלִיָּא וְאִבִּין הָאֵל רַבִּי וְשְׁמָעֵאל בֶּן רַבִּי יוֹסִי גִינוּמָנִם .
 אַ מִיט דְּרִיָּי מַעֲנִשְׁשׁוֹן וְאִלְכֶסוּ . מִיָּין מִשְׁשֶׁט גִּיט הָאָבִין . וְאִרְיִן אִיָּיִלְעַר וְעַם דִּיָּה דִּיָּין אִז
 צוּיִין וְעַלְיִן עֲדוּת וְאִנְיִן וְעַם דְּוֹא גִינוּמָנִם פֶּאָר שְׁפִילִין . בַּ וְעַתָּה דְּוֹא הָאָסֶט מִיָּין גְּעִלְד גִּיט
 וְאִלְכֶסוּ גִיט בְּרַעֲנִין וְיִי מִיָּיִלְעַר דִּיא כְּרוּזָה אִז . גַּ הָאָב אִיָּד גִּיט אִרוּם גִּיטִיטִין : דְּרִיָּיא
 עַרְלִיָּא וְאִבִּין . הָאֵל רַבִּי בְּרִי יְהוּדָה גִינוּמָנִם . אַ עַר וְאֵל אִלִּין גִּיט גִינן בִּיָּי נֶאֱבִט . בַּ עַר
 וְאֵל גִּיט שְׁמִיָּין נֶאֱבִיט פֶּאָר אִינן קֶעֱבִט . גַּ עַר וְאֵל גִּיט גִינן אִז גִּיט גִינן אִיָּיִל גִיטִיטִין וְאִרְיִן
 עַם אִז אִינן קִבְנָה עַם קֶאֱהֶן וְיָד אִינן בְּרַעֲנִין : דְּרִיָּיא וְאִבִּין אִז דָּא וְאִם מַעֲהֶן פֶּאָר וְיָד
 מִיט וְיִיא גִיט הִיבְעֶן . אַ אִינן יוֹנְגֶּער גִּבְרִי . בַּ אִינן יוֹנְגֶּער פֶּלְטִיטִיר . גַּ אִינן שְׁאָגֶג . וְאִרְיִן
 דִּי אִזֶּע דְּרִיָּיא מַעֲנִין בִּאָלְד צוּ אִינן חֲשׁוּבֹת קוּמִין וְעַלְיִין וְיִי וְיָד אִן דִּיר נֶאֱבִיט וְיִין : דְּרִיָּי
 עַרְלִיָּא וְאִבִּין הָאֵל רַבִּי וְיִתְנֵן גִינוּמָנִם וְעַנְיִן דִּי לִיִּים פּוֹן יִרוּשָׁלַיִם . אַ וְעַן דִּיא גִיטִיטִין אִז אִינן
 מְלַחְמָה אִרְבִּין וְאִלְכֶסוּ דִיא גִינן צוּם לְעֶבֶט דָּאָדָה דָּעַם וְעַסְטוּ מַעֲנִין צוּם עַרְשִׁיטִין אִיָּיִם גִינן .

ב) ר'א זאלסט חברותה מאבין מיט דעם וואס זיין קול דינט איהם . ג) מאך ביין שבת וויא
 אין דער וואבין פרי זאלסט גיט בארפן צוא מענטשין : דריי ערליי זאכן . האט רבי יהושע
 בן לוי גיזאנט וועגן דא זייט פון ירושלים . א) וועהן דא ווילסט עפס טאהן זאלסט
 טאהן בשתוקת . ב) גיב ליבערש ביין טאכטער פאר א שבת איינער ויא זאך אלט ווערן .
 ג) גיב אכטונג אויף ביין ווייב תבא נאך דר חתונה וועגן זנות . אויף וועגן דעם זעלר וויא
 פיר ויא נעמט בייא דיר . דריי מענטשין זענן זוכה צוא האבן עולם הבא . א) וועלכער עס
 וואנט אין ארץ ישראל . ב) וועלכער עס לאזט זיינע קינדער תורה לערנען . ג) וועלכער עס
 לאזט איבער זיין פון זיין קידוש אדער פון הבדלה : דריי מענטשין האבן פאר וויכט עולם
 הבא אויף דער וועלט . אברהם . יצחק . יעקב : דריי מענטשין האבן קיין נצח דער גיט
 גיהאט אברהם . יצחק . יעקב . אבייל זאגן אז דור המלך אויף : דריי ערלייא ווערן גירופן
 דעם נאמען פון הקדוש ברוך הוא . א) דא צדיקים . ב) משמים . ג) ירושלים . דריי ערלייא
 זאכונ אזי דא וואס דער מענטש ווערט פון וויא גיט גיצול . א) עבירות וואס דער מענטש
 טוט . ב) דאס זעכער מענטש מיינט דאס זיין תפלה ווערט אן גינומען . ג) וואס דער
 מענטש רעט לשון הרע : דריי ערלייא זאכונ אזי דא וואס איינער איז גיט גלייף צום
 אנדערן . דאס קול . אונ דאס גישטאלט . אונ דא דעה . וועהן דאס גישטאלט זאך גיט
 זיין פאר ענדערט . וואלט פיל עבירות גשעהן . יעדער וואלט גזאנט אויף איין פערסער אשה
 דס איז זיין ווייב . דרום האט הקב"ה פאר ענדערש דא צירות . אויף ווען דא דעות זאלן
 גיווען זיין גלייף וואלט פיל גנבות גישעהן . ווארין יעדער וואלט גוויסט וויא זיין חבר
 דס גרעה דס זעכר צו ביי האנטן : דריי ערליי מענטשין האט הקדוש ב"ה גיגעבן קפירות
 הארץ . דס מיינט מען אז אונ איין טאג האבן וויא נקאמט פיר אפ גיין . א) אלער דר
 קעכט פון אברהם אבינו . ב) אברהם אבינו אליין . ג) יעקב אבינו : דריי ערלייא זאכונ
 קומן פלייצלינג . א) משיח . ב) איין מציאה . ג) איין ענדים : דריי זאכונ זאל מען מיט
 דער ליבער האנד פון זיך אפ שטוסן אונ מיט דער רעכטער האנד זאל מען צוריק צוא
 זיך נעמן . א) דער נצח הרע . ווען איינער שטוסט פון זיך דעם נצח הרע צוא פיל אפ .
 טוט ער גיט גלייף אזוי ווי מיר וועלן ווייטער שרייבן . ב) איין קינד . ג) זיין ווייב : דריי
 ערלייא זאכונ זענן גיזאנט גיזאנען בייא דא נעניל אפ שניידן . א) ווער עס פאר גרענט
 דא נעניל דער הייסט איין חסיד . ב) ווער עס בייא האלט דא נעניל דער הייסט איין
 צדיק . ג) ווער עס ווארפט אונעק דא נעניל דער הייסט איין רשע . דריי ערלייא זאכונ
 האט הקדוש ברוך הוא אונ גיגעבן וועלכעס מיר באקומן זייא דורך יסורים . א) דא תורה
 ב) ארץ ישראל . ג) עולם הבא . דריי ערלייא זאכונ רופט אויס הקדוש ברוך הוא . דעם
 שבת אונ הימיל . א) דער וואס זיגדיגט גיט . ב) ווען איין עני נישט עפס אונ גיט עס
 צוריק אפ . ג) איז ווען איין עושר גיט מעער בשתוקה : דריי דאס הקדוש ברוך הוא ליב .
 א) ווען ער איז גיט . קיין רגון . ב) ווער ער איז גיט . קיין שיפור . ג) ווער עס איז איין
 איינזעהלענער : דריי האט הקדוש ברוך הוא פיינד א וועלכער עס איז מיט זיין הארץ
 פאלשט . ב) ווער עס ווייסט - איין עדות אויף זיין חבר אונ זאגט גיט . ג) ווער עס ווערט
 זיין חבר פון זנות אונ דר נאך זאגט ער אויף אים אריין עדות : דריי הייסט ווייטער לעבן קיי
 לעבן גיט . א) וועלכער עס איז איין גרויסער בעל רחמן . ב) וועלכר איין רגון איז . ג) וועלכער
 איין משפך איז . דריי האבן זיך איינער מיט דעם אנדערן ליב . א) זענען דא גרים .
 ב) זענען דא קנעכט . ג) זענען דא ראבן : דריי האבן זיך פיינד איינער דעם אנדערן :
 א) זענען דא הינד . ב) זענען דא אומה וואס הייסט חברין . דא הינער . אבייל זאגן דאס
 דא זונות אויף . אבייל זאגן אז דא פלמירי תקמים פון פבל אויף . דריי אצרות האט
 יוסף מצדיק גימאכט אונ מצרכים . דעם ערשטן אוצר האט קבץ באקומען . דעם אנדערן

האט אנטוועקט. קיסר ביי קאמן. דער דרוםר אאזר איז נאך דא. ער איז אהן גיבנדיג פאר דא צדוקים לעתיד לבא: דריי קולות גייען פון איין עק וועלט צו דער אנדערע עק וועלט. (א) ווען דא ווען גייט אויס פון דעם הימל. (ב) דאס גרוסונג פון רוים. (ג) דאס קול פון דער גלמה ווען וואו שייך וועט אפ פון דעם גוף פון דעם מענטש. נאר דאס האבן דאס קול פון דער נשמה מיט ווער תפלה מבטל גייען: דריי קולות ווען דא. (א) פון דעם מנחם דאס האט אהרן הכהן בייא קומן ווייל ער איז איין כהן. (ב) פון מלכות דא קרין האט דוד המלך בייא קומן ווארן ער איז איין מלך. (ג) נאג פון דעם ארון דא קרין איז נאך דא דאס מיינט מען דא קרין פון דער תורה. ווער עס לערנט תורה דער איז ווער צו דער קרין. מיט דריי נאכין איז גיללות חסד גרעסער דאס משה פון צדקה. (א) צדקה גייט נאר בייא ענינים אפער גיללות חסד גייט אהן ווען בייא ענינים אונטן בייא עשירים. צדקה איז נאר בייא לעבדיגע אונטן גיללות חסד איז ווען בייא לעבדיגע אונטן בייא מוטע. צדקה גייט נאר אהן מיט געלד. אונטן גיללות חסד גייט אהן ווען מיט געלד אונטן ווען מיט דעם גוף: דריי ערליי ספרים ווערן געפערט אונטן ראש השנה. (א) פון צדוקים. (ב) פון רשעים. (ג) פון מיטל מעסיגע מענטשן: דריי שלשון האט הקדוש ברוך הוא אליו אונטן ווען האנד. (א) פון איין אשה ווען וואו גייט צום קינד. (ב) פון רעגן. (ג) פון תחת המים. דריי נאטע פרנסים ווען גייען דאס מיינט מען שפיערעס. (א) משה רבינו. (ב) אהרן הכהן. (ג) מרים: דריי האבן דא ווען שטיל שווייגן גימאכט. (א) משה רבינו. (ב) יהושע. (ג) גבריאל בן גוריון: דריי ספרים האבן גיבנדיג איבער דער גאנצער וועלט: (א) אהרן בן עמרי. (ב) גבריאל. (ג) אהרן: דריי נאכין איז דא וואס הקדוש ברוך הוא וויינט איבער וואו אלטאן. (א) ווער עס קאן לערנען אונטן לערנט נישט. (ב) ווער עס וויל לערנען אונטן קאן נישט. (ג) איין פרנס איבער דעם קהל וואס ער האלט ווען גאנצא אומזונסט: דריי נאכין איז דא וואס דא וועלט שטייט דרום. (א) איז דא תורה. (ב) דער זכות פון דא קרנות. (ג) איז גיללות חסד: דריי נאכין איז דא וואס אויף וואו שטייט דא וועלט. (א) איז דין. (ב) איז אמת. (ג) איז שלום: דריי ערליי זכותים איז דא וואס דער רעגן גייט דרום דעם. דאס ערשטע איז דער זכות פון דער ערד. דאס אנדערע איז דער זכות פון חסד. דאס דרום איז דער זכות פון וסורים. דריי סימנים האבן דא ווער אלטאן ווען. (א) רחמים. (ב) ביישנים. (ג) גמלי חסדים. וועלכער האט אהן ווען דא דריי סימנים טאג מען ווען ווען אים באהעפטן. אונטן וועלכער עס האט נישט אהן ווען דא סימנים דער איז נישט ווערט מען נאך ווען מיט אים ביי העפטן: דריי נאכין איז דא וואס מען וואו ווען דא צו אפ געבן. (א) איז חליצה. (ב) מען וואו מאכן שלום צווישן מענטשן. (ג) מען וואו מפר גדרים ווען. דריי נאכין איז דא וואס מען וואו ווען פון וואו הויטן. (א) איין קליינע יתומה וואו מען גייט פאר קנסין ווארן אז וועט גרויס ווערן קאן ווען חסד האבן. (ב) מען וואו גייט געמין קחן פארן צו באהאפטן ווארן טאמער ווערט עס פאר לווערן אונטן דער וועט עס וועלן אפ געמין. (ג) מען וואו קיין ערב נישט ווען ווארן טאמער וועט ער נישט צאלן וועט דער ערב בארפן צו צאלן: אין דריי נאכין וואו מען גיט ווארן נישט. (א) מען וואו קיין סוף נישט ווען. ווארן פון צו פיל ווען קומט הייזשען. (ב) מען וואו נישט צו פיל שטיין ווארן עס קומט הארץ ווייט. (ג) מען וואו נישט צו פיל ווארן עס שאר צו דא אייגן: דריי נאכין געמין דעם מענטש אונטן. דא קרעפטן. (א) דאס ווארן. (ב) צו פיל גיין. (ג) פון פיל געבורות: דריי נאכין שאטן דעם מענטש צום גיט. (א) וועלכער עס טוט ווען צורה שטיינדיג. (ב) וועלכער עס טונקט שטיינדיג. (ג) וועלכער עס האט מיט ווען ווייב צו טאן שטיינדיג. דריי נאכין האבן בייא דעם מענטש ווען. (א) ווען דירה דאס ער מיינט אז אייף דער גאנצער וועלט איז ווען דירה די שטעט. (ב) ווען ווייב. ער מיינט אז ווען ווייב

עייב איז די שענקסטו אונ דער נאנצער וועלט. ג. וואס פאר איין כבוד'ה דער מענטש קויפט
 מינט ער אז ער האט צום בעסטן ניקויפט. דריי האבן שותפות אונ דעם מענטש. א. אה
 בקדוש ברוך הוא. ב. דער פאטער. ג. די מוטער. דריי נאכין איז דא וואס מען מען
 זאגן עקער. עס הייסט האמשי מען האט ווי נאמאן מען זאגן אז מען האט וויי נאט
 נאמאן. א. אז מען פרענט דעם מענטש אויב ער האט דאס היינט גילערנט האמשי ער האט
 עס יא גילערנט זאל ער זאגן דאס ער האט עס נאט גילערנט. ווייל מען טאר זיך נאט
 בגאונה האלטן. ב. אז מען פרענט דעם מענטש אויב ער האט היינט מיט וין ווייב נאמאן
 זאל ער זאגן נאט. ווייל דאס איז איין מדה פון צניעות. ג. אז מען פרענט דעם מענטש
 אויב דער בעל הבית האט דיר נאט עקס אונ נאט שרונקן נגעבן זאל ער זאגן נאט. ווארום
 אז ער נעמט זאגן יא. וועלן אלע אורחים צו דעם בעל הבית לויפן עקסן. אזוי וועלן זיא
 דעם בעל הבית אונ גאנצן אויף עקסן. דריי מענטשן איז דא וואס וויי זאגן אין גיהנם אריין.
 אונ ווי קוכען שוין נאט צוריק. א. וועלכער עס ליגט ביי אפערעמדי אשה. ב. ווער עס איז
 איינעם מבניש פאר פרעמדי מענטשן. ג. ווער עס נאט איין מענטש איין צינאפען. אדער
 וועלכער עס האט שוין גיהאט אפילו דעם צינאפען נאט מען האט אים שוין איין זאנצע צייט
 דעם צינאפען נאט גירופן. אונ ער רופט אים איינער דעם צינאפען. איז די עבירה גלייך
 נאט וואלט אים הערשט דעם צינאפען נגעבן. דריי ערלייא זאכן איז דא וואס הקב"ה וויל
 סאר דעם דענען מענטש געדער צייט בצאדין. א. ווער עס נאט וין חבר. ב. ווער עס גלייך
 ביי וין חבר. ג. ווער די עבודה זרה דינט. דריי ערלייא זאכן איז דא וואס ווי שרייבן אונ
 נאט גישרי ווערט נאט דער הערט, ווער עס ליגט אונעס ווי געלד אן עדות. ב. וועלכער
 עס שענקט וין געלד אונעס וין קינד ביי וין לעבן. ג. וועלכער מענטש האט וין ווייב
 זאפט אדער אים. דריי ערליי זאכן פרענגען דעם מענטש צו פרא גראה וין: א. קלוינע
 שף. ב. אקלוינע בעט. ג. ווער עס האט מיט וין ווייב צו פיל צו מאן: דריי מאהל אונ
 יעדען פאג גייט ארום איין קול אונ הימל פאר הקב"ה. עס וואלט בעסער נאטן הקב"ה וואלט
 דעם מענטש נאט גאנצען זאגן ער האט אים יא גשאפן זאל ער פרום וין אונ זאל
 מאן דעם ווילן פון הקב"ה. דריי ערליי עבירות ווערן דעם מענטש נאט פארגעבן. א. ווער
 עס דער קיינן די מדות פון הקב"ה. ב. ווער עס דער מיט דעם טויל אונ מיט דעם הארץ
 איז עס פאלאש. ג. ווען איינער זעהט וין חבר טוט איין עבירה. אונ דער נאט זאגט ער אויף
 אים אריין עדות. דריי ערלייא עבירות איז דא וואס דער מענטש מוז גרויס השובה מאן
 דאס דא עבירות זאלן אפ גוטעקט ווערן. א. וועלכער בייא אפערעמדי אשה ליגט.
 ב. וועלכער עס געמט זיך פבור דאך דעם בויז פון וין חבר. ג. ווער עס נאט וין חבר
 איין צינאפען. אפילו זאגן ווער עס איז וין חבר מבניש אפילו אונ דעם לערנען. דריי
 ערליי עבירות איז דא וואס ווי ווערן. קיין מאל נאט פאר געבן. אפילו אים יום כפור.
 אדער יסורים. אדער דער יום המיתה וואס אויף אנדער עבירות איז דאס סכפר. אונ
 אויף די דריי עבירות איז דאס נאט מפר. א. ווען איינער משפט פאלאש. ב. ווער עס ליגט
 ביי איין פרעמדי אשה. ג. ווער עס דער לשון הרע. דריי ערלייא זאכן האט הקב"ה פינדר
 א. ווער עס איז משתין אונ האלט באהו מקום. ב. ווער עס פירט זיך נאט מיט וין ווייב
 בצניעות. אויף דעם זעלבן איז גאנצט גיוראין. ער טוט מעשה בהמה. ג. ווער עס דער
 ציילט וואס ער דעם מיט וין ווייב בשעת מעשה: דריי נאכין איז דעם מענטש אסור צו
 נעהן. א. אונ עבודות אלהים. ב. אפערעמדי אשה. ג. דאס פנים פון איין רשע. דריי נאכין
 זענען דא אז דער מענטש קוקט וויא אן ווערן אים וויינע אייגן טונקיל. א. ווער עס קוקט
 אונ איין רענען בויזן. ב. וועלכער עס קוקט אונ פנים פון איין מל. ג. ווער עס קוקט אויף
 דא העלד פון די פהגים ווען ווי דוכיען. דריי ערליי מענטשן ווערן גרא אין אלט פאר

דער צייט. א) ווער עס וואגט אין דער הויף דאס ער מוז גיין אויף אסאך שטעט. ב) ווער
 עס האלט פיל הענער ווייל ער מוז שטענדיג ארום זיין לויפן. ג) דער וואס ווילט ריר ווערן
 גוט און גינגען דריי זאכטע זאכן זענען דא. א) ווער עס ווילט אין זיין שווערס האט. ב) ווער
 איין אורח פארבעהט דעם אנדערן. ג) די קליינע פון דער תבואה. פלוצער דו אלי דריי
 זענען און מענטשנים איינע איין נאר גוט: דריי זאכן האבן אינגערע חכמים געזאגט. א) ווער
 איינער עסט מאגערע זאכן. און דער גאנץ פאר מרונקט ער גוט. אזוי ווערט פון דעם עסן
 בלויז בלוט אויף קומט דער פון חילוי מעשים. ב) ביי נאכט ווער עס עסט און מרונקט און
 לייגט זיך באדער שלאפן דאס ער גייט גוט נאך דעם עסן אפילו מין פיר איינע איין עס
 אום גיוונד. ג) ווער עס דארף זיין צורף צו מאכן. און ער האלט זיך אויף ביי ער וועט צום
 ערשטן אפ עסן. איין דאס אום גיוונד. עס איז גלייך ווי מען הייבט איין אויבן וועלכער איז
 פיל מיט אש און זיך גוט ברענגן. אזוי ווער עס האלט זיך אויף מיט דעם צורף נאך דעם
 עסן קומט דער פון איין פאר שטונקנדיג קול. דריי ערליי ספנות איז פאר האנדלן ווען
 איינער גייט אין איין חרבה אריין. א) מען וועט אים חושד זיין אז ער האט דארטן איין ונה.
 ב) עס קאן איין פאלן. ג) וועגן מוקים וואס מיט דער השבע האלטן זיי זיך דארטן. דריי
 ערליי ערשט וועגן דא וואס און דא ערשט איז איינער דעם אנדערן און דעם נאנט
 געבד. א) איז איין שוהל. ב) איין בית הפסא. ג) און בית המרחץ. אמיל זאגן ווען
 קען גייט איינער איין ברוק אדער און איין אומפלעטיקן ווען איז מען זיך אויף גוט געבד.
 דריי ערליי זאכן זאל דער מענטש זיין חכר גוט געבן צייטן מען פרעגט עס פון אים.
 א) ער זאל גוט זאגן איך וויל דיר מיין טאכטער פאר איין ווייב געבן. ב) ער זאל גוט
 זאגן איך וויל מיט דיר לערנען. ג) ער זאל גוט זאגן איך וועל דיר לייזן געבד. דריי
 ערליי זאכן ברענגן דעם מענטש צו עשירות. א) וועלכער איז מתפלל געבונד. ב) ווער
 עס האנדלט ערליך. ג) ווער עס ווערט פון זיין הויז גיוונד פאר געשט. אטייד זאגן ווער
 עס איז קליין. דריי ערליי זאכן ברענגן אונזערע מענטש פון דער וועלט. א) איז
 ער דער. ב) יצר הרע. ג) ווער עס האט מענטשן פיינד. דריי זאכן ברענגן אונזערע
 מענטש פון דער וועלט. א) ווער עס האט גוט מין שיה אויף זיין פיס. ב) ווער עס האט
 גוט מין קלייד אויף זיין לויב. ג) ווער עס געכטיגט אויף דעם בית הקברות. איין טייל זאגן
 ווער עס צו רייסט זיין מלביש דורך בעס: דריי ערליי זאכן האבן אינגערע חכמים געזאגט.
 א) ווער עס האט און זיך פיל ברוט. קומט אויף פיל גינע ווונד. ב) ווער עס האט פיל
 זאל און זיך. ביי קומט אלע האנד פארבין און זיין פנים. ג) ווער עס האט פיל זרע און
 זיך. ביי קומט פיל צרעת. דריי קנאלן זענען דא און דעם מענטש וועלכעס זיי האבן מין
 גרינד גוט. א) איז דאס בלוט. ב) די זאל. ג) שכת זרע. דריי ערליי זאכן האט דער
 בלאה סוריאל ביי שטעאלן און געזאגט. א) אז מען גיט איינים איין פוס איין ברקה צו
 מאכן. זאל ער דעם פוס דעם וועלכן אפ געבן ביי דעם וואס ער האט דעם פוס גינגען.
 ב) מען זאל זיך גוט לאזן די הענד וואשן נאר פון אנעלכן וואס ער האט שוין זינגע הענד
 גיוואשן. ג) אין דער פריי זאל מען גיט געמען פון דעם משרת דאס העמד און מען זאל
 עס און שטאן ווייל עס איז איין סכנה. דריי ערליי עגירות ווערן דעם מענטש גוט פרעגן.
 א) ווער עס ליגט ביי זיין ווייב ווערן זיך איז איין גדה. ב) ווער עס עסט אויף איין אויס
 און גענטש אויף איין אנדער אורט. ג) ווער עס איז געבד מיט דער חרפה פון זיין חבר.
 דריי ערליי מענטשן וועגן גלייך איינער צום אנדערן. און זיי דארפן זיך איינער
 דעם אנדערן פאר טאן. א) וועלכער עס איז איין גרא שמים. ב) ווער איין עושר איז.
 ג) ווער איין חכם איז. דריי האבן זיך פיינד איינס דאס אנדער. א) דיוויפער. ב) די נאכע
 זינגן. ג) די קינדער. דריי ערליי זאכן דער פרינען דעם מענטש זיין הארץ. א) איין שוין

וַיִּנָּאנּוּ. (ב) דער נישטמאק פון בַּשָּׁמַיִם. (ג) רַעשָׁלִיבָקִיִּים: דְּבִיּוּ אַרְלִיּוּ קולות זַעזַעוּ וַיִּנָּאנּוּ וַיִּס צוֹרָעם מַעֲנֵמֶשׁ. (א) דָּאָם קול פון תורה. (א) דָּאָם קול פון רַעזִין. (ג) דָּאָם קול פון גַּעלֶדֶר צוֹלִין: דְּבִיּוּ אַרְלִיּוּ קולות הָעָרָם דֶּר מַעֲנֵמֶשׁ נִיט גַערִין. (א) דָּם קול פון קְלִינִי קִנְדֶּרֶר: (ט) דָּאָם קול פון מִיּוּ. (ג) דָּאָם קול פון תוֹרִים. אַמִּיחַד זֶאנִין. דָּאָם קול פון דִּקְעֶרִין. אונ דָּם קול פון אִינִילִין: דְּבִיּוּ אַרְלִיּוּ תְּחֻמֹּת בִּיּוּי מִיִּטְמִין שָׁלוֹם. (א) אִינִין בֶּאֱרָג. (ב) אִינִין פּוֹינִיל. (ג) אִינִין טֶאפּ: דְּבִיּוּ אַרְלִיּוּ זאכִין זַעזַעוּ אִינִין חֶזֶק פון עוֹלָם הָבֵא. (א) הָעֵר עֶבֶת. (ב) דִּזֵּא זון. (ג) פֶּשְׁמִישׁ הַמֶּסֶה: דְּבִיּוּ תְּסִידִים זַעזַעוּ וַיִּנָּאנּוּ. (א) רַבִּי פִתְּהָם ווער עֵס זַעזַעט אִים אונ הָלוֹם בִּי מִיט אִיף חֲכָמָה. (ב) רַבִּי אֶלְעָזָר ווער עֵס זַעזַעט אִים אונ הָלוֹם בִּי מִיט אִיף חֲסִידוֹת. (ג) רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵל ווער עֵס זַעזַעט אִים אונ הָלוֹם בִּי מִיט אִיף פֶּרְעֻנֹת: דְּבִיּוּ זאכִין זַעזַעוּ דִּזֵּא יִשְׂרָאֵל נִבְאֵמִין נִינְאִרִין ווען מַעַן הָאֵם. וַיִּיא נִבְאֵמִין וַאֲלִין. קִיין אֶרֶץ. יִשְׂרָאֵל עִין. (א) וַיִּיא וַאֲלִין אִיבֶרֶר זִיף אִינִין מֶלֶךְ מֶאֱכִין. (ב) דָּאָם פֶּאָלֶק פון עֶמְלֶק מִמֵּית וַיִּין. (ג) וַיִּי וַאֲלִין דָּאָם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּזְאִין יִשְׁבִּנָה בְּהִרְהָרָה בִּמְיֻנֵּה אִמֵּן סֵלָה:

פּרַק רב יעי

ז'ין דעם פֿרֿכ ווערעם בײַ שׂרײַבן צוא פֿיר עֶרלײַא זאכײַן וואס זענען פֿאר דעם מַענטש נישט .
 וועלכעס גיפֿנט זיך הונדערט צוויי און דרייסיג פֿינפֿטן: פֿיר זאכײַן איז דא וואס דער
 מַענטש ווערט פֿון וויא שטארקער . א) דוא תורה . ב) מַעשים טובים . ג) תפלה . ד) דרכה
 אַרץ: פֿיר עֶרלײַא געלד איז דא . וואס עס איז קײן ברכה דראן נישט דא . א) וועלכער עס
 נעמט געלד פֿאר ספרים שרייבן . ב) וועלכער עס נעמט געלד ווייך ער איז מותרנאן וואס
 דער רב דרשנית . ג) וועלכער עס האלט יתומים'ס געלד אויף האלדי רוחים . ד) וואס מען
 האנדלט איבער דעם נס: פֿיר עֶרלײַא זאכײַן איז דא וואס ווער עס טוט וויא איז חייב מיתה
 א) ווער עס טוט וויין צורף צווישן איין בוים און צווישען איין וואנד . ב) ווער עס גייט
 צווישען בוימר . ג) ווער עס לייגט זיך וואס פֿון וויין חבר צו טרונקען . ד) ווער עס גייט
 איבער איין וואסער וואס מען גיט עס אויס פֿון דעם הויז: פֿיר זאכײַן האט דאס ביינו דערשט אן
 גיזאנט ווייג קינדער . א) וויא זאלן נישט וואונן און דעם מקום וואס עס דייסט שטנצוב ווייל
 וויא זענען פֿלוזי לצים: ב) וויא זאלן זיך נישט זעצן אויף איין בעט פֿון איין נכרי . וועגן
 דער מַעשה וואס עס האט זיך גימראפֿן רבו פֿפֿא איז איין מאל גיזאנגען צו איין נכריה איין
 חוב מאנין . אזו זאגט דוא נכריה צוא רב פֿפֿא ער זאל זיך דער ווייל אנדער זעצן אויף
 איר בעט . און ווא וועט אים גיין פֿון קאמער דאס געלד ברענגען . ווייל רב פֿפֿא איז גיזען
 איין גרויסער למדן . האט ער גיזיט אז עס איז איין ספֿנה זיך צו זעצן אויף איין בעט
 פֿון איין נכרי . דרום האט ער זיך נישט גיזאלט זעצן . און ער איז צוא גיזאנגען און האט
 אנדער גיהויבן דאס קישין פֿון דעם בעט . האט ער דער זעקן עס ליגט איין טויט קינד .
 איז רב פֿפֿא גיזאל גיזארין פֿון איין בלבד . ג) מעהן זאל נישט פֿאר האלטן צוא צאלן
 מַכס . ווייל דער מַכסן וועט מיט איין מאל אפֿ נעמן פֿאר דער גאנצער צייט . ד) ווען דער
 אָס גייט פֿון דער פֿאשע זאל ער זיך נישט שטעלן קיינן אים ווייך עס איז איין ספֿנה .
 בפרט איין שטארקיר איקס און חורש ניסן עס רוקט דר שטן צווישן ווייג הערנער: פֿיר
 עֶרלײַא זאכײַן זענען דא וואס דער מַענטש קאן וויא נישט ליידין . א) איין אַרומאן וואס איז
 בייא זיך שטאלן . ב) איין עושר איין שטון . ג) איין אלטער מאן וואס ער גייט נאך זנות .
 ד) איין אלטער מאן וואס האלט זיך שטאלן . קיינען דעם קהל אומזונסט . אמייד זאגן ווען
 איינער נעמט צוריק וויין ווייב וועלכעס ער האט זיך שוין צוויי מאל אפֿ גיגט . פֿיר זאכײַן האט
 במקדש ביה דרכה אויף וויא . א) וואס ער האט בוי שטאפֿן . דוא אומה בעלדים . ב) דעם
 זיך דער . ג) וישמעאלין . ד) און פֿר וואס ער האט אים און גלות פֿאר מדינות . פֿיר זאכײַן איז

וְאֵל וְאֵם כְּעֶנְשׁ קָאן מִיט וְיֵא דַעַם גִּיר דִּין כְּבִטְלָא וְיֵין . (א) מִיט צִדְקָה . (ב) מִיט חֶסֶד .
 (ג) וְעֵין עַר פֶּאָר עֶנְדֶּרְט וְיֵין וְאֵמִין . (ד) עַר זֶאָר , וְיֵין אַפּ מֵאן אַז דוּא גֶרֶכְטִי כְּעֵשִׁים .
 אַמִּייל זֶאָגִין מֵעַן זֶאָל מִשְׁנֶה כְּקוֹם וְיֵין . פִּיר עֶרְלִיִּיא מִשְׁנֶהוּת וְעֵין . גִּווען אונֶרְאָר . וְיֵין
 (א) וְעֵין גִּווען גִּרוּסֶע לִיט . וְעֵין זֵינא קאפֿין זֵינא מִשְׁנֶה גִּווען מִיט אִינִים קאפֿין זֵינא
 גִּווען מִיט זֶאָל אַזֶּן וְעֵין . וְעֵין גִּרוּסֶע לִיט . (ב) וְעֵין גִּווען גִּרוּסֶע מִוִּהֶסִים וְעֵין זֵינא
 קאפֿין זֵינא מִיט אִינִים מִשְׁנֶה גִּווען קאפֿין זֵינא גִּווען מִיט זֶאָל וְעֵין גִּווען אִין
 דוּא קִינֶדֶר וְעֵין גִּווען גוּט אונֶר פֿרוֹם . (ג) וְעֵין גִּווען גִּרוּסֶע עֵשִׁירִים וְעֵין זֵינא קאפֿין
 זֵינא מִיט אִינִים מִשְׁנֶה גִּווען . קאפֿין זֵינא גִּווען מִיט זֶאָל וְעֵין גִּווען עֵשִׁירִים אִין וְעֵין . (ד) וְעֵין
 גִּווען מִיטֶל מִעֶסֶנֶע אונֶר אַרומֶע מִעֶנְשִׁין . וְעֵין זֵינא קאפֿין זֵינא מִיט אִינִים מִשְׁנֶה גִּווען
 קאפֿין זֵינא גִּווען דאָס מֵעַן בֶּאָר אִין וְיֵיב דָּשֶׁם שְׁמִים גוּט פֿון גַּעַל וְעֵין . אִינִים גוּט
 וְעֵין שְׁנִיִּים : פִּיר עֵינֶע וְיֵיבֶע וְעֵין גִּווען אִינִים דַּעַר וְעֵלֶם . שְׁנֶה . רֶחֶב . אִינִים .
 אַקטֶר : פִּיר כְּעֶנְשִׁין וְעֵין גִּווען אונֶר אִינִים אִין . (א) גוּט עֵינִים . אַקטֶר זֵינא עַר קאָט
 קאָר דַּעַר וְעֵין דִּיא שְׁכִינָה אִין עַר בֶּאָר גִּיטֶרֶבֶר . (ב) אִין גוּט וּמֵא אִין וְיֵין עַר קאָט
 דוּא שְׁכִינָה דַּעַר וְעֵין אִין עַר מִיטֶע גִּווען . (ג) אִין אַחֶר עַר קאָט זֵינא בֶּאָר מִיטֶר גִּווען .
 (ד) אִין כְּבִי עֶקֶבֶא . עַר אִין בְּשָׁלוֹם אַרומֶע גִּווען . (א) אִין אַחֶר עַר קאָט זֵינא בֶּאָר מִיטֶר גִּווען .
 גִּווען : פֶּאָר פִּיר זאָכן בֶּאָרֶלֶם מִעֵהוּ דַּעַם כְּעֶנְשִׁין אִינִים דַּעַר וְעֵלֶם . אונֶר דאָס קֶרֶן
 בְּלִיבֶם אִינִים גִּווען . (א) וְעֵין עַם דִּינֶם עֲבוּרֶת אִינִים . (ב) וְעֵין עַם פִּירֶם
 וְעֵין . (ג) וְעֵין עַם טוֹט רֶחוּת . (ד) וְעֵין עַם רַעַם לֶשׁוֹן הָרֶע : פִּיר עֶרְלִיִּיא בִּירוֹת
 וְעֵין גִּווען וְעֵין דוּ וְיֵין בִּינא דַּעַם וְעֵין גוּט פֿון מִצְרֵם אִינִים גִּווען : (א) קאפֿין
 גִּווען מִיט זֶאָל אונֶר וְעֵין שְׁפִירֶנֶן . (ב) קאפֿין גִּווען מִיט זֶאָל אִינִים גִּווען : (א) קאפֿין
 (ג) קאפֿין גִּווען מִיט זֶאָל מִלְחָמָה הַאֲלִיִּין מִיט דוּא מִצְרֵם : (ד) קאפֿין גִּווען מִיט זֶאָל הוּיֶה
 שְׁכִינָה וְעֵין דוּ מִצְרֵם מִרָא קאפֿין וְעֵין וְיֵין אִינִים : פִּיר פֶּאָר פֶּאָלֶע וְעֵין גִּווען . (א) אִינִים
 גִּווען . (ב) אִינִים וְעֵין . (ג) וְעֵין וְעֵין . (ד) וְעֵין וְעֵין . (א) אִינִים וְעֵין . (א) אִינִים
 דוּ שְׁכִינָה גוּט וְעֵין . (א) דוּ שְׁפִירֶנֶן (אִינִים) . (ב) דוּ שְׁכִינָה . (ג) וְעֵין פִּירִין חֲנוּפֹת . (ד) וְעֵין
 דַּעַר לֶשׁוֹן הָרֶע : פִּיר עֶרְלִיִּיא וְעֵין גִּווען אִין וְיֵין אִינִים . (א) אִין אִינִים . (א) אִין
 בְּלִיבֶר . (ד) וְעֵין עַם הַט . קִיין קִינֶדֶר גוּט : פִּיר וְעֵין גִּיטֶרֶבֶר אִין עֲבוּרֹת . נֶאָר וְיֵין
 יַעֲרֶע מוֹט שְׁטאַרֶבֶר . (א) בְּנִיִּין גוּט יַעֲרֶע . (ב) עֶמֶס דַּר פֶּאָר פֿון מִשְׁנֶה רֶבֶנוּ . (ג) וְיֵין
 פֶּאָרֶע פֿון דוּר בְּלִיבֶר . (ד) בְּלִיבֶר גוּט : פִּיר הַרְיוּתֹת קאפֿין גוּט . קִיין חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא .
 (א) דַּעַר עֶרְשֶׁטֶר בְּלִיבֶר . (ב) דוּא . (ג) אִינִים . (ד) גִּווען . (א) אִין פִּיר עֶרְשֶׁטֶר קאָט זֵינא דִּיא
 שְׁכִינָה צוּא דוּ יִשְׂרָאֵל בִּי וְיֵין . (א) אונֶר שְׁלֵחָה . (ב) אונֶר נֹב . (ג) אונֶר גִּווען . (ד) אִין בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ : פִּיר זאָכן קאָט הַמִּקְדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא פִּינֶד וְעֵין קאָט עַר עֶרְשֶׁטֶר קאָט עַם פִּינֶד . (א) וְעֵין
 עַם קוֹמֶם אונֶר וְיֵין הוּיֶה אִינִים פִּלִּיזֶלִיג כָּפֶל שְׁפֹן אונֶר וְיֵין הַבֶּרֶם הוּיֶה אִינִים . (ב) וְעֵין עַם
 אִין מִשְׁתֵּין אונֶר וְעֵין בֶּאֱתוֹ מִקּוֹם . (ג) וְעֵין עַם אִין מִשְׁתֵּין פֶּאָר וְיֵין בַּעַם נֶאָמֶם .
 (ד) וְעֵין עַם קאָט צוּא מֵאן מִיט וְיֵין וְיֵין : פִּיר עֶרְלִיִּיא זאָכן אִין דַּעַם וְעֵין
 דוּרֶה דַּעַם גַּעַל וְעֵין דַּעַר מִעֶנְשִׁין אִין דאָס שְׁפִירֶנֶן . (א) וְעֵין עַם בִּינא הַאֲלִיִּין גִּווען
 וְעֵין . (ב) וְעֵין עַם נֶעֱמֶם פֶּרֶאֶעֱנֶם . (ג) וְעֵין עַם נֶעֱמֶם דאָס וְיֵין חֶבֶר טוֹט אִין אונֶר עֶרְשֶׁטֶר
 נֶאָר . אונֶר עֵין חֶבֶר וְעֵין אִין גִּווען נֶאָר עַר זאָמֶם אִין גוּט . (ד) וְעֵין עַם זאָמֶם צוּא צִדְקָה
 צוּא גִּווען אונֶר גוּט : פִּיר עֶרְלִיִּיא זאָכן וְעֵין דַּעַם מִעֶנְשִׁין גַּעַל אונֶר גִּווען וְעֵין עַר
 קאָט דַּעַר פֿון קִיין הַנֶּאֱחָה גוּט . (א) וְעֵין עַם וְיֵין גוּט בִּי צֶאֱלִין דַּעַם אִינִים מֵאן פֶּאָר וְיֵין
 מֵאן אִינִים . (ב) וְעֵין עַם וְיֵין . קִיין מִיט צֶאֱלִין עַר הַיִּסְכָּה דאָס וְיֵין חֶבֶר זֶאָל פֶּאָר אִין
 בְּצֶאֱלִין . (ג) וְעֵין עַם הַאֲלִיִּין זֵינא שְׁמֵאֵלֶךְ . (ד) וְעֵין גִּווען מִיטֶר דוּא אִין : פִּיר עֶרְלִיִּיא
 זאָכן קאָט אונֶר דוּא הַרְיוּתֹת גִּווען אונֶר דאָס גִּווען פֿון דוּ פִּיר זאָכן קאָט אונֶר דוּ הַרְיוּתֹת

יספור ניווען. א איין אַשט איז אונז אַסור אַקיינין און נפת תואר מותר. ב בלזט און
 אַסור אַקיינין לעבער און מותר. ג חויר און אַסור אַקיינין און די צונג פון איין פיש האט
 דעם זעלפֿין מעס וואס חויר און עס איז מותר. ד בישל פֿתלֿב און אַסור אַקיינין און
 אייגער פון אַפֿתֿמה מותר: פיר ערלייאַ וואָכן זענען פאר איין זמן נישט שוין. א ווער עס
 גייט אונטער איין אַשט עס מאַג זיין אפילו אונטער זיין אייניגע. ב ווען ער לאַכט אויף דעם
 פארק. ג וועלכער עס גייט נישט און שוהל אַרײַן. ד וועלכער עס ביי העפט זיך צוא איין
 עס האָרץ: פיר ערלייאַ וואָכן שטייען דעם למדן און. א דאס לערנען. ב ווען ער קאן
 אַפֿלאָגה. ג ווען ער האלט עצות מיט זאָגנס. ד ווען ער האלט זיך נישט גרויס. פיר וואָכן
 שטייען דעם מענטש נישט און. א ווען ער גייט מיטאס און גיטאן. ב וועלכער עס האלט עצות
 מיט קינדער. ג וועלכער עס קעט פיר מיט קינדער. ד וועלכער עס האלט זיך בנאָה: פיר
 וואָכן זענען בייער איינס פון דעם אנדערן. א ווען אייגער האט האָרץ ווייטאג און ער
 בייגער אלעס האט גוף ווייטאג. ב ווען אייגער האט מוח ווייטאג און ער בייגער אלעס
 האָרץ ווייטאג. ג ווען אייגער האט איין בייז ווייב און דאס גאָד ערניר פון דא בייזי.
 ד ווער עס האט קיין געלד נישט און אים ערניר גאָד פיר דו דרייא: פיר ערלייאַ צורות זענען
 אין דעם פֿאָר הַבֿור. א צורה איז פון איין גוף אַרס דיא צורה איז פון געקב אַבינו עיה.
 ווען דא וישָׁרָאָל זינדען. אזוי קוקט תְּקוּשׁ ברוך דא און דער צורה פון געקב אַבינו און
 ער זיך תִּפְקֶה מִרְתֵּם איבער דא וישָׁרָאָל. ב צורה איז פון איין לויב. אזוי פאלד דא וישָׁרָאָל
 זינדען מיט דא צורה פון דעם לויב שרייען גלייך ווי איין לויב אזוי איז זיך תְּקוּשׁ ברוך
 דא מִרְתֵּם איבער דא וישָׁרָאָל. ג צורה איז גלייך ווי איין אַקס. וואס עס איז גלייך צוא
 מִשִּׁיבֵּן בֶּן יִסָּה. אז די יודן זינדען און אז תְּקִיבָה קוקט אויף דעם אַקס איז ער זיך תִּפְקֶה
 מִרְתֵּם. ד צורה איז איין אַרְלֶער וואס עס איז גלייך צוא אַלְהֵי הַבָּיָא. ווארן דער אַרְלֶער
 שוועבט אויס דא גאנצן וועלט און אַרְחֵי תְּבִיבָה שוועבט אויף אויס דא גאנצע וועלט.
 אז דיא וישָׁרָאָל זינדען. אזוי קוקט אַלְהֵי תְּבִיבָה צוא שוועבן און פאכט איין קוף גלייך וויא
 איין אַרְלֶער איז זיך תְּקִיבָה תִּפְקֶה מִרְתֵּם: פיר מענטשן זענען גישטאכען צו הונדערט און
 צוואנציג יאר. א רבי יוחנן בן זבאי, פֿערציג יאר האט ער געהאנדלט. פֿערציג יאר האט
 ער פאר זיך תּוֹרָה גילערנט. און פֿערציג יאר האט ער מיט זיינע תּלְמִידִים תּוֹרָה גילערנט.
 ב איז משה רבינו. פֿערציג יאר איז ער גיווען און מדין. פֿערציג יאר איז ער גיווען מיט
 דא יודן אין דער סדֶּר. ג איז הלל הַזֶּקֶן פֿערציג יאר איז ער אלט גיווען ווען ער איז
 פון בבל צו ריק גיקומען. פֿערציג יאר האט ער תּוֹרָה גילערנט פון שְׁמַעֲיָה וְאַבְטָלְיוֹן. פֿערציג
 יאר האט ער מיט זיינע תּלְמִידִים תּוֹרָה גילערנט. ד איז רבי עקיבא פֿערציג יאר איז ער
 אלט גיווען ווען ער האט און גיהויבן תּוֹרָה לערנען. פֿערציג יאר האט ער תּוֹרָה גילערנט.
 און פֿערציג יאָר האט ער מיט זיינע תּלְמִידִים תּוֹרָה גילערנט: פיר ערלייאַ גרונגע עבירות
 איז דא וואס עס קוקט פון דא שווערי עבירות א ווען אייגער האט בייז זיין חֶבֶד געדר
 גיהאט האַשְׁשִׁי ער האט בייז אים קיין פֿראַצענט נישט גיטשן. גאָר דער גאָד גילערנט ער
 אים דאס ער האט אים איין מוכה גיטאן דאס הייסט שוין אויף ריבית. ב ווען אייגער
 האַרְלֶט מיט איין עוברי פּוֹכְבִּים וּמְלוֹת אין ער לויבט זיך. הייסט שוין גלייך ער וואלט
 גירינט צוא דער עבירה זיך. ג ווען אייגער מאכט זיך פאר זיין חֶבֶד אז ער איז זיין גושער
 פריינד און דער צייט וואס ער האט פון אים גרויס מכות. און דער גאָד ווען זיין חֶבֶד
 איז און איין צורה מאכט ער זיך גאָר פֿרעמד דאס איז אויף איין עבירה. ד איז לשון הרע ווען ער
 קעט אויף זיין חֶבֶד דאס ער מיינט אז דאס הייסט נישט קיין לשון הרע. דאָד איז עס גירעכענט
 פאר לשון הרע: פיר ערלייאַ וואָכן זענען נישט פיר דעם מענטש ער וואל קיין חולי משנים נישט האָבן.
 א ווער עס עסט געוויינטליך אים וואָסער און ווינטער פֿרויט מיט וואָלץ. דס אַנדערע ווער עס איז

גויארנט צו טרונקן און מיטן עסן. א מעהן זאל ויה גיט אויף האלפן דאס צורף צו
 באן. (ד) אז עס שטעקט דיר אן איין עסן זאלסטו עס אפ לאזן: פיר ערלייא זאכן
 איז דא וואס דער מענטש האט איין עזש אויף דער וועלט. און איין גרעסערן עזש
 האט ער אויף יענער וועלט. (א) ווער עס קויפט ויה איין שוין פערד צום רייטן וואס ער
 האלט ויה דער מיט גרויס פאר מענטשן. (ב) ווער עס הייבט ניגן מענטשן פאר אים
 גלייך שטיין פאר מענטשן. (ג) ווער עס איז איין גרויסער עזשער און ער טוט גיט. קיין צורף
 און גיט. קיין גמולות חסדים און לערונט קיין תורה גיט. (ד) ווער עס מאכט ויה פאר ארשוב
 צום סוף וואס מיט דער וואף איז ער דער ווערער דעם קהל. פיר ערלייא משלים האבן
 אונזערע חכמים גיזאנט. (א) אזוי ווי מען קאן גיט איין זאך אים וואשן ער זאל גאר קלאר
 זיין. אזוי קאן מען גיט צווישן דו גארמנים קיין קלינהייט גיפגען. (ב) אזוי ווי ביי איין
 איינזל קאנען דו צוויי לויטערס גיט גיפגיין אזוי ווייניג קאן מען גיפגען קלינהייט ביי דא
 ווייבער. (ג) אזוי ווייניג קען וואנען אשער מיט אשוינער. (ד) אזוי ווי מען קאן ווייניג גיפגען
 איין ראב דאס וואל און גאנצן ווייס ויין אזוי ווייניג קען מען גיפגען פרומע ווייבער.
 פיר זאכן האבן אונזערע חכמים גיזאנט. (א) מען זאל מאכן שותפות מיט אעלעך וואס
 זיין סוף גייט אים גיט. (ב) ווען גיטע מענטשן געבן דיר איין. עצה זאלסטו זיין פאלגן.
 (ג) ווען עס גייט איינעם גיט זאל מען גיט זאגן אז עס גייט אים גיט. (ד) יעדער זאל זעהן
 ער זאל קיין עבירות גיט מאהן וועט ער וזה ויין דאס ער וועט האבן איין גוטן שפר בעולם
 וזה ובעולם האבן אמן:

פרק חמישי

אין דעם פרק ווערט פערטן צו פינעף ערלייא זאכן וואס עס גיפנט ויה וואס עס ביי
 שטייט און פינעף און ויפציג פונקטן וואס עס איז פאר דעם וויינער נוצליך. פינעף
 ערלייא זאכן איז דא וואס דער שטארקער האט מורא פאר דעם שוואכן. (א) עס איז פאר
 האנדן איין קליינע חיה וואס וואס הייסט מענע אז וואס הייבט אן צו שרייבן אז האט דער
 לויב פאר איר מורא. (ב) עס איז דא איין קליין באשעפטיגט וואס עס הייסט טאק. אז דאס
 גייט און דעם העלפאנטס אדירן אריין אזוי האט דער העלפאנט מורא פאר איר. (ג) עס
 איז פאר האנדן אקליינער פוגיל ער הייסט סנינות אז ער קומט אינאדער דעם אדלערס פלייגל
 האט דער אדלער פאר אים מורא. (ד) איין קליין שרץ איז פאר האנדן און וואסער עס
 הייסט פילבית אז עס קומט און לויטנס אונערן אריין אזוי האט דער לויטן פאר אים מורא.
 (ה) איין שרץ איז דא וואס הייסט שמיט אז דאס קומט אין ענדים אונערן אריין אזוי האט
 ער מורא פאר איר: פינעף ערלייא זאכן האט רבי שמעון בן יוחאי אן גיזאנט רבבי עקיבא
 ווען מען האט אים תפיסה איין גינעצט. (א) אויב דו וועסט וועלן אז דיני פשמים זאלן אן
 גינעצן ווערן אזוי זאלסטו זאגן דעם פון איין למדנים וועגן אזו וועלן דיני פשמים גינעצן
 אן גינעצן ווערן. (ב) ווען דו וועסט דיין וזה תורה לערנען זאלסטו מיט אים לערנען איין
 איין גינעם ספר. ווארן אקיד אז עס לערנט תורה און איין גיט ספר לערונט ער מיט
 חשק. דרום וועט ער עס אזוי גיך גרויסע הייט גיט פאר געסן. (ג) דו זאלסט גיט קאכן און
 איין טאפ וואס דיין חבר האט גיקאכט. פלומר דאס מינעט מען ווער עס גיט ויין ווייב זאל
 ער גיט געטען איין אשה וואס וואס האט ויה אויף גיט. ווייל דער מאן לעבט נאך (ד) דו
 זאלסט איין מצוה טאן וואס דורך דעם וועסטו איין ווערן דאס מינעט מען דו זאלסט
 איינעם געלד לויטן אויף איין פערלד וואס דיין געלד איז שטענדיג קאכט און וועסט געטען
 דערויס וועסטו דער פון איין עזשער ווערן. דאך וועסטו איין מצוה טאן ווייב יענער האט דאך
 דאס געלד גיטגן גיבארפן. (ה) דו זאלסט איין מצוה טאן און דיין גוף זאל היין בלייבן:

דאס מינט מען דו זאלסט געמען איין נויב וואס דו קאנטסט מיט איר קינדער האבן. פינעף
 ערלייא זאכן האט פנען זיינ קינדער אן געזאגט. א) איר זאלט איינער דעם אנדערן לויב
 האבן. ב) איר זאלט לויב האבן געזינד. ג) איר זאלט לויב האבן זונד. ד) איר זאלט פיינד
 האבן איינער בעל הבית. ה) מיין אמת זאלט איר גיט דערין: פינעף ערליי וויינדער איז
 געווען ביי דעם פיער פון מובס. א) עס האט געהוירט ווי איין לויב. ב) עס איז געווען אזוי
 לויטער ווי די וזהו. ג) עס איז געווען אזוי הארש אז מען האט דאס גיקאנט אן געמען וויא
 אשמיין אנדער ווי אהאלץ. ד) עס איז אללעס גיט פאר לאשין געווארן האמשי מען האט
 דרויף וואסער געזאסן. ה) מיין רודף פון דעם פיער איז גיט געגאנגן: פינעף סימנים איז דא
 ביי איין משוגענים הנגר. א) דאס מויל האלט ער אפן. ב) דער גאנצער רומט איז פון מויל.
 ג) די אנטערן הענגן ביי אים אראפ. ד) דער ווייזל איז ארומטער. ה) ער גייט אויף די
 זייטן פון די גאסן. אמייל מענטשן זאגן דאס ער בילט אונ מען הערט אים גיט. אמייל
 זאגן אז דו מבשפות שפילן ויף מיט אים. אמייל זאגן אז איין רוח רע רוחט אויף אים:
 קנף ערלייא זאכן זענען אונזערע עלטערן צו האנדירן גיקומען אונ שבעה עשר ברכות.
 א) די לוחות זענען צו בראכן געווארן. ב) דער קרבן תמיד איז במיל געווארן. ג) די מארין
 פון ירושלים זענען צו שפאלטן געווארן. ד) אפוסטמוס האט די ספרי תורות פאר ברגנט.
 ה) מנשה האט איין צלם אונ היכל אריון גישטעלט. פינעף ערליי זאכן זאנען אונ תשעה
 באב אונזערע עלטערן צו האנדירן גיקומען א) תקדוש ברוך הוא האט גוור געווען אויף דעם
 דור המדבר דאס ווי זאלן מיין ארץ ישכראל גיט קומען. ב) דאס ערשטע בית המקדש איז
 אונ דעם טאג פאר ברענט געווארן. ג) דאס אנדערע בית המקדש איז אויף דעמאלט פאר
 ברענט געווארן. ד) די שטאט ביתר איז אויף אן דעם טאג חרוב געווארן: פינעף ערלייא
 זאכן זענען פאר דעם מענטש איין סכנה. א) וועלכער עסט שמייענדיג. ב) וועלכער שלאפט
 שמייענדיג. ג) וועלכער עס מרינקט שמייענדיג. ד) וועלכער עס לאזט זיך בליט שמייענדיג.
 ה) וועלכער עס האט מיט זיין נויב צו טאן שמייענדיג. פינעף שייני לייט זענען געווען
 וואס ווי האבן זיך גרויס געהאלטן אונ ווי זענען מיט זייער שונקייט גישטראפן געווארן.
 א) שמשון הנבור. ב) שאול המלך. ג) אבשלום. ד) זרחיהו. ה) אסא המלך. פינעף
 ערליי משפטים זענען געווען וואס ווי האבן גידערט צו צוועלף חרשים. א) דאס משפט
 פון דוד המלך. ב) דאס משפט פון מצרים. ג) דאס משפט פון איוב. ד) דאס משפט פון
 גוג ומגוג. ה) דאס משפט פון די רשעים וואס ווי בלייבן אונ גיהנם אויף צוועלף חרשים.
 פינעף ערלייא זאכן איז פאר האנדירן וואס דער מענטש פאר געסט דוידה דעם דאס לערנען.
 א) ווען ער עסט פון דעם וואס דו מויל האט דער פון געעסן. ב) ווען ער עסט פון דעם
 וואס דו קאץ האט דער פון געעסן. ג) וועלכער עס עסט דאס הארץ פון איין בהמה.
 ד) ווער עס עסט דאס פסולת פון אייד ברשין. ה) ווער עס מרינקט דאס וואסער ווס זיין תבר
 האט זיך אונ דעם די פיס געוואשן. אמייל לייט זאגן ווער עס לייגט זיינ קליידער אונטער
 זיין קאפ: פינעף ערליי זאכן זענען דא וואס ווי זענען גוט פאר דעם מענטש צום לערנען.
 א) ווען מען עסט ווייצן ברויט. ב) ווער עס עסט איין איין אן זאלץ. ג) וועלכער עס
 מרינקט אסאך וויין. ד) ווער עס מרינקט דאס וואסער וואס עס איז איבער געליבן פון
 דעם מייג קעמען. ה) ווער עס עסט בוים אייל: פינעף ערלייא זאכן זענען פאר האנדירן. וואס
 ווער עס טוט ווי איז זיך אליין חייב מיתה. א) ווער עס עסט גישילטין קנאבול איבער
 גיקאמטע אייער וואס זענען גילעגן איבער נאכט. ב) ווער עס מרינקט דאס וואסער ווס עס
 איז איבער נאכט גיט געווען צו גידעקט. ג) ווער עס געבמקט אויף דעם בית תבחרות.
 ד) ווער עס ווארפט אונזען ווייני געגול אונ מענטשן גיין אריבער איבער ווי. ה) ווער
 עס לאסט זיך ברויט אונ תיבף דער זאך האט ער מיט זיין נויב צו טאן. פינעף ערלייא זאכן

וענין פאר האנדלן ווס ווי גענע איין חלק פון איין געצויגסט חלק פון אנדערע זאכן . א דאס
פיער איז איין געצויגסט חלק פון דעם פיער פון גיהנם . ב האנק איז איין געצויגסט חלק
גישמאק פון דעם מן . ג דער שלאף איז אגעצויגסט חלק פון טויט . ד אחרים איז איין
געצויגסט חלק פון איין גבוהה . ה שבת איז איין געצויגסט חלק פיענע פון עולם הבא .
ו פיער געלייט זאכן איז ווייניגער געווען אונ דעם אנדערין בית המקדש וויא אונ דעם
ערשטן א דאס פיער פון הימל ב דו פרובים ג דער ארון ד דער רוח המקדש . ה דער
אורים ותומים . ה יתן לנו במהרה ברכינו אמן סלה :

פרק ששי

אין דעם פרק ווערט באשריבן וואס עס גיפנט ויה צו עקסערציי זאכן ווס דאס ביי שטייט
אונ אכט אונ ובעציע פונשטין . עקס געלייט זאכן איז דא וואס דער מענטש האט שבר
באר ווי אויף דער ווערט אונ דאס מיינסט האט ער דעם שבר אויף געניר וועלט . א וועלכער
עס איז מכבד אורחים מיט עסן אונ פרונקן אונ מיט גוטע רייד ב ווער עס איז כבד
איין שלאפן מענטש ג ווער עס איז מתפלל בביתו ד ווער עס גייט פריא אונ בית המדרש
אריין גענען ה ווער עס לערנט ווין קינד תורה ח ווער עס איז ווין חכר בן לבב וכות :
ועקס געלייט זאכן האט חזקיה גמאן דרייט זאכן האט ער גלייך גמאן אונ דריי זאכן האט ער
גוט גלייך גמאן . א ער האט ווין פאטער גישעפט צום קבר . ווייל ער איז געווען איין רשע
ער האט דאס גמאן פרי מענטשין זאלן , וערן דעם סוף פון איין רשע . ב וואס ער האט
די קופערגע שלאנג צו שטויסן ווייל די ישראל האבן ווא גמאקט פאר איין גאט . ג וואס
ער האט בעהאלטן דעם ספר רפואות ווייל אז וועלכער מענטש איז שלאף גיזארין האט
ער גוט מתפלל געווען צו בקדוש ברוך הוא נאר ער האט ויה פאר לאזט אויף די רפואות .
דאס גענען די דריי זאכן וואס ער האט גלייך גמאן : אונ דאס גענען ווייטער די דריי זאכן
וואס ער האט גוט גלייך גמאן . ד ווס ער האט די מירן פון בית המקדש אפ געהאקט אונ
האט ווי גישקט צום מלך אשור . ה ער האט פאר שטאפט דאס וואסער וואס האט גיזויסן
גיהן ווייל ער האט מורא געהאט אז דער שונא וועט באלעגערן ירושלים זאל ערקין וואסער
גוט האבן . אבער ער האט ויה גידארפט פאר לאזן אויף השי"ת וואס הקב"ה האט גיזאנט
ער וועט די שטאט ירושלים ביי שטיין . ח ער האט גימאקט איין עבד : ועקס געלייט זאכן
איז גיזאנט גיזארין ביי דעם פערד . א ער האט ליב גוט . ב ער גייט גערין אונ דער
בית המדרש אריין . ג ער איז ביי ויה שטארק . ד ער שלעפט גוט גערין . ה ער עקט פיל
אונ ער מוט ווייניג דעם צורף . ח ער גייט גערין אויף די ווייטן פון דעם וועג . אמייל זאכן
אז דאס פערד ביי גערט ווין הער אים צו ברענגען אונ דער מלחמה . ועקס געלייט פיער
איז דא . א דאס פיער וואס מיר האבן דאס הייפט איין פיער וואס עס עקט אלדונג . דאס
מיינט מען וואס עס פאלט צוויין ווערט פאר ברענד נאר וואס קיין וואסער קאן עס גוט
ליידן . ווי באלד מען גינט ארויף וואסער אזוי ווערט דאס באלד פאר ראשין . ב דאס
פיער בדינט אבער עקט גוט דאס מיינט מען דאס פיער פון איין חזק . ער וויר נאר
פרונקן עס ווא אים געשין דאס פיער אבער עסן קאן ער גוט . ג דאס פיער עקט אונ
פרונקט דאס מיינט מען דאס פיער פון אלדו הקביא האששי מען האט דרוף וואסער ארויף
גיזאסן אונ עס איז גוט פאר לאשין גיזארין . ד דאס פיער פון מוהב . דאס פיער האט
פאר ברענט פאקטע זאכן גלייך ווי מרקעני זאכן . ה דאס פיער האט אדעק גישטויסן
אבער פיער . דאס מיינט מען דעם מלאך גבראל ער איז דאך לויטער פיער פון דעם
ווענין האט ער הקנייה מישאל ועזריה ארויס געהאלפן פון דעם קאליה אייבן . ח דאס פיער
וועט פאר ברענט אנדער פיער . ווען הקביה האט גיזאלט דעם בעשטין ביי זאכן . אזוי

אזי איין ביהמ מלאכים צו אים גיבן און האבן געזאגט רבנו של עולם פר ווס ויולסא דם מענטש
 ביא שאפין אזוי קט הקב"ה ווי אן גיירט מיט איין פריגער אזוי זענען ווי אלע פארברענט גינארין.
 דם איז דאך איין גרויס חידוש ווארן מלאכים זענען בלויז פינער. דאך זענען ווי פאר ברענט גינארין
 פון דם פינער פון דר שכינה. זעקס חדשים האט די שכינה גינארט אין דער מדרג פלייכט וועלן די
 וישראל השוכה מאן. אז ווי האבן. קיינס נישט השוכה גיטאן אזוי האט ווי הקדוש ברוך הוא
 פאר שאפלין. זעקס ערלייא ואבן האבן און ויך דוא שידים. דרייא ואבן גלייך ווי מלאכים.
 און דרייא ואבן גלייך ווי דער מענטש. (א ווי האבן פלייגל גלייך ווי מלאכים. ב ווי שוועבן
 פון איין עק וועלט צו דער אנדערער עק וועלט גלייך ווי מלאכים. ג וויא הערן און
 הימל אויס רופן אלעס וואס עס בארף נישען. גלייך וויא מלאכים. ד וויא עסן און
 טרונקען גלייך וויא דער מענטש. ה וויא שפארבן גלייך וויא דער מענטש. ו ווי האבן
 מנדער גלייך וויא איין מענטש. זעקס ערלייא ואבן האט אן ויך דער מענטש. דרייא ואבן
 גלייך וויא מלאכים. דרייא ואבן גלייך וויא איין בהמה. (א שכל האט דער מענטש ווי דער
 מלאך. ב ער גייט צו איין משפט וויא דער מלאך. ג ער רעט לשון הקדש גלייך ווי
 דער מלאך. ד ער עסט און טרונקט וויא דוא בהמה. ה ער האט קינדער ווי דוא בהמה.
 ו ער טוט זיין צורף וויא דוא בהמה. זעקס ערלייא ואבן זענען דא אז דער מענטש טוט
 וויא איינס נאך דעם אנדערן אז ער שפארבן. (א אז ער קומט פון ווען. ב און ער
 לאזט ויך מלך בלוט. ג דער נאך גייט ער פאלד און מרחץ אביון. ד דער נאך טרונקט
 ער ויך אן. ה דער נאך לייגט ער ויך בארד שלאפן. ו דר נאך איז ער משמש המטה.
 דוא זעקס ואבן אז דער מענטש טוט אז ער שפארבן. זעקס מענטשן האבן דעם מלאך
 המות נישט גינען. (א אברהם אבינו. ב יצחק. ג יעקב. ד משה רבינו. ה אהרן הכהן.
 ו מרים. זעקס ערלייא טרערן זענען פאר האנדן. דרייא ערלייא זענען נישט און דרייא
 ערלייא זענען ביין. (א דוא טרערן פון וויינין. ב דוא טרערן פון בית המסא. ג דוא
 טרערן פון דעם רויף. דאס זענען דוא ביין טרערן. ה דוא טרערן פון קרייטויץ. ו דוא
 טרערן פון גלעכטיר. ו דוא טרערן פון דוא פירות. דאס זענען דוא נישט טרערן. זעקס
 ערלייא מענטשן זענען דא דאס וויא וויין בעסיר דעם טויט וויא דאס לעבן. (א דער
 מענטש וויל ליבער שפארבן אויף זיין בעט איידער ער זאל אים גיברענגט ווערן דורך איין
 מענטש. ב דער מענטש וויל בעסיר שפארבן איידער דו קינדער זאלן אים שפארבן ביי
 זיין לעבן. ג ער וויל ליבער דעם טויט איידער ער זאל פאר טרובן ווערן פון זיין אויג.
 ד ער וויל בעסיר דעם טויט איידער ער זאל זיצן און דער פונקטער און דר ער. ה ער
 וויל ליבער דעם טויט איידער ער זאל מענטשן שולדיג זיין. ו ער וויל ליבער שפארבן
 איידער ער זאל זיין לערנן פאר געסן. אטייל זאגן דער מענטש וויל ליבער שפארבן
 איידער זיין ווייב און קינדער זאלן אים געבן פרנסה. זעקס ערלייא ואבן האט רבינו הקדוש
 זיין קינדער אן גינאט. דרייא הייסן ורצת המא. און דרייא הייסן הרף ארץ. א וויא
 זאלן ויך נישט שפארבן לייגן צייטן ווי וועלן קריאת שמע לייגען. ב וויא זאלן נישט צו
 לעצט און שול אריין קומן. ג שבת זאלן ווי נישט עסן צייטן ווי וועלן האבן דוא סדרה
 בעביר גינען. דוא דרייא הייסן ורצת המא. (א וויא זאלן ביי איין עסן נישט שניידן דאס
 פלייש מיט דוא הענד ווארן דאס אזי איין סכנה ער קאן ויך דוא האנד צו שניידן.
 (ה קיין סוד זאלן ווי נישט שמוסין אונטער איין מויל ווארן דו מוילער האט אויף אויערן.
 דאס מיינט מען. עס קאן זיין אז ווער עס שטייט אונטער דער מוילער וועט ער הערן וואס
 זיי שמוסין. ו ווען וויא וועלן צו איין וואסער קסין זאלן וויא ווייטער שיה אן מאנה. דוא
 דרייא הייסן הרף ארץ. זעקס ערלייא ואבן האט דער מלאך המות אן גינאט רבי יחזקע

בן לח. (א) ווען עס איז חיי איין דער און איין ווארט וואל מען מיט גיין און מיט גאס ווארן דער מלאכה המות איז דארטן דא. (ב) מען וואל מיט גיין צווישן דוא ווייבער ווען זיין גינגן צוריק פון איין בית. ווארן דער מלאכה המות מאנצט און שפונקסט דעמאלט פאר דו ווייבער און ער האלט זיין שארפי שווערד און דר האנד און ער האט רשות דעם מענטש שלעכטס צו טאן. (ג) ווען מען קומט צו אשלאפן וואל מען זיך מיט זעצן ביי דעם שלאפן מיט צו קאפנים און מיט צו פיסנים. ווארום דו שכינה איז בייא דעם שלאפן צו קאפנים און דער מלאכה המות איז צו פיסנים. (ד) קיין פרעמדי אשה וואל מען מיט אן קוקן. (ה) ווען אברהם אברהם פארן זיך בענאנד וואל מען מיט קוקן. (ו) זיי וואלן מיט קוקן אויף קיין שייני קליידער פון איין פרעמדי אשה. ווארן דר מלאכה המות האט אזוי גיזאנט האמשו דו האסט אזוי פיל אויגן ווי אויף פון דעםט וועגן וואלסטו זיין גיזאנט פאר מיר ווארן אז אויף קום צו איין שלאפן מענטש בלייבט ער גיטוים מיט לעבן הקדוש ביה וואל כל ישראעל אפ היטין דאס מיינער וואל מיט ששאדפן פאר זיין צייט אמן סלה :

פרק שביעי

אין דעם פרק ווערט בייא שרובין וואס עס גיפנט זיך צו זיין ערלייא וואכן וואס בייא שמיט און אכט און גינגע פונקטן : זיבן ערלייא גנבים איז דא. (א) דער וואס פונקט זיין חבד אואף וואס ער ווייסט דאס שוין פון לאנג. (ב) דער וואס בעקט זיין חבד צו זיך אלעס גאסט און זיין הארץ איז מיט דער בייא. (ג) דער וואס שענקט זיין חבד איין סתנה און ער ווייסט אז דער חבד וועט דוא מתנה מיט געטן. (ד) איין וויין שענקער אז ער זאגט צום חבד אויף וועל דיר דאס צו ליב טאן אויף וועל עפונגן איין פריש פאס וויין. דס הייסט שוין איין גינג בעת ווארן ער וועט גיטוים אן אים אויף דס פאס עפונגן. (ה) ווער עס נארט זיין חבד מיט איין פאלטשי מאס. (ו) ווער עס נארט זיין חבד מיט פאלטשי וואגן. (ז) ווען דער וויין שענקער קייט צו צום וויין אנהערן משקות. אנהערן חבדים שרובין ווער עס גינג דוא דיעה פון מענטשן איז גלייך ווי ער גינג ביי הקדוש ברוך הוא : זיבן געמין האט דאס גינגס. (א) שאול. (ב) אברהם. (ג) באר שחת. (ד) באר שאן. (ה) מיט היגון. (ו) צלמט. (ז) ארץ התחתית : זיבן ערלייא וואכן זענן בשאפן גיזאנטן נאך אויבער דו וועלט איז ביי שאפן גיזאנטן. (א) דא ווארן. (ב) השובה. (ג) דאס גן עדן. (ד) דס גינגס. (ה) כסא הכבוד. (ו) דאס בית המקדש. (ז) דער גאמין פון משיח : זיבן ערלייא וואכן זענן פר הולין פון דעם מענטש. (א) דר מאג פון מוט. (ב) ווען משיח וועט קומן. (ג) דס משפט פון דעם מענטש לעתיד לבא. (ד) ער ווייסט מיט און וועלכיר סחורה ער וועט טרונט זיין. (ה) ער ווייסט מיט זיין חבדס הועה. (ו) ער ווייסט מיט ווען דור המלך ס מלכה וועט קומן. (ז) ער ווייסט מיט ווען דו מלכה פון עשו וועט ווערן אונזע גינגטן : זיבן וואכן דס רבי עקיבא אן גיזאנט זיין זון רבי יהושע. (א) וואלסט זיך מיט זעצן לערנן אויף אזא אורט וואס גינג פאר בייא פיל מענטשן ווארן זיין וועלן דיע מלכא זיין פון דעם לערנען. (ב) וואלסט דיע בייא זעצן און איין אורט וואס עס איז דא איין גרויסר מלכא דעם וואס דר משיח זיך מיט און שפאט נאך ער וועט און לערנען. (ג) וואלסט מיט קומן פרוזאנט און דין היז אריין בפרט מיט און דין חבדס היז אריין. (ד) וואלסט שפענדיג גיין שיע אויף דיני פיס. (ה) און דער פריא וואלסטו בארעכען. ווער אז דאס גוט צו דער היז און ווינטער איז דאס גוט פאר דער קעלט. דין שבת מאד אזוי וואס און דער וואכן און וואלסט מיט דארפן צו קיין מענטשן. (ו) וואלסט שותפות מאכן מיט אעליקין וואס גלוגט אים זיין מול : זיבן ערלייא מענטשן זענן און חכם ביי הקדוש ברוך הוא. (א) ווער עס האט קיין ווייב מיט. (ב) ווער עס האט מיט דעם ווייב קיין מיינער מיט. און ער גוט איר קיין

כח נים. ג ווער עס לערניג מיט וויי קינדער. קיין תורה. ד ווער עס ליגט נים קיין
 תבלין. ה ווער עס גיט אן ציצית. ו ווער עס קאמ נים. קיין מוזהב אין וויי טורין. ז ווער
 נים גיט בארונים. אמייל זאגן ווער עס גיט נים אויף קיין סעודת מצוה: וויין נעמן האט
 דער יצר הרע. א הקדוש ברוך הוא רופט אים רע דס איז מייטש שלעכט. ב משה רבינו
 רופט אים עהל. פאר שטאפט. ג דוד המלך רופט אים סמא. אום ויין. ד שלמה המלך
 רופט אים שונא ער האט פיינד דעם מענטש. ה וישעיה הנביא רופט אים מכשול. ער
 פאכט דעם מענטש שטרויכלין. ו תחבאל הנביא רופט אים אבן איין שטיין. ז יואל הנביא
 רופט אים צפוני. ער געהאלט זיך ביי דעם מענטש: וויין ערלייט מענטשן איז דא וום
 ווי מאכן זיך פאר דער וועלט אז ווי נעגן פרום: א. די וואס מאכן זיך פרום פרי מען
 זאל וויא פבור אן טאן. ב דא וואס פאכן זיך פרום פאר מענטשן היינט אויף דער גאס
 גייען וויא חסידים וויא קוקן נים אויף. קיין נקבות אבער אונד כארץ זענען וויא לויטער
 שומא. ג דו וואס גייען אויף דער גאס נאר וואלני גלייך. וויא זענען פאר קלערט אונד גושע
 זאכן אבער אונד הארץ האבן וויא ביינו גיבאנקן. ד דא וואס גייען אונד דער גאס גיבנקט
 פרי מען זאל מיינען וויא טוהן דאס פאר פרוםקייט. אבער ווייטער הארץ ווייטער הקב"ה.
 ד דו וואס לויבן זיך אליין פאר מענטשן וויא זאגן עס איז נים דא איין מצוה אונד דער
 תורה וואס ווי האבן נים מקום גייען. אבער דעם אמת ווייטער הקדוש ברוך הוא. ז דו
 וואס זענען באמת פרום. נאר וויא טוען דאס נים צו לויב הקדוש ב"ה נאר וואס ווי האבן
 מרא פאר דעם גיהנום. דו אלי וויין פרוקע לייט זענען פאר נאר נים גייענקט. גייענקט
 דא וואס טוען דא מצוה ווייט וויא האבן לויב הקדוש ברוך הוא דו ווערן גייענקט פאר
 פרום: וויין נביאים זענען גייען בייא דא אומות העולם. א פלעם. ב וויין פאטער בעזר.
 ג איוב. ד אליהו הנביא. ה בלדד השחתי. ו צופר הנעמתי. ז אליהו בן ברכיהו הבנוי.
 וויין מענטשן האבן דו ווערן אונד קבר נים אן גירורט. א אברהם. ב יצחק. ג יעקב.
 ד משה רבינו. ה אהרן הכהן. ו מרים. ז פנחס בן יעקב. וויין נים רינגלין ארום
 ארץ ישראל. א ים ספריה. ב ים סרום. ג ים חזת. ד ים חולתא. ה ים שבי.
 ו ים אפפמא. ז ים הגדול: וויין מצות זענען דא בנן נח גיבאמן גיבארין. א ווי זאלן
 אמת משפין. ב יעדער צייט זאלן וויא הקדוש ברוך הוא לויבן מיט פרכות. ג וויא
 זאלן. קיין עפרים נים דיין. ד וויא זאלן נים נאך גיין זנתה. ה וויא זאלן נים טוען. קיין
 רציחות. ו זאלן נים גזק. ז ווי זאלן נים עסין פון איין בהמה וואס זיא לעבט נאך:
 וויין זאכן גייענען פעם אויף דער וועלט. א דשוו הרע. ב רציחות. ג פאלאשי שבועות.
 ד זנות. ה גוהות. ו מילה. ז וועדקער עס לאזט פון זיך. קיין הגהה נים האבן: וויין
 ערלייט זאכן וועט דער מלה המשיח צוא דא וישאל ווייזן. א דעם גאס הפבור. ב פרח
 מיט וויי קינדער אונד מיט וויין חבורה. ג דאס גזען. ד דעם עין החיים. ה דו אלע
 לעבדיגע מענטשן. ו דא סוטה. ווא זאלן אמן מלה:

פרק שמיני

אין דעם פרק ווערט גישרובן אז יעדער זאל זעהן ער זאל קיין לשון הרע נים היידן
 ווארן דער עניש איז דער פון ווייטער גרויס. אונזער תבמים שרייבן עס איז פאר האגדן
 עמלידי זאכן וואס דער מענטש איז אויף ווי יעדערן טאג עובר. איינס פון דיא זאכן איז
 לשון הרע וואס דער מענטש רעדט יעדער טאג. אונזער תבמים שרייבן וועלכעם הייסט לשון
 הרע. ווען איינער פרעגט וויין חבר אויב אונד וויין הויז איז דא פיינער אזוי זאגט אים דער
 חבר בייא מיר איז קיין פיינער נים דא. נאר גיט צוא מיין לשון בייא אים וועסטו גייוס
 מרעפן פיינער ווארן יעדער טאג קאכט מען בייא אים פלייש אונד פיש. דאס הייסט שון

ברך פרק שמיני אברהם

לשון הרע. הוא איר לופע לייט דאס הייסט שוין לשון הרע. מכל שכן ווען איינער רעט רעכט לשון הרע וואס גרויס דער עונש איז. אונזערי חכמים שרייבן צו צייטן ווערט דער רעיון אויף גיהאליטן וועגן רעם חטא פון לשון הרע. דער וואס הערט צו לשון הרע איז ווערט מען ווארפן פאר דאס פלבים. און ווער עס רעט לשון הרע איז גלייך ער וואלט זיך מיט גיטען. דער עונש פון לשון הרע איז אז ער ווערט חיו מצורע. דער וואס רעט לשון הרע איז ווערט מען זאל אים פאר שטייטן אויף טויט. ווער עס רעט לשון הרע זאגט הקדוש ברוך הוא צום ישר פון גיהנם. אויף דער וועלט וועל איך אים זיין עונש געבן. און אויף גענוי וועלט וואס אים זיין עונש געבן. אונזערי חכמים שרייבן ווער עס וויר דרויף תשובה מאן איז אזוי. אוב ער איז איין למדן זאל ער תורה לערנן. און אויב ער איז נישט קיין למדן זאל ער זיך שטארק שפך האלטן וועט אים תפילה דו געבירא מחדש זיין. ווער עס רעט לשון הרע איז זיין עונש גרויס גלייך ער וואלט עובר גיטען אויף דריי געבורות. א גלייך ער וואלט גידונם עבדים. ב גלייך ער וואלט גילענין ביא איין אשת איש. ג גלייך ער וואלט רציחה גיטא. אונזערי חכמים שרייבן. לשון הרע איז חסיד דריי געלייט מענטשן. א דער וואס רעט לשון הרע. ב דער וואס הערט אים. ג אויף דעם וואס מען רעט לשון הרע צו צייטן קאן דער פון רציחה ארום קומן. הייבט מאל מיט דער מענטש אז דאס וואס ער רעט הייסט גוט קיין לשון הרע. אבער פריי אונזערי חכמים שרייבן איז דא פיר ערליי לשון הרע. דרום בארף מען שטארק גיטאונט זיין: מעשה איין מלך האט איין פפעל געגעבן דאס וואס אלי יהודים וואס האנדלן מיט פלאקס זאלן קומן זייער דינסט מאן. אזוי זענען אלי גיטא. גאר איינער וואס האט גיהיסן בר חובץ איז נישט גיטא. אזוי האט אים איינער גיטא פאר דעם מלך פאר מסיכון. אז ער זאל אויף קומן צו דער דינסט. גאר ער האט זיך גישעקט פאר דו יהודים אז ער זאל זיין איין מסידי. אזוי האט ער זיין חבר גיטא וואס האט גיטא געגעבן. האט אים דער חבר געגעבען איה האב געגעבן קען. דאס ווארט קען איז אויף לשון הרע מלך בר חובץ. וויא דער מלך האט דער הערט דאס ווארט בר חובץ. אזוי האט זיך דער מלך דער מאנט אן דעם מענטש וואס ער הייסט בר חובץ און האט איין פפעל געגעבן אז ער זאל קומן דא דינסט מאן. דאס הייסט שוין לשון הרע. ווארן ווען ער זאל נישט גיטען פרייט דעם חבר וואס ער האט געגעבן וואלט אפשר דער מלך אן דעם יהודי גיטען פאר געטן. דרום קער זיך געדרור צו דער ווייטערן פון לשון הרע. און פון רציחות. אזוי וועט אים וואל זיין געווען הנה ובעולם האב אמן סלה:

פרק תשיעי

אין דעם פרק ווערט באשריבן ווי דער מענטש זאל אויף זיין חבר נישט האבן קיין קנאה שפלה אפילו צווישען מאן און ווייב. אזוי וועט זיין גוט זיין: מעשה איין מלך האט זענען גיטא געבן רב נחמן בעל מלאכות און פער צייטן ארבעטן. האבן וויא געהערט וויא אפגעטש שרייט פון דער. ער ארום. אזוי האבן דא בעל מלאכות דאס דער ציילט פאר ר נחמן. אזוי איז דער גוטער רב נחמן געאנגען זעהן וואס דאס פייט. ווי רב נחמן איז צו דעם ארט גיטא אזוי פרייט ער דעם טויטן מענטש. ווער ביסטו. אזוי זאגט דער טויטער איה בין רב אהא בר ואשה. ער איז גיטען איין גלייכער למדן. דען מיר גיטען וויא ער ווערט גיטענט און דער גמרא. אזוי זאגט רב נחמן עס ווירערט מיד דאס וואס קאנט גאט היידן. ווארן עס שטייט דאס אז אפילו דו צדיקים אז וויא שטארק ווערן וויא צדיק ערד. אזוי וויא דער מענטש איז און אהן הייב גיטען. אזוי זאגט דער רב אהא בר ואשה. עס שטייט גיטאונט גאר דו וואס האבן איינס אויף

עם אנדערן קנאה שגאח דו ווערן צוריק צוא ערד. אפער איך האב מיין גאנץ לעבן קיין
 קנאה שגאח ניש גיהאט אויף קיינים. דרום בין איך ניש פאר פוילט גינארין דער ווייל הט
 רב נתמן דער גער דאס דער רב אהא בר יאשיהו איז אונ דער גאנץ גאר פריש גלייך
 ער וואלט נאך גילעבט. אזוי זאגט ער צוא אים אז ביזש נאך יא אזוי פריש קאנסטו נאך
 היידן גלייך ווי אלי לעבדיגע מענטשן. קום מיט מיר אהיים וואס לינגסטו אונ דער פינגסטער
 ערד. אזוי זאגט דער רב אהא בר יאשיהו צו אים מיר וויוט אים אז דו פאר שטייט ניש
 דעם פסוק. עם שמיים דאך ווען תהיית נבטמים וועט זיין וועט תקדוש ברוך הוא רשות
 געבן אלי שווע לויט זאלן ארויס גיין פון דער ערד. אונ צונד האב איך קיין רשות ניש
 פון דער ערד ארויס. דרום איר ליבע לויט קאן מען זעהן וויא גרויס דו מצוה איז ווען
 איינער האט קיין קנאה שגאח ניש. ווערט ער קיין מאהל ניש פאר פוילט אונ קבר אונ איז
 פריש גלייך ווי אלעבדיגר: אונדערן חכמים שרייבן אפילו אז מען זעהט אז עם גייט וועמין
 גאנץ ניש זאל מען אים ניש מקנא זיין. דעסט גלייכן אז מען זעהט דאס איינער האט גוטע
 מינדער פאר מען אים אויף ניש מקנא זיין. ווארין דאס וואס עם גייט וועלכין ניש איז ניש
 ווייל ער אידער וועג עלטערן זענן פרום גאר ווייל זיין מול איז אז. דאס איז פאר האנדן
 מייל מענטשן וואס ווער מול דינט זיי אוף דרייא זאכן היינט. א. ער זאל לאנג לעבן
 ב. ער זאל גוטע מינדער האבן. ג. ער זאל איין עושר זיין. דס דינט אים אללעס דס מול.
 מעשה עם איז געווען צוויי גרויס צדיקים. רבא. אונ רב חסדא. ווען מען הט גיבארפט
 אמאל העגן אז זיי האבן וועליכס מתפלל געווען איז תפלה גיבאגין העגן. רב
 חסדא האט זיין מול אים גירונט צוא אלס. אונ רבא האט גאר ניש קיין מול גיהאט. רב
 חסדא האט גילעבט זעכציג יאר אונ האט דער לעבט זעכציג חתונות פון דו קינדער אונ
 פון אייניקליך. אונ רבא האט גאר גילעבט פערציג יאר אונ בייא זיין לעבן איז אים גישטארבן
 זעכציג קינדער מיט איינעקלעך. רב חסדא איז געווען איין גרויסער עושר דאס זיינע הונט
 האבן קיין ווייזן ברויט ניש גינאלט עסן. אונ רבא מיט זיינע מענטשן האבן ניש גיהאט
 קיין גענעטשן ברויט צו עסן ווייל ער איז געווען איין גרויסער ארומאן פון דעסט וועגן
 האט רבא דעם רב חסדא ניש מקנא געווען ווייל ער האט גינאסט אז זיין מול איז אזויא.
 ווען איינער זעהט אז זיין חבר איז שטארק חשוב ביי אלי מענטשן אונ ער איז פאר גאר
 ניש גינעכונט דורך זאך. ער זיין חבר ניש מקנא זיין. גאר ער זאל זיך דער מאגן דאס אונ
 אקלייני צייט ארום וועלן וויא ביידי זיין לעזנס תבא. וועט זענער אפער גאר שפך ויץ
 אונ ער וועט אפער חשוב זיין:

מעשה רב יוסף דער זון פון יהושע בן לוי איז איין מאל תלשות גילעגן אז דער נאנצער
 עולם האט גימינט אז ער איז שוין גישטארבן. מיט איין מאל האט זיך דער רב
 יוסף אויף גיהאפט ווארען ער איז גילעגן אונ דער הינער פלעט. אזוי פרעגט אים דער
 פאטער מיין קינד האבט עפס גינעקן בייטס אויף זענער וועלט זאגט ער צוא זיין פאטער.
 איך האב איין פאר קערט וועלט גינעקן. דוא וואס זענן אויף דער וועלט חשוב געווען
 זענן אויף זענער וועלט שטארק שפך. אונ דו ווס זענן אוף דער וועלט שפך געווען זענען
 איך זענער וועלט חשוב. אזוי זאגט אים דער פאטער מיין קינד דוא האבט איין רעכט
 וועלט גינעקן. דרום זאל מען קיין שגאח אונ קנאה ניש האבן אויף קיינים. ווארין ארויז דעם
 וואס עם איז דער פאר אגרויסער עושר. גאר דס לעבן בקומט אים אויף ניש. ווארום ער
 עסט פון זיך אפ דס פרייש פאר קנאה. אונדערן חכמים שרייבן וועלכער הייסט איין עני
 דער וואס איז שטענדיג ביי דאס מיינע זיין ער האט אונ זיך קנאה ער האט קיין מאג אונ
 קיין נאכט ניש ער קלערט אללעס מורא מאטער האט זיין חבר עפס מיין פאר אים:

מעשה עם זענן צווייא מענטשן צו זאכטען גיבאגין. איינער איז געווען איין גרויסער
 בעל

בעל קנאה דאס ער האט נישט כאר גענוג וואס גענער האט. אונ דער אנדערער איז
 געווען איין חומר איין גלוקסער אלעס וואס גענער האט געהאט האט ער דא צו געלוקסט.
 צווא באגעגנט ווא איין בלע. אזוי וואנט צו ווי דער בלע איינער פון איינע מאג מיר וואגן
 וואס ער פאר לאנגט אזי וועל איינע געבן. באקניגן וועל איינע דעם אנדערן נאך איין
 מאל אזוי פיל געבן ווא פיהל דעם עקשטין. דער בעל קנאה האט מירא געהאט צו וואגן
 וואס ער פאר לאנגט גארין דער חבד נעמט דאך האבן באפיל פאר אים אונ ער פאר גינט
 אים נישט דער אנדערער האט אויף נישט געוואלט וואגן וואס ער פארלאנגט ווארין ער גליקט
 דאך ער ואל דעם חבדס חלק אויף צו געטן. וואס ער נעמט פון דעם בלע געטן. דער
 ווי האבן ביידע נישט געקאנט גאר נישט פאר לאנגן דאך האט דער וואס האט צווא אלעס
 געלוקסט געוואנט ארויף מנה איינע פאר לאנג פון דיר אז דו וואלטסט מיר איין אויג אויס שטעקן
 אונ מיין חבד ביידע אויגן. קאן מען זעהן ווא ווייט דא קנאה איז. דיפערשט וואלט ער
 געווען געוואנט אז ער פאר לאנגט טוונד גולדען וואלט דאך וויין חבד געהאט צוויי טוונד.
 גאר ווייל ער האט וויין חבד נישט פאר גינען דרום האט ער וויי געהייסן איין אויג אויס
 שטעקן. אונזערי חבדים שרייבן ווער עס האט קנאה שניא דער קאן חזי עובר וויין אויף
 דא עשורת הקברות. דרום ואל וויי געדער מענטש באקענטען ווא גרויס דא עבירה פון
 קנאה ושאנא איז וועט אים וויין וואול בעולם הנה ובעולם תבא אמן בלע:

פרק עשירי

איין דעם פרק ווערט פארשויבן דא אלי צעהן ערלייא זאכן וואס זענען פאר דעם מענטש
 גוט ווערנעם וויי באשטייט אונ דרייא אונ דיפערשט פונקטן: צעהן ערלייא זאכען
 זענען אונ ערב שבת בשאפען געווארן. א דא געגען פון מרים הנביאה. ב דער מן נוס
 איז אונ דער מדבר נופאלין. ג דער גענין בויגן. ד דאס כתב. ה דאס מכתב. ו דא
 לוחות. ז דאס קבר פון משה בבינו. ח דא הייל וואס משה בבינו מיט אליהו הנביא זענען
 געזען. ט דאס מויר פון בלעסס איינול. י דאס כויל פון דער ערד וואס האט דא רשעים
 פון קרב איין געשונגן: צעהן קללות איז חנה גישאלטן געווארן. א דא נדה. ב דא
 בתולים. ג דער צער פון דא קינדער דער ציגען. ד צער פון טראגן. ה צער פון
 קינדער האבן ו דא פרויא האט חשק צווא איר מאן ווען ער פארט אונזע. ז אז דער
 מאן געווענטליכט איבער איר. ח ויא גייט דעם קאפ צווא געדעקט אזוי ווא איין אכל.
 ט ויא מו שטענדיג אונ דער היים ווען אז ווא איינער וואס וועט תפיסה. ו ויא איז
 גדיף ווא איינער איז אונ חכם ויא מאר מיט קיין פרעמדן מענטש אליין נישט וויין: צעהן
 ערלייא זאכן זענען אויף דער וועלט געגעבן געווארן. א צעהן מאס שונהיים זענען אויף
 דער וועלט ארויס. ב וויין מאס האט ירושלים צווא גענומן אונ איין מאס איז אויף דער גאנצער
 וועלט. ב צעהן מאס חכמה איז ארויס אויף דער וועלט וויין מאס האט ארץ ישראל צווא
 גענומן. אונ איין מאס האט דא גאנצע וועלט צו גענומן. ג צעהן מאס עשירות איז אונ
 דער וועלט. ב וויין מאס האט דאס צווא גענומן אונ איין מאס איז אויף דער גאנצער וועלט
 ד צעהן מאס בלות איז אונ דער וועלט. ב וויין מאס האט דאס גענומן אונ איין מאס
 איז אויף דער גאנצער וועלט: צעהן מאס גארה איז אונ דער וועלט. ב וויין מאס האט דא
 שטאמט געלכ צו גענומן. אונ איין מאס איז אויף דער גאנצער וועלט: צעהן מאס גבירה
 איז אונ דער וועלט. ב וויין מאס האבן דא אויך פרנסים צווא גענומן. אונ איין מאס איז
 אויף דער גאנצער וועלט: ד צעהן מאס פנים איז אויף דער וועלט. ב וויין מאס האבן דא
 אויך מדין צווא גענומן. אונ איין מאס איז אויף דער גאנצער וועלט: ד צעהן מאס צרעת
 איז ארום אויף דער וועלט. ב וויין מאס האבן דא חנונים צווא גענומן. אונ איין מאס דא

נאצי וועלט: ו צעהן קאס ונות איז אויף דער וועלט. ניון קאס האבן צו גינטן דאס
אויסער ערבים. און איין קאס איז אויף דער וועלט: ו צעהן קאס ונות איז אויף דער וועלט.
ניו קאס האבן צו גינטן דאס וועלט מ'שן. און איינס דאס נאנצע וועלט. ו צעהן קאס
שלאף איז אויף דער וועלט. ניון קאס האבן גינטן דער ערבים און איינס דער נאנצע וועלט:
ו צעהן וואכן ווען פאר האנדלן איז איינס איז הארשער פאר דעם אנדערן. (א) איין בארג
איז הארט און איינע קאן דעם בארג בייא קומען. (ב) איינע איז הארט. און פיער קאן
דעם בייא קומען. (ג) פיער איז הארט און דאס וואסער קאן עס בייא קומען. (ד) וואסער
איז הארט און דער וואלסען קאן עס דער מראנין. (ה) דער וואלסען איז הארט און דער
ווינד קאן איהם פאר מרייבן. (ו) דער ווינד איז שטארק און דער מענטש קאן אים פאר
ליידן. (ז) דער מענטש איז הארט און דאס אנקסין צוה גרעבן אים. (ח) דאס אנקסין ווען
הארט און דער וויין קאן וויא בייא קומען. (ט) דער וויין איז הארט און דער שלאף קאן
אים בייא קומען. (י) דער שלאף איז הארט. אבער דער טויט איז הארשער. דאס דער טויט
קען אלעס בייא קומען און דאך קאן צדקה דעם טויט בייא קומען. עס שטייט צדקה
בניל מקום: (יא) צעהן ערלייא וואכן ווען פאר האנדלן. (יב) וויא גינטן דער גיט און קיין
שטאט. פאר איין תלמיד חכם און דער שטאט גיט וואנען. (א) איין בית דין. (ב) גבאים
וואס וואלן גיין געלד צוה נאך געטן. (ג) גבאים דאס געלד צוה מילין. (ד) בית
הבנקת. (ה) בית המרחץ. (ו) בית הכסא. (ז) איין דאקטער. (ח) איין בקבוער. (ט) איין
סופר. (י) איין מלמד. רבי עקיבא זאגט אויף וויא עס איז דא גוטע פירות איז גוט צוה
וואנען. (יב) צעהן ערלייא וואכן ווען גיט צום קערנן (א) ווען איינער גיט אונטער דער
צאם פון דעם קעמיר. אונדער ער גיט אונטער דעם קעמיר ווערעט. (ב) ווער עס גיט
צווישן צווייא קעמלן. (ג) ווער עס גיט צווישן צווייא וויינער. (ד) ווען איין אשה מעוברת
גיט צווישן צווייא מאנס פרושונען. ווער עס גיט פאר בייא איין גבילה. (ו) ווער עס גיט
אונטער איין ברק וואס עס איז שוין פערציג טאג. קיין וואסער אונטער איר גיט דא.
(ז) ווער עס עסט ברוט וואס עס איז גוט רעכט גיבאקין. (ח) ווער עס עסט פלייש וואס
עס איז גיט גישאפט. (ט) ווער עס מרגנקט וואסער וואס עס לויפט דורך דעם בית הקברות.
(י) ווער עס קוקט קיינען איין מת אטיל וואנען ווער עס לויפט דאס כתב פון דעם קבר:
ו צעהן ערלייא וואכן האט אלפסנדער מוקדן גיפגענט דו וקנו הנגב וואס ווי ווען גרויסע
הקמים גינען. (א) אויב פון איין עק וועלט בוי דער אנדערע עק וועלט איז ווייטער ווי פון
הימל בוי צו דער ערד. אזוי האבן ווי גענעמפערט אז פון איין עק וועלט בוי דער אנדערע
עק איז ווייטער. ווארין אז דא וון שטייט איין מורת וויט אדער איין מערב וויט. קאן מען
אין איר איין קוקן. אין אז ויא שטייט אין מיט הימל קאן מען אין איהר גיט איין קוקען:
(ב) אויב דער הימל איז צום ערשטן ביי שאפן גינארין אונדער דו ערד צום ערשטן. האבן
ווי גענעמפערט אז דער הימל איז צום ערשטן באשאפן געווארען. דען דער הימל
שטייט פריהער אין דער תורה. (ג) אויב די לויט איז פריהער באשאפן געווארען אלס דער
חושך. האבן ווי גענעמפערט דאס קאן מען גיט גענעמפערן. (ד) וועלכער הייסט איין חכם.
האבן ווי גענעמפערט. דער מענטש וואס ער וויי עפים טאן אין ער בארעכנט ווי פריהער
וואס דער פון קאן ארויס קומען. (ה) וועלכער הייסט איין גבור. האבן וויא גענעמפערט.
ווער עס ביי צווייגט דעם וצר הרע. (ו) וועלכער הייסט איין עושר. תשובה. ווער עס
איז ווי משמש בהלקו. (ז) וואס ואל דער מענטש טאן. ער ואל לעבן. תשובה. ער ואל
ווי ממית ויין אבער דער תורה אזוי וועט ער האבן לעבן. (ח) וואס ואל דער מענטש טאן
דער ואל שטארבן. תשובה. אז ער ואל גיט עסין און מרגנקען און ואל גיט תורה לערנן.
אזוי יעט ער שטארבן. (ט) וואס ואל דער מענטש טאן אז ער ואל אהן גינטן ווערן ביי

מַעֲנֵמְשִׁין. תְּשׁוּבָה. וְעַתָּה מֵעַתָּה אִם נִעְלִין מֵאֲבִין פֶּאֶר אִיִּין פֶּרְנֵס אֲדָעֶר פֶּאֶר אִיִּין גִּבְאִי
 זָאֵל עַד נִיט אֵן נַעֲמִין. אַזְוִי וְעַתָּה עַד קִיִּין שְׁוֹנָאִים נִיט הָאֲבִין. אַזְוִי הָאֵם דָּעֶר אֶלְכֶּמְדָּעֶר
 כּוֹסְקֶר צו וִי גִיזְאָנְט אִיִּה נְרִיִּים אִיִּין עֲצָה עַד וְאֵל וְאֵל אֵן נַעֲמִין דָּאֵם גִּבְאִית נָאֶר עַד וְאֵל
 יִיִּה נִיט גִּרְזִים הָאֲבִין עַד וְאֵל שְׁטַעֲגִיג אַרְזִים גִּיִּין מִיט מַעֲנֵמְשִׁין. אַזְוִי וְעַתָּה אִם דָּא
 מַעֲנֵמְשִׁין לִיב הָאֲבִין. ח צו אִיִּין גִּעֲסָעֶר צוֹא רִיזִין אוֹיִף דָּעֵם נִס אֲדָעֶר צו וְזִצִּין אֲזִין דָּעֶר
 הַיִּיִּים. תְּשׁוּבָה. עַם אִיִּין גִּעֲסָעֶר אֲזִין דָּעֶר הַיִּיִּים צוֹא וְזִצִּין דָּעֶן דָּוֹא וְנָאֵם רִיזִין אוֹיִף דָּעֵם
 נִס הָאֲבִין גִּרְזִים מִיִּא אִיִּידָעֶר וִיִּיִּא קוֹמֵנִס צוֹרִיק אֲזִין וִיִּיעֶר לֵאנֶדֶר. תְּקַדּוּשׁ פְּרוּזָה הוּא וְאֵל כָּל
 יִשְׂרָאֵל גִּעֲבִין וִיִּיעֶר פֶּרְנֵסָה אֲזִין וִיִּיעֶר הַיִּיִּים דָּאֵם מֵעַן וְאֵל נִיט בְּרִאֲפִין צו רִיזִין אוֹיִף דָּעֵם
 נִס אֲמֵן סֵלָה :

פרק אחד עשר

אִיִּין דָּעֵם פֶּרְק וְעַתָּה מֵעַן נִיפְנֻנֶען דו אֲלִי שְׁפִירָה וְעַתָּה נָאֵם שְׁמִיִּין אֲזִין דָּעֶר לִיבָעֶר תּוֹרָה :
 וְנָאֵם עַם אִיִּין גִּיט פֶּאֶר דָּעֵם מַעֲנֵמְשִׁין צוֹא דָּעֵם גִּיט אֲזִין צו דָּעֶר נִשְׁמָה. אֲזִין דְּרוּזָה דָּעֵם
 קָאֵן עַד וּזְכָה נִיִּין לְעוֹלָם תְּבָא :

עַם אִיִּין דָּא אֲשְׁפִירָה וְנָאֵם וְעַתָּה בִּיִּין חֲבֵר רִפְט דִּיִּה אִיִּיזִיל : זְאֵלְכֶסוּ דִּיר אֲהוּ מֵאֵן דָּעֵם
 וְאִמִּיר. דָּס מִיִּינֵט מֵעַן וְעַתָּה בִּיִּין חֲבֵר טוֹט דִּיר אֲזִין רַעֲכֵט זְאֵלְכֵט דִּיִּה אֲזִין אִם נִיט גִּלְכֵס
 עִיִּין. אֲזִין זְאֵלְכֵט אִם אֲפִילוּ נִיט עֲנִשְׁפִּיעֶרִין. אַזְוִי וְעַתָּה וּזְכָה נִיִּין צו פִּיִּדֵל גִּוּסֵס. אַזְוִי וְנָאֵם
 מִיר בְּרִיזִינִין דָּא אִיִּין מַעֲשָׂה :

מַעֲשָׂה רַב הוּנָא בֶּן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִיִּין שְׁלָאָה גִיזְאָרִין. אַזְוִי אִיִּין רַב פֶּפֶּא צוֹא אִם גִּיזְאָנְט
 מִבְּקֵר חוֹלָה נִיִּין הָאֵם רַב פֶּפֶּא גִיזְעָה אִיִּין רַב הוּנָא אִיִּין שְׁמֵאֲרֵק שְׁלָאָה עַד חֵאֲלֵט שׁוֹיִן בִּי
 שְׁמֵאֲרֵבִין הָאֵם רַב פֶּפֶּא גִיזְעָה מֵעַן וְאֵל שׁוֹיִן דָּעֶר נִיִּיל מֵאֲבִין גִּרְזִים מִכְּרֻכִּים. דָּעֶר נִיִּיל
 אִיִּין דָּעֶר גִּוּשְׁטֶר רַב הוּנָא צוֹרִיק גִּיזְנֵט גִיזְאָרִין. הָאֵם וִיִּה רַב פֶּפֶּא גִיזְעָה נִיִּיל עַד הָאֵם
 גָּאֶר רַב הוּנָא דָּאֵם לַעֲבִין אֶפֶּ גִיזְאָנְט. אַזְוִי הָאֵם מֵעַן רַב הוּנָא גִיזְרַעֲנֵט פֶּאֶר וְנָאֵם רַב פֶּפֶּא
 הָאֵם אִם נִיִּין לַעֲבִין אֶפֶּ גִיזְאָנְט. אַזְוִי זְאָנְט רַב הוּנָא עַם אִיִּין רַעֲכֵט. נִיִּיל אֲזִין הִיזְלֵל הָאֵם
 מֵעַן מִיר אוֹיִף מִיִּין לַעֲבִין אֶפֶּ גִיזְאָנְט. גָּאֶר נִיִּיל אִיִּין הָאֵם מִיִּה גִוּזָה גִיזְעָה. וְעַתָּה אִיִּין
 הָאֵם מִיר שְׁלַעֲכֵטִים גִיזְאָנְט. הָאֵם אִיִּין מִיִּה אִיִּין אִם נִיט גִּלְכֵס גִיזְעָה. דָּרוֹם הָאֵם מֵעַן מִיר מִיִּין
 לַעֲבִין אוֹיִף וְנִיִּיעֶר גִיזְעָה נִיִּיל. גָּאֶר אִיִּין לִיבָעֶר בִּיִּיִּי. קָאֵנְט אִיִּין פֶּאֶר שְׁמִיִּין וְעַד דָּאֵם שְׁפִירָה
 וְנָאֵם חֵאֲלֵט. דָּעֶר אִיִּין וּזְכָה אִיִּין עַד וְעַתָּה נִיִּיל פֶּרְק נִיִּיל פֶּרְק וּזְכָה נִיִּין לְעוֹלָם תְּבָא .
 דָּאֵם אֲנִידָעֶר שְׁפִירָה וְנָאֵם אִיִּין. עַם אִיִּין פֶּאֶר הַאֲגִדִּין אִיִּין צִיִּיט דָּאֵם מֵעַן מִזִּי וִיִּה בִּקּוּץ צוֹא
 אִיִּין פִּקֵּס חֵאֲמֵשִׁי דָּעֶר פִּקֵּס אִיִּין דָּעֶר קֶלְעִנְסָטֶר גִיזְעָה מֵעַן פֶּרְק אֲלַע הִיִּיִּי . דָּאֵם מִיִּינֵט מֵעַן
 עַתָּה אִיִּין דָּעֶר רִאֲרָה צו נִיִּין חֲבֵר אִיִּין טוֹבָה חֵאֲמֵשִׁי נִיִּין חֲבֵר אִיִּין אֲשְׁלַעֲכֵטֶר . פֶּרְק דָּעֵם
 עַתָּה וְאֵל עַד וִיִּה מִכְּנֵעַ נִיִּין אֲזִין וְאֵל אִם גִּעֲשִׁין. נִיִּיל אֲצוּגֶדֶרֶט אִיִּין נִיִּין צִיִּיט. עַד קָאֵן
 אֲגִרְעֶרֶשׁ נִיט מֵאֲבִין. דָּאֵם דְּרוּשְׁט שְׁפִירָה וְנָאֵם אִיִּין פֶּרְק בְּרוּנֵעַ וְנָאֵם הָאֵם וְנָאֵם
 גִיזְרֻנְקִין וְזִלְכֶסוּ. קִיִּין עַד נִיט אִיִּין וְנָאֵם. דָּס מִיִּינֵט מֵעַן פֶּרְק דָּס אֲרִיט וְנָאֵם דוֹחֵכֵט אִיִּין מֵאֵל
 טוֹבָה גִיזְעָה זְאֵלְכֶסוּ אִם. קִיִּין רַעָה נִיט מֵאֵן. דָּאֵם פִּירְעֶה שְׁפִירָה וְנָאֵם אִיִּין. בִּי אֲנִיעֲכִין
 וְנָאֵם דָּאֵם אֲרוּמִקִּיִּים אִיִּין גִּעֲסָעֶר דָּעֵם שְׁלַעֲכֵט וִיִּה דָּעֶר בִּלּוֹת מִיִּין נָאֶה. וְנָאֵם פֶּאֶר צִיִּיטֵשׁ
 הָאֲבִין דוֹא וִיִּין גִיזְרַעֲנֵט וִיִּיעֶר בְּכֻרִים. קִיִּין יְרוּשָׁלַיִם דוֹא עֲשׂוּרִים הָאֲבִין דוֹא פִּירֹת
 גִיזְרַעֲנֵט אֲזִין גִיזְרַעֲנֵט אֲדָעֶר אֲזִין וְלִבְעָרְנֵט בָּלִים. אֲזִין דוֹא אֲרוּמִקִּיִּים לִיִּיט הָאֲבִין גִיזְרַעֲנֵט
 דוֹא פִּירֹת אֲזִין חִלְצֶרְנֵט בָּלִים. דוֹא עֲשׂוּרִים הָאֲבִין צוֹרִיק אֲהִיִּים גִיזְרַעֲנֵט וִיִּיעֶר בָּלִים וְנָאֵם
 הָאֲבִין גָּאֶר דוֹא פִּירֹת אֲנוּעַק גִיזְעָה. אֲבָעֶר דוֹא אֲרוּמִקִּיִּים לִיִּיט הָאֲבִין אֲבָעֶר גִיזְאָנְט דוֹא בָּלִים
 בִּי דוֹא בְּתָנִים. אֲזִין סִפֵּר בֶּן סִירָא שְׁמִיִּיט אֲזִין דָּעֵם עֲנִי גִיט גָּאֶר דָּאֵם עֲנִיִּיט. לְמִשְׁלֵל אִיִּין
 אֲרוּמִקִּיִּים הָאֵם אִיִּין הִיִּי גִיזְעָה אִיִּין דָּאֵם גִיזְעָה וְנָאֵם. עַד הָאֵם דָּאֵם נִיט קִיִּין עֲלֵד עַד וְאֵל

מאבין איין גרויס הויז. אינז אז דער עושר שטעלט לעבען אים איין הויז שטעקט ער שוין
 איין גרויס הויז. נוא אז עס רענינט אדער ווען עס גייט אשטויא. רונט אלץ אראפ פון דעם
 עושרס הויז אויף דעם קלוינעם הייזל וואס קער צום ארעמאן. אזוי איז דער ארעמאן
 פאר זארגט. אונז אפילו ווען איין ארעמאן האט איין וויין גארטן. האט ער אויף איין בארג
 וואס עס איז גיט טייער ווארן דער עושר קויפט זיך אונז דער גיטער ער זאל גיט דארפן ארויף
 צווא פירען. קיין מיסט. ווארן עס איז דאך שווער צו פירען אויף איין בארג. אונז אז דער
 ארעמאן ארבעט זיך שוין גוט אן אונז פירט אויף דעם בארג ארויף מיסט. קומט איין רענין
 אונז נאנט אפ. דאס מיסט אונז דער גיטער וואס דער וויין גארטן קער צום עושר. פאר
 שפארט גאר דער עושר צו מיסטאקן. אזוי בלייבט דער עושר איין עושר אונז דער בלות
 בלייבט בלות. דאס פינפטע שפירף ווארט איז. שלמה האט גיזאנט דו פיס פון דעם מענטש
 גענין ערבים אז ווי זאלן דעם מענטש ברענין וואס איז אים פון נאט אויף גליינט ער זאל
 דארטן שפארבן ווי מען וועט זעהן דו מעשה :

במעשה שלמה המלך האט גיהאט צוויי שרייבערס ווי זענען גיווענאד שיינע מענטשן. איינער
 האט גיהיסן אליהורף. אונז דער אנדערער האט גיהיסן אחיה. איין מאהל זעהט
 שלמה המלך דעם מלאך המות ווי ער איז ווער טרויריק. אזוי פרענט ער אים פאר וואס
 ער איז היינט מיין טרויערדיג ווי אלע מאנ. אזוי נאנט אים דער מלאך המות מען הייבט
 טיף איה זאל פון דינע צוויי שיינע שרייבערס דו נשמות צו געסען. ווי שלמה המלך האט
 דאס גיהערט. אזוי האט ער גינאמען דו ביידי לויט אונז האט ווי איבער גיגעפן צו די שרים אז
 ווי זאלן ווי איבער פירן אונז דעם מקום וואס הייסט לו. וואס אונז דער שטאט שפארפט
 קיינער גיט דער מלאך המות קומט גיט אהין ווי דו צוויי לויט זענען גאר ארבעט גיקומען
 דעם טייער פון דער שטאט אויף דעם ארט דעם מלאך המות צו ווי גיקאנט צו גיין זענען וויא
 תיבף גישפארבן. דעם אנדערן טאג זעהט שלמה המלך דעם מלאך המות דאס ער איז
 שפארק לוסטיג אזוי פרענט ער אים. וואס ער איז אזוי לוסטיג. נאנט דער מלאך המות
 וואס זאל איה גיט לוסטיג וויין. ביז אהער האב איה דינע צוויי שרייבערס גיט גיקאנט טאן
 ווייל ווער גור דין איז גיט גיווען ביי דיר אין שטוב. וויא זאלן שפארבן האב איה צו ווי קיין
 שליטה גיט גיהאט. אבער אז דו האסט וויא גישנקט אויף דעם ארט וויא ווער גור דין
 איז ווי זאלן שפארבן. אזוי האב איה ביי ווי די נשמות צו גינאמען. ווי שלמה המלך האט
 דאס גיהערט. נאנט שלמה המלך דו פיס פון דעם מענטש זענען ערבים דאס ווי מוין אים
 פירן צו דעם ארט ווי דער גור דין איז. דרום זאל זיך דער מענטש גיט מצער וויין ווען
 עס טרעפט אים דעם וועלט איין ציח אויף דעם ווען וואס דאס איז אדעס פון נאט דער גור
 דין איז אזוי. דאס זעקסט שפירף ווארט איז דער בלות שטייט אן דו יודן ווער שוין.
 ווי איין רויטע צוים צו איין ווייס פערד. ווי סיר גיפונען אין דער גמרא הקב"ה האט גיט
 גיפונען פאר דו ושראל קיין רפואה גאר דעם בלות. דענמאלט ווערט דער מענטש גיטעדיג
 אונז פרום. אזוי ווי סיר גיפונען אז פאר צייטונג זענען דו גיטעט צדיקים גרויסע ענים גיווען
 וויא סיר ברענין איין מעשה :

במעשה רבי אלעזר בן פדת איז גיווען איין גרויסער עני. איין מאל האט זיך דער גיטער
 רבי אלעזר מקיז דעם גיווען אינז האט גיט גיהאט וואס ער זאל עפס גוטס טועם
 זיין. אזוי האט ער גיפונען איין הייפמיל קנאבול דעם גיטער דאס גינעסן. האט ער גיהילישט.
 זענען צו אים דו רבנים גיקומען ממקד חלה וויין. האבען ווי גינען ווער וויינט אונז לאבט
 אונז איין פונק פייער גייט אים פון וויין פנים. ווי ער איז צו זיך ציריק גיקומען. האבן דא
 רבנים אים גיפונען וואס דאס פייט וואס ער האט גילאבט אונז גיוויינט אונז דו פונק
 פייער וואס עס איז אים פון פנים. אזוי נאנט ווי רבי אלעזר איה האב די שטיינע גינען

אזוי האב איך גיזאנט רבונז של עולם ווי לאנג גאך וועד איך ביין צייט אונ דלות פאר ברענגען. אזוי זאגט הקב"ה אלעזר מיין קינד ביין מזל איז דאס. דו מוזט זיין איין עני. באס דו ווילסט דו וועלט חרוב מאכין. קאנסט דו אפער האבן איין אנדער מזל. אזוי האט רבי אלעזר גיזאנט רבונז של עולם דו ווילסט פאר מיינט ווענד דו וועלט חרוב מאכין. אונ דער גאך איז ערשט אספא אויב איך וועל איין גיט מזל האבן. לאז שוין ליבערש בלייבן בייא דעם ערשטן. אזוי האט רבי אלעזר גיברענט וועלכז יארן זענען מער צו די וואס איך האב שוין אפ גילעבט צו דו וואס איך וועל גאך קעבן. האט אים תקדוש ברוך הוא גיזאנט דו יארן וואס האסט שוין גילעבט זענען מיין. אזוי האט רבי אלעזר גיזאנט זען איך האב שוין עס מיינסט מיינע יארן אפ גילעבט. וויל איך גיט אז תקדוש ברוך הוא זאל דו וועלט פאר מיינט ווענד חרוב מאכין. אזוי זאגט אים הקב"ה. ווייז דו ווילסט גיט אז דורך דיר זאל דו וועלט חרוב ווערן. דער פד וועל איך דיר קעבן לעולם תפא. דרייצן בעד מיט באלמים אייל דו זאלסט דיה אונ דעם בארין. אזוי זאגט רבי אלעזר רבונז של עולם מיין וועסטו מיר גיט געבן נאר דאס. זאגט הקב"ה זאלן דייני חברי נאר גיט האבן. זאגט רבי אלעזר באגער איך זען פון אזעלכין וואס ער האט מיין גיט. דאס מיינט מען דו קאנסט מיר גינגעבן אונ דו האסט פאר מייני חברי'ס ווענדן איך אויף. אזוי האט אים דו שכינה איין שטעל געגעבן אונ דעם פנים אז עס איז איין פונק פיער ארום פון זיין פנים. גיוויינט האט ער ווייז ער האט גיהערט אז ער האט שוין אפ גילעבט עס מיינסט זייני יארן. אונ גילאכט האט ער ווייל ער האט דו שכינה געזען. דרום זאל ויך קיינער גיט זארגן וואס ער האט דעם דלות ווייל זיין מזל איז אז אנדערש קאן גיט ווערן: דאס וועגנטי שפירד ווארט איז. דאס רחמנות פון איין פאטער איז אויף זיין זון. אונ דאס רחמנות פון דעם זון איז אויף אויף זיין ווען. דאס מיינט מען איין פאטער האט רחמנות אויף זיין ווען. אבער דער ווען האט גיט. מיין רחמנות אויף זיין פאטער. אזוי דער מענטש אויף האטשלי ער צייט אצאפ פון דער גדולה דאך האט ער פבור. אבער צו דעם גרעסטן פבור האבן מיר גאך צו דער ווארמין אמן סלה:

פרק שנים עשר

אין דעם פרק ווערט גיברענגט דו אלי מדות וואס דו מענטשין האבן אונ ויך ווס דו מדות קומן דורך דו מזלות פון הימיל. וועלכער עס ווערט גיבורין אום וונשיג דער איז איין דעכטיר צדיק אדער איין דעכטיר רשע. ווייל אונ וונשיג איז בשאפן גיבורין דו לעכט מיט דער פינצטריגיש. דו לעכט איז איין צדיק אונ דו פינצטעריגיש איז איין רשע. וועלכער עס ווערט גיבורין אום מאנטיג דער איז איין רגון. ווייל אום מאנטיג הט ויך דס וואסער אפ גיטילט פון דער וועלט: וועלכער עס ווערט גיבורין אום דנקסטיג דער איז איין עושר. אונ איין ונאי ווייל אים דנקסטיג איז בשאפן גיבורין דו קרייטליכער וואס ווי וואקסין פיל. נאר ווי וואקסין פאר מישט: וועלכער עס ווערט גיבורין אום מיטוואך דער איז אהבם ווייל אים מיטוואך איז בשאפן גיבורין דו ליכט וואס ויא איז קלאר אונ לוטער: וועלכער עס ווערט גיבורין אום דאנערשטיג דער איז איין בעד גמולות חסדים. ווייל דעגמאלט איז בשאפן גיבורין דא פיש אונ דו פייגל. וואס ווי ווערן גישפייזט נאר פון תקדוש ביה פון בלוזי חסד: וועלכער עס ווערט גיבורין אום פרייטיג דער איז מיט בלוזי מצות. ווארן דער סדר איז אונ פרייטיג טוט מען מצות לפבור שבת: וועלכער עס ווערט גיבורין אום שבת. דער שטארבט אונ שבת. ווייל מען האט איבער אים מחלל שבת געווען. ווען ער איז גיבורין גיבורין. איז זיין עונש אז ער זאל שטארבן אום שבת: אמיל זאגן אז וואס אזוי עס פירט ויך מיט דעם מענטש. דס ברענגט דאס מזל פון דו שעות. עס איז פד הארין

אז היסדל ויפסן סולות וואס געהיר מאג גייט צווייט אונג איין אנדער מאל. אזוי ווי מיר שרייבן דא. ווער עס ווערט גיבורין אונג מאל חמה. דער איז איין ערליכער יוד. ער פאר לאנגט גיט קיין פרעסערס. אונג ווייני צעות ווערין און גינטיק ווארין ווייני גענין קלאר אזוי וויא דו וון איז קלאר. ווען ער ווייט אפילו איין גנב ויין האט ער דער צו קיין מאל גיט. וועלכער עס ווערט גיבורין אונג מאל פוקב נוגה. דער איז איין עושר אונג איין זגאי. ווייל דס איז פייגער האט ער אונג ויה איה פייגער. וועלכער עס ווערט גיבורין אונג מאל פוקב. דער איז אהבס ווייל דאס מאל פוקב איז גוט ווייט פון דער ווהן איז עס קלאר אונג לויטער. אזוי ווי דו חכמה איז לויטער. וועלכער עס ווערט גיבורין אונג מאל לכה. דער פאר געשט צלי שטענטיקט אז עס קומט אים פאר. אזוי ווי דוא לבנה האט פאר גיטין אז מען האט וויא פאר קלענערט. איה וועט ער ויין לעבן פאר ברענגן ער וועט בויען אונג איין לויגן. אזוי ווי דו לבנה דא ווערט ויא געעסער אונג די ווערט ויא קלענער. איה וועט ער שטענטיקט אונג רעכט מאן אונג פון דעם וועט ער לעבן. איה וועלן ווייני סודות גיט גינאר ווערין. אונג אז ער וועט וועלן איין גנב ויין וועט ער דו צו מאל האבן. וועלכער עס ווערט גיבורין אונג מאל פון שפתיא. וואס ער וועט האבן בפהשבה צו מאן וועט עס אלעס במל ווערין. וועלכער עס ווערט גיבורין אונג מאל צוק. דער איז איין צדיק ער גיט נאך בלויז מצות. וועלכער ווערט גיבורין אונג מאל מאדים. דער מוז ברוט פאר גיטין. אדער ער איז אשונה אדער איין קצב אדער איין בלפוקר אדער איין גנב אדער איין מלה :

פרק ישרה עשר

אין דעם פרק ווערט גישריבן ווי דער מענטש ואל ויה אפ מאן פון גאנה. ווייל דער עינט איז דער פון ווער גרויס. אונטערן חכמים שרייבן ווער עס איז איין בעל גאנה. איז גלייך ער וואלט ויה ממיר גינען דו אדער ער איז ווערט מען נאך אים צו שרייבן אויף שטער. לסוף ווערט ער שטארק שפיל ביי גערען. איה דו בעל גאות שמיין קיין תחת המים גיט אויף. איה קלאנט דו שכינה אויף ווי. תקדוש ברוך הוא זאגט דאס מיט ווי קאן ער צו נאמען אויף דו וועלט גיט ויין. ווען עס קומט אויף ווי אפילו איין קליינע צנה אזוי גייען וויא באלד פון דער וועלט. פאר צייטן האבן דוא מענטשן פון ויה נאר ווייניג גיהאטין :

מעשה רבי הניח בן תלמידיו סמךטער איז גינאנגין אונג דער גאס האט ויא גינען דוא חשובים פון רוס. ווי ויא גיטו. האבן ווי גינאנט אז ויא גיט מיט אפיקעל גאנה. ווי ויא האט דאס גיהערט איז ויא נאך מיין מיט גאנה גינאנגין. האט ויא תקדוש ברוך הוא גיטראקט מען האט ויא אונג תפסה גינענט אונג איין הירין הוין. אונג רבי מאירס ווייב איז גינען איהר שטעסער. האט ויא ויה שטארק גישעמט אז איר שטעסער ואל אונג איין הירין הוין ויין. אזוי זאגט ויא איה וועל פרובן. באס מיין שטעסער איז נאך היין וועט מיר איין גס גישען איה וועל ויא צווייט געמין. באס ויא איז שוין אונג היין וועט מיר קיין גס גישען. אזוי האט ויא מיט ויה מיט גינאנגין איין מעסטיל מיט דנקאטין אונג ויא האט ויה פר שטעלט פאר אפמאנט פדשוין. אונג איז גינאנגין אונג הירין הוין צו איר שטעסער. אונג ויא זאגט צו איר. טוא מיר מיין ווילן. אזוי זאגט ויא איה בין אונג אנה. אזוי זאגט ויא איה וועל ווארטין ביו איר וועט פאר ביי גיין. אזוי זאגט ויא נאך וואס זאלסטו אויף מיר ווארטין. עס איז דאך דא נאך פיל זונות וואס ווי גענין פיל שטער פאר מיר. ווי רבי מאירס ווייב האט דאס גיהערט האט ויא פאר שטאטין אז איר שטעסער איז נאך היין. ווארין אז ויא האט מיר גינאנט אונטערן אויס הייר. גיטו האט ויא געהערען אזוי געשטערט דרום וועט מיר איין גס גישען. אזוי זאגט ויא צו דעם שומר ויס האט

אֲבִיבִינִי גִינְעֵבִין אוֹיֵף אִיר שְׁנוּעֶסְטֶער. גַּא דִּיר דָּאס מַעֲסָטִיל מִט דִּבְאָטִין אֹנֵא לֹא מִין
 שְׁנוּעֶסְטֶער פֿרִיִיא. אַזוי וָאָנֵט אִיר דֶּער שוֹמֵר. ווי קאן אִיךָ דָּאס טָאָהן. אִיךָ האָב טוֹרָא
 פֿאַר דֶּעם מֶלֶךְ עַר וועט גִּינוֹרָא ווערן. אַזוי וָאָנֵט זיך צום שוֹמֵר אִז דֶּער מֶלֶךְ וועט גִּינוֹרָא
 ווערן. קענסטוּ העלֶפֶט דִּבְאָטִין שוֹמֵר גֶּעבִּין וועסטוּ גִּינוֹים גִּיצוֹל ווערן. אֹנֵא דוּא אַנְדֶּער
 העלֶפֶט דִּבְאָטִין וועסט דוּ האלֶטִין דִּיר אַזוי וועסטוּ אִיין עוֹשֵׁר וִיין. אַזוי וָאָנֵט דֶּער שוֹמֵר
 צו אִיךָ ווא מִין לִיבֶע פֿרִיִיא דִּין. עצה אִזי גוט. וואס וועל אִיךָ אָבער טאן אִז אִיךָ וועל
 טוֹוִין דוּא גאַנצע דִּבְאָטִין אַנְדֶּעק גֶעבִּין. אֹנֵא דֶּער צוּא וועט מִיךָ נאָך דֶּער מֶלֶךְ מִטִּית וִיין.
 אִזי וָאָנֵט אִים רְבִי מֵאִירס ווייב. אִיךָ וועל דִּיר דֶּער צו גֶעבִּין אִיין רְפוּאָה. אֹנֵא דֶּער
 מֶלֶךְ וועט דִּיך וועלן מִטִּית וִיין ואלֶסטוּ אַזוי וָאָנֵט. אֶלְהָא דִּבְאָטִיר עֲנָנָא אֶלְהָא דִּבְאָטִיר עֲנָנָא
 דָּאס אִזי פֿיזִיטש דֶּער גָּאט פֿון רְבִי מֵאִיר זאל דִּיר עֲנָמְפֶּערען. אַזוי וועסטוּ גִּינוֹים גִּיצוֹל.
 ווערן. אַזוי וָאָנֵט דֶּער שוֹמֵר דוּ רְפוּאָה אִזי ווער גוט. אִיךָ ווייס דָּאךְ אָבער גִּיט אויב דָּאס
 אִזי אָמֵת. אַזוי וָאָנֵט זיך דוּא האָסטוּ קעכט. מֵאִךְ אִיין פֿרוב. דָּא אִזי דָּא הוֹנֵד אִז מֵעַן
 צֶעפִּיט וויא אַזוי עסן וויא אויף אִיין מַעֲנִיטש. דִּרוּם גֶּעס אִיין שְׁמִיט עַרד אֹנֵא וואָרף וויא
 אַזוי וועלן וויא דִּיך וועלן צו בִּייסן. ואלֶסטוּ וָאָנֵט דֶּער גָּאט פֿון רְבִי מֵאִיר זאל מִיר העלֶפֶט
 וועסטוּ זעהן אִז דָּא הוֹנֵד וועלן דִּיר גָּאָר גִּיט טָאָהן. דֶּער שוֹמֵר האָט אַזוי גִּיטִיטִין. עַר
 האָט דוּ הוֹנֵד גִּינוֹרָפִין אַשְׁמִיט עַרד. וויא ווי עֲנִין צו אִים צו גִּילֶאָפִין אַזוי וָאָנֵט עַר דֶּער
 גָּאט פֿון רְבִי מֵאִיר זאל מִיר העלֶפֶט. אַזוי עֲנִין דוּ הוֹנֵד מִיךָ פֿון אִים אַנְדֶּעק גִּיצוֹל. ווי
 דֶּער שוֹמֵר האָט דָּאס גִּינְעֵבִין האָט עַר צו גִּינְעֵבִין דָּאס מַעֲסָטִיל דִּבְאָטִין. אֹנֵא האָט אִיךָ
 דוּ שְׁנוּעֶסְטֶער פֿרִיִיא גִּילֶאָט. לִסוֹף אִזי דֶּער קִינְדֶּר דָּס גִּינוֹרָא גִּינוֹרָטִין. האָט עַר דֶּעם שוֹמֵר
 גִּינְעֵבִין. וויא מֵעַן הָאָט אִים גִּינְפֶּרֶט צוּא דֶּער הִקְטָה. האָט דֶּער שוֹמֵר גִּינוֹרָטִין דֶּער
 גָּאט פֿון רְבִי מֵאִיר זאל מִיר העלֶפֶט. אַזוי האָט מֵעַן אִים גָּאָר גִּיט גִּינְאָט טאן. אֹנֵא מֵעַן
 האָט אִים פֿרִיִיא גִּילֶאָט. גָּאָר ווי האָבִין אִים גִּינְפֶּרֶט וואָס דָּאס בִּטִּיט וואָס מֵעַן קאן אִים
 גִּיט טאן. האָט עַר ווי דֶּער צִיילט. אִז רְבִי מֵאִיר'ס ווייב האָט אִים אַזוי אִים גִּילֶעוּט.
 אִזי האָט דֶּער מֶלֶךְ גִּינְעֵבִין מֵעַן זאל אָפּ מֵאִילִין דוּ צוֹרֶה פֿון רְבִי מֵאִיר. אֹנֵא מֵעַן זאל ווא
 שְׁפֶעלִין אויף דֶּעם טוֹעֵר דָּאס אִזי אִיין בִּאוּוִי אִז ווער עַס וועט זעהן רְבִי מֵאִיר זאל אִים
 גֶעצִין אֹנֵא דֶּער תִּפְסִיחַ. אִיין מֵאִךְ האָבִין אִים דוּא שוֹמֵרִים דֶּער זעהן. זעהן ווי אִיךָ גָּאָר
 גִּינְאָפִין. וואָס טוט הקבִּיָּה האָט אויף דֶּעם אֹרֶט גִּישְׁפֶּעלֶט אִיין הִירִין הוֹי. אֹנֵא רְבִי מֵאִיר
 אִזי אִיין אֹנֵא דֶּעם הוֹי. אַזוי האָבִין דוּ שוֹמֵרִים גִּינוֹרָטִין דָּאס אִזי גִּינוֹים גִּיט רְבִי מֵאִיר וואָרן
 עַר וואָלט גִּיט גִּינְאָנְגִּין אֹנֵא אִיין הִירִין הוֹי. אַמִּייל לִיט וָאָנֵט אִז עַס אִזי אִים אַזוי אִיין גִּט
 גִּישְׁפֶּעלִין אִז עַס אִז דִּבְאָטִין גִּישְׁפֶּעלֶט מִרִּיפֶה עֲסִין האָט עַר אִיין פֿינְגֶּער אִיין גִּיטִיט. אֹנֵא
 דֶּעם אַנְדֶּערן פֿינְגֶּער האָט עַר אִין טוֹיל גִּינוֹמִין. האָבִין וויא גִּינְעֵבִין אִז עַר האָט מִרִּיפֶה
 גִּינְעֵבִין. מִז דָּאס גִּיט וִיין רְבִי מֵאִיר. אֹנֵא אִיין טוֹיל וָאָנֵט אִז אִיין גִּט אִים גִּישְׁפֶּעלֶט.
 אֶלְהָא תִּבְרִיא האָט זיך פֿאַר שְׁפֶעלֶט פֿאַר אִיין וָוֶה אֹנֵא אִזי צוֹרֶף גִּינְאָלֶען דֶּעם רְבִי מֵאִיר
 אויף וִיין האָל. האָבִין דוּ שוֹמֵרִים גִּינוֹרָטִין אִז דָּאס אִזי בְּוֹדֶא גִּיט רְבִי מֵאִיר אִיךָ דֶּעם
 אִז עַר גִּיצוֹל גִּינוֹרָטִין אָבער פֿון דֶּעסט וועגן האָט עַר גִּיטִיט אַנְגֶּלֶפִין אֹנֵא אִיין
 אַנְדֶּער מִרִּיפֶה אִיין גוּא מִינֶע לִיבֶע לִיט מַעֲנִט אִיר זעהן וואָס דוֹרֶף גָּאָר קען קומען.
 אִז אָדֶעס אִז אִיר גִּישְׁפֶּעלֶט ווייל זיך אִזי גִּינְאָנְגִּין מִט גָּאָת. אִיךָ דֶּעם זאל זיך גֶעכֶּער
 מַעֲנִט אָפּ הִיטען פֿון גָּאָה וועט עַר אִיךָ גִּיצוֹל ווערן פֿון אֶלֶס שְׁפֶעלֶט אֹנֵא פֿון בִּיטוֹן.
 עֲתִיט גָּאָר אִז דוּ מִרֶה פֿון תִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִז גִּיט גִּלְיָה צו דֶּער מִרֶה פֿון אִיין מַעֲנִטִין.
 וואָרן אִז אַמֶּענִטִשׁ אִזי הוֹי אֹנֵא חֲשׁוֹב אַזוי בִּאָעוּגֶט עַר זיך מִט אִיין אַנְדֶּעק חֲשׁוֹב
 אָבער מִט אַז אַמֶּענִטִשׁ וואָס עַר אִז שְׁפֶל אֹנֵא גִינְדֶּעקִיט שְׁפֶט זיך דֶּער אִישׁ חֲשׁוֹב עַר
 זאל זיך מִט אִים שְׁפֶעלֶט שְׁמוֹטִין. אָבער דוּא מִרֶה פֿון תִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִז גִּיט אִז

האמשיע ער איז ווייטער הייב פון העקט ווענין זעהט ער דאז נירנעקע מענטשן און דו וואס
 זיי זענען שפיל : אונזער הייליג חכמים שרייבן ווען איינער איז חלילה כוצא שם בע אויף
 זיין חבר העלפט נישט קיין תשובה. און זעהן מיר ווי גרויס דער מענטש איז פאר הקדוש
 ברוך הוא אז ער האלט זיך שפיל. ווארען ווען דאס בית המקדש איז גישטאנען איז איינער
 דאס גיברענגט איין קרפן מנחה האט אים גאט גיגעבן שר פאר אים מנחה. און ווען איינער
 דאס גיברענגט איין קרפן עולה האט אים גאט גיגעבן שר פאר אים עולה. אבער היינט
 איז מיר האבן נישט קיין בית המקדש פארביי צו זיין קרבנות. איז דער מענטש וואס האלט
 זיך שפיל איז ער מקפד זיכר פון גאט גלייך ער האט מקריב געוועזן פיל קרבנות. און דער
 וואס ער האלט זיך שפיל מאכט אים גאט גרויס און אבער דער וואס ער האלט זיך גרויס
 מאכט אים גאט שפיל. און וועלכער מענטש ער וויל מיט גיטאלד זיך זעהן דוילד גייט פון
 אים דו דוילד אונזע. אבער דער וואס האפט נאר נישט אויף דוילד צו דעם קומט ווא
 דאז דוילד. דען דער פון אדם וואס ער איז איין בעל גאון. האבן אפילו זינען איינע
 זייט וואס זיי זענען און זיין הויז קיין נחת נישט פון אים :

פרק ארבעה עשר

אין דעזע פרק ווערט בייא שויד ווי דער מענטש זאל לעבן נאר מיט בלויז שלום און מיט
 אהבה וועט אים זיין גוט אויף דער וועלט און אויף זיין וועלט. אונזער חכמים
 שרייבן אז אויף דריי זאכען שטייט דאז וועלט. איינס איז פון דאז דריי זאכען שלום.
 מען דארף שלום האבן מיט אלי לייט און מיט זיין פרוי און קינדער און מיט זינע קרובים
 און מיט פערעמדי לייט, קער מען אויף שלום צו האבן. אזוי ווי מיר גיפונען און דער נפרא
 דבי ווערן פון זאצא האט מיט אלי לייט שלום גימאט. ווען אפילו איין נכרי האט אים באגעגנט
 האט ער מיט אים פרוי אהן גיחויבן צו הייזען. דער וואס ער האט שלום מיט איינלעבן
 איז ער אהן גימאט און דו אויגן פון מענטשן אין און דו אויגן פון השייט.
 אזוי ווי מיר גיפונען און דער נפרא. ווי מען דארף איינלעבן פפבור האלטען און מיט
 שלום לעבן. עס שטייט גישרובן פאר וואס איז דער מענטש אליין בשאפען גיזאדן.
 אלי זאכען האט גאט אויף איין מאל באשאפען. און דער מענטש איז נאר איינער
 באשאפען גיזאדן דאס מינט מען אדם הראשון. דאס האט הקדוש ברוך הוא ארץ גיטאן
 כרי דער מענטש זאל שלום האבן הקדוש. ווארען ווען הקדוש ברוך הוא זאל גיזען
 באשאפען צוויי מענטשן וואלט פון דעם ארויס גיקומן פיל קריג דען איינער וואלט גיזאט
 צווא דעם אנדערן איז פון אצדיק און דו ביסט פון ארשע און דער אנדערע וואלט
 דעקט גלייכן אהן אזוי גיזאט. דרום האט גאט ברוך הוא גאר איינים באשאפן כרי ער
 זאל נישט האבן וואס פאקער צו ווארפען. ווען איינער האט אויף זיין חבר זענען דעם קומט
 פון דעם ארויס פיל קריג און זיין פרוי איז מפול און זינע זעהן און מעכטיר שטארפן
 אים חס ושלום ווען וויי זענען גאד קליין. אונזער חכמים שרייבן ווען איינער האט שלום
 מיט זיין שכינים און ווער עס איז מקרב צו זיך זינע קרובים דער זעלבנער האט איין
 גרויסען שר און ווען ער רופט צו הקדוש ברוך הוא אז עס איז צווא אים איין צרה אזוי
 ווערט ער גלייך גיחאפן. אבער דער מענטש וואס האט ליב קריג דער ווערט נישט געה
 גיחאפן און איין עת צרה. דען שלמה המלך האט גילעכניט קריג צו איין שטראם וואסער
 וואס ווערט אלי מאל גרייטער אזוי ווערט דאז קריג אלי מאל גרעסער. אונזער חכמים
 שרייבן ווער עס קרייט מיט זיין חבר אזוי כו ער אים איינער געטן פאר מענטשן. ווען
 אבער זיין חבר איז שוין שוין אזוי ער גיין אויף זיין קבר און מיט זיך זעהן מענטשן
 און זאל פאר ווי זאנען איז האב גיזאדניט צו דעם גאט פון זיך זאל. און צו דעם וואס לונג

דא איז האב ביז גרעט אויף אים. ס'דער גיפונען אונד דער גמרא וויא פאר צייטן האבן זיך
 די מענטשן כבוד און גיטן אפילו נאך דעם טויט אונזער חכמים שרייבן יונען איינער הייבט
 אויף זיין האנד אויף זיין חבר אפילו ער האט אים נישט גיטלעך הייבט ער שוין איין רשע
 זען צו צייטן איינער מיט דעם חבר קריגט זיך זאל ער זעהן שלום מאכן אונד זאלן זיין
 ווייטער נישט פריינד. אזוי ווי ס'דער גיפונען ביי גרויסע רוסים אונד ציריקס:

מעשה איינער האט גיטליכן ביי מו דער ווען פון רבי יונה אמאהל האבן זיך די לייט
 פון דעם גשויא מיט אים גיטליכט וואס טוט דער הייליגער רבי מו ער איז גיטליכע
 אויף דעם. מ'ר פון זיין פאטער רבי יונה אונד האט גיטליכט פאר דעם פאטער אויף די צרות
 וואס ער האט פון דא לייט פון דעם גשויא. אמאהל האט זיך גיטליכט און דא לייט זענען
 פאר ביז גיטליכט פאר זיין פאטער. מ'ר זענען די איינליין גיטליכט שוין אונד האבן מיט
 גיטליכט גיין ווייטער אונד זיין האבן פאר שטאנען און דאס איז ווייל ווי טוהן און צרות זיין
 ווען האבן זיין אויף זיך מ'ר גיטליכט און זיין זאלן שוין מער. מ'ר צרות מיט און מ'ר צו
 רבי מו האבן זיין ערשט גיטליכט אונד ערשט גיין ב'שום. דרום קער זיך איינעמער ווי גיטליכט
 צו לעבן מיט זיין חבר מיט שלום אונד אהבה. אונזער חכמים שרייבן זען דא נעמט און
 צוויי מ'שפחות קריגען זיך מ'ר וואלסט וויסן אז אונד איין מ'שפחה איז דא איין פסול אונד
 תהדוש ברוך הוא מאכט די קריג ב'שום פרי ווי זאלען זיך מיט משה זיין מיט אונד זיין.
 אמאל איז גיטליכט איין פאן מיט איין פרוי אונד זיין האבן שטענדיג גיטליכט אים פרייטאג
 צוויי נאכטס איז גיטליכט צו זיין ב'שום אונד האט גיטליכט שלום צווייטן זיין אזוי האט ער
 גיטליכט ד'שום מאל. ווי עס איז גיטליכט דער דריטער פרייטאג צו גאטס האט מען גיטליכט
 איין קול פון דעם הווי וואס האט גיטליכט ווי איז צו דעם שטן וואס רבי מאיר האט איהם
 פאר מ'רובען פון דארטען. דרום זאל נעמער לעבן ב'שום מיט זיין. ווייב אונד קינדער
 ו'פרייטאג צו עס קומט דער הייליגער שבת בארף מען פ'רדא לעבן מיט שלום אונד אהבה
 ב'שום זיך וועט אונד השירה מ'ר זיין פון דעם שטן און ס'ה:

פרק חמשה עשר

אין דעם פרק ווערט דער ציילט ווי אזוי מען זאל פאטער אונד מ'טער ערליך האלטן. אונזער
 הייליגער תורה האט מ'היר גיטליכט מען זאל ערליך האלטן פאטער אונד מ'טער ב'שום מען
 זאל לאנג לעבן. אונד דאס איז די פ'נעפטע מ'היר פון די עשירות הרבנות. די תורה האט
 דעם כבוד פון פאטער אונד מ'טער גיטליכט צו דעם כבוד פון תהדוש ברוך הוא. ווארן
 אזוי ווי עס שטייט מען זאל מ'ר האבן פאר פאטער אונד מ'טער. אזוי אויף שטייט אין
 דער תורה מען זאל מ'ר האבן פאר השירה:

מעשה די מ'טער פון רבי מ'ר איז אמאל גיטליכט שפאצירן אונד איר דאס אום שבת
 אזוי און איר דער שוה אויף גיטליכט וואס האט גיטליכט דער רבי מ'ר פון און
 זיין מ'טער זאל קומען אהיים האט ער גיטליכט ווייט הענד אונד מ'טער אירע פיס אונד זיין
 אויף זיין גיטליכט ביי זיין איז גיטליכט אויף איר דעם. אמאהל איז רבי מ'ר פון שלום גיטליכט
 זענען גיטליכט די רבן צו אים מ'ר דער זיין האט זיין מ'טער גיטליכט צו רבי רבן זיין זאלן
 מ'ר פון פאר איר ווען ווייל ער האט אזוי פול נהג כבוד גיטליכט און איר האט זיין דער
 ציילט די גאנצער מעשה וויא אזוי ער האט ווייט הענד אונד מ'טער אירע פיס גיטליכט ביי זיין און
 גיטליכט אין הויף אריין. האבן די רבנים איר גיטליכט ווען אפילו ער זאל גיטליכט דער
 גיטליכט מאל אזוי פול כבוד און גיטליכט ער אפילו קיין העלפט כבוד אים גיטליכט
 גיטליכט ב'שום די תורה האט און גיטליכט:

בעשה ואל ויה אומלעביר איין מוכר ארויס נעמען ווי צווי מען ואל ערליך האבטן פאטער און מוטער :

בעשה דו מוטער פון רבי ישמעאל איז אמאל גיקומען און בית המדרש און האט זיך גיקלאגט פאר די רבנן אז רבי ישמעאל וויל נישט נוהג כבוד זיין און איר האבן זיך דו רבנים דער שראקען אורבי ישמעאל ואל חליקה גיט מקום זיין ביבור אס און זיי פרעגן זיא מיט וואס ער איז נישט נוהג כבוד האט זיא גינאנט אז ווען ער קומט פון דעם בית המדרש וויל זיא אים וואשן זייער פיס און דאס וואסער וויל זיא שרונקען אין איה וויל זיא נישט פאלגן האבען אים דו רבנים גינאנט האטשירדיין כונה איז צו גוטען גאר וויל ביין מוטער וויל דאס מוסמו מאהן איר רצון . דער פאטער פון רבי זערא איז גישטארבן נאך ווען זיין מוטער האט אים גיטראקען און זיין מוטער איז גישטארבען היבף אז זיא האט אים גאר גינען . אזו פלעגט זיך רבי זערא תמיד מצער זיין און פלעגט זאגן ווען איה ואל האבען פאטער און מוטער און זאך ווי כבוד אב געבן וואלט איה מיר פאר דונט דס קעכטיגע גן עדן . ווי ער האט אבער געהערט די צוויי מעשיות פון רבי ישמעאל און פון רבי מרפון פון כבוד אב ואם האט ער גינאנט גלויבט איז השירה וואס איה האב נישט וזכת גינעווען צו האבען פאטער און מוטער וויל איה וואלט גיט גיקענט רעכט מקום זיין דו מצוה פון כבוד אב ואם . דו מצוה פון כבוד אב ואם איז צו מילט אויף צוויי חלקים . איין מצוה הייסט מירא דאס הייסט דו ואלסצ מירא האבען פאר פאטער און מוטער דאס מיינט מען ואלסט גיט זייען אויף ווער ארמט ווי ער וועט און ער ואל גיט היידן ווען זיין פאטער דארף היידן אים ער זאך גיט אפ גיקענען זיין פאטערס הייד . און איין חלק הייסט כבוד מען ואל ערליך האלטן פאטער און מוטער דאס מיינט מען אז מען ואל זיי גיבען געסן און שרונקען ער ואל זיי אהן מאן דו מלבושים און דו שיה ער ואל זיי אריין פירן און שטוב אריין און ואל זיי ארויס פירן ווען זיי דארפען . און אפילו אז ער שט שוין צווי ווי דא שטויט מיר ער דאס מאן מיט דעם גאנצען הארץ און מיט גוטע ליבע הייד . אונזערע חכמים שרייבען . אמאל איז פאר האנדען אז איינער גיט געסן פאטער און מוטער גישטאפטע און פעמי הינער און פון דעסט וועגן פאר דונט ער ויה חס ושלום דאס גהנים פאר זיי . אמאל איז פאר האנדען אז איינער לאזט זיין פאטער מאהלין און די מידשטייגער און פון דעסט וועגן פאר דונט ער ויה דאס גן עדן אהן ווי :

בעשה איין גברי האט גיהיטס דמא גן נתנא ער איז אמאל גינעסן צווישען די חשובים פון דאס און האט אויף ויה אן גיטאמן איין חשוב טייער מלייר פון גאלד גישטומקט איז זיין מוטער גיקומען צו אים און האט אפ גריסען זיין קלייד פון אים און האט אים מיט דעם קלייד גישלאגען אויף זיין מאם און האט אויף אים גישפאנען און ער האט גאר שטיל גישווינען נאך מער איין שיה איז איר אראפ גיפאלען פון דעם פיס האט זיך דער גברי אן גיבויען און האט איר אן גיטאמן דעם שיה . הינט ווערט נאר ווי איין גברי האט פאסן גינעווען ביבור . וואס זאלין מיר שוין מאן . רב יבף אז ער פלעגט הערען אז זיין מוטער קומט האט ער זיך אויף גישטעלט ער האט גינאנט איה וועל מיה אויף שטעלין פאר דר שכינה וס זיא קומט רבי יוחנן וואס וואל אים דעם מענטש וואס ער האט קיין מאל גיט גינען זיין פאטער און מוטער ווארון עס איז ווער שווער מקום צו זיין דו מצוה פון כבוד אב ואם דריי שותפים זענען בבכרותה פיי דעם מענטשען . הקדוש ברוך הוא און פאטער און מוטער . דרום דער וואס האלט ערליך פאטער און מוטער איז גלייך ווי ער מילט אפ כבוד צו גאט ברוך הוא און די שכינה רוקט צווישען זיי . אבער ווען ער איז מצער פאטער און מוטער איז ער מרחק פון ויה דו שכינה דרום ואל נעדר מענטש אויף זיך מקבל זיין ער ואל מביד זיין פאטער און מוטער וועט ער מאגן לעבן אויף דער וועלט און וועט האבען שולם תבא :

אין דעם פרק ווערט באשריבען ווי אזוי מען זאל שבת ערלויב האלטן. *הן מאגס פארשונען
 ווען ווייבער איבערנעמען זאל זעהן צו מאכען פרי שבת איבערדעם ווערט שפעט. דאָרף
 זיך ער מענטש אליין עפּים טאן לִבְבוֹר דעם הייליגען שבת. האַמְשׁוּ ער האט פיל משרתים
 אזוי ווי מיר געפונען פאר צייטונגס האַבען אלע גרויסע לומדים און חשובים עפּים גיטאָן
 לִבְבוֹר שבת. רב ספרא האט איין קאפ פון איין בַּהֲמָה אפּ גיבור לִבְבוֹר שבת. רבא האט
 דו פיל גימאכט לִבְבוֹר שבת. רב הונא האט דו לעבט אָן גיבור לִבְבוֹר שבת. רב פפא
 האט דו ציבן צו רעכט גימאכט לִבְבוֹר שבת. רבה ורב יוסף ווי האבן האַרץ אָן גימאכט
 מען זאל קאכן לִבְבוֹר שבת. רב זורא האט פונער גימאכט לִבְבוֹר שבת. רב גחמא פרייזען
 האט אַלע פֿליס גיטראגן אויף ווייני אַקסלין לִבְבוֹר שבת. ער האט גיזאגט ווען עס זאל צו
 אים קומען איין חשוב אורח וואלש ער גילאפן און מכן גינען. ער זאל דעם אורח מִבְּבֶר
 זיין. ווי אזי פאר האַרדן איין בעסערער נאכט ווי שבת איז. זאל איה אים גיט מִבְּבֶר זיין. דרום
 האט ער אלעס אליין גיטראגן אויף זיינע אַקסלען. וועגן דער מַצָּה פון שבת גוא ווען
 אַלעלע גרויסע לייט האבן זיך גיט נישטעמט אַרײַן עפּים צו טאן לִבְבוֹר שבת. דאָרפֿען מיר
 זיך אונדאָי גיט שעמען. דרום זאל זיך ער עפּים טאן לִבְבוֹר שבת. אויף אונזער שבת נאך
 מיטאג זאל מען זיך גיט ועצין עסין. צוויי משפחות זענען גינען און ירושלים. איינע האט
 אלי פרייטאג נאך מיטאג וויער מאל צייט גיגעסין. דו אַנדערִי משפחה האבען וויער מאל
 צייט גיגעסין ווען דער רב פֿלעגט זאגען איין דרשה און שוהל. אזוי זענען דו גינע
 משפחות אים גירוסין גיזארגען פון דער וועלט. זיך ער מענטש באַרפֿען זעהן שבת ערליך צו
 האלטן מיט עסין און מיט טרונקען. הקב"ה זאגט ווען דער מענטש האט קיין געלד גיט
 זיך זאל קויפן אויף שבת. באַרג דיר און איה הקב"ה וועל דיר געבן דו זאלסט האַבען צו
 באַזאָרן. זיך ער באַרפֿען זעהן ער זאל האבען ווייני אויף קירוש. רבי האט איין מאל גורר פֿעניט
 גינען מען זאל תפילה טאן עס זאל גיין רעגין. דאך איז קיין רעגין גיט געזאגט. אזוי האט
 רבי גיטיקין. אז רבי אלפא זאל זיך שטעלן פאר דעם עמוד און ער זאל תפלה טאן צו
 הש"ת עס זאל רענענען. וויא דערשכבו איקא האט גיזאגט משיב הרוח. איז גיזארגן איין
 שטארקער ווינער ווי ער האט ווייטער גיזאגט מרירד הַגֶּשֶׁם. האט אָן גיזארגען שטארק צווא
 רענינען. אזוי זאגט רבי צו רבי אלפא וואס פֿר אַגרויסע מצות טוסטו. וואס דינען תפלות ווערן
 מירפֿ אָן גינעמען. זאגט רבי איקא. איה וואן איין איין קליין דאָרף וואס מען קאן גיט
 באַקומען וויין אויף קירוש וְהַבְרָכָה. אזוי באַמיה איה מיה און גרענג מיר פון ווייט וויין אויף
 קירוש וְהַבְרָכָה. פֿרי אַלע דאָרפֿס לייט זאָלן יוצא זיין. רבי זפאס תלמודים האבען אים
 גיפֿרעגט ליגער רבי זאג. פאר וואס דו לעבסט אזוי לאנג. האט רבי זפא יי גזאגט איה
 וועל איה זאגן. ווייל איה האב גינען איה זאל שטענדיג האבן אויף שבת וויין אויף קירוש
 איין מאל האב איה קיין געלד גיט גיטאט איה זאל קויפן וויין. אזוי האט מיין אַקטע מוסער
 איר שליוער פון קאפ פאר קיפּט. פֿרי איה זאל מיר קויפן וויין אויף קירוש. ווען כבי
 זאָלס מוסער איז גישטאָרן האט זיך אַיבער גילאסט דריי טונדן פֿעסער וויין. ווארן בקרוש פֿרוה
 ווא גיזאָלס מדה פֿנגד מדה: כבי תגינא און רבי אושעא. וויא האבן זיך אלי פֿרייטאג
 באַשאפן מיט שמות איין גוט פֿעט קאָל. און האבן עס גינעסן לִבְבוֹר שבת: רב הונא
 פֿעטש אלי ערב שבת פאר נאכט שוין ויין משרת ער זאל צו קויפן דאס רעשט קרויט
 וואס גיפונט זיך און ער האט דאס גיזארגען און וואסער. ער האט דאס גיטאן פֿרי ווא
 גערעכעט זאל גיט בלייבן קיין קרויט וועלן וויא אלי ערב שבת פֿרעניגן צו פאר קויפן.
 און ער האט עס גיזארגען און וואסער אַרײַן און דו אַרומקעלייט האט ער גיט גיזאָלס געבן.
 ווי זאָלן זיך אויף איהם גיט פאר לאזן. נאר ווי זאָלן אַלײַן קופּן לִבְבוֹר שבת. דרום

ואל אימלעכור זעהן ער ואל שבת ערליך האלסטען. און זיין פונדע ואל זיין לשם שמים. אזוי ווערט ער סאריק ימים זיין בעולם הזה. ובעולם הבא:

פרק שבעה עשר

אין דעם פרק ווערט באשריבען ווי אזוי מען זאל האלטן דו מצוה פון ביקור חולים נויט. דער שבת איז ווייטער גרויס. און דער תורה שטייט דו זאלסט גאט גיין גאט ווי נויט מינלעך איז. דאס מיינט מען דער מענטש וואו גאט גיין גאט גאטס מרות. הקדוש ברוך הוא איז מבקר חולה אזוי דער מענטש איז מבקר חולה זיין. מיר גיפונען אזו הקדוש ברוך הוא איז גיגאנגען צו אברהם אבינו מבקר חולה זיין. דאס מצוה פון ביקור חולים האט קיין שיעור נישט. אפילו דער גרעסטער חלש איז מחויב מבקר חולה זיין דעם גרעסטן ארופאן. ווען איינער נישט הונדערט מאל אונז איין טאג. ווערט גערד מאל גיגעכונט פאר איין מצוה. ווער עס נישט צו איין חולה. געט ער צו איין זעכציגסט חלק פון דער קרענק. אונזער חכמים שרייבן. ווער עס גייט נישט צו איין חולה איז גלייך ער טוט אן דעם חולה איין רציחה. דעם ערשטן טאג זאל מען צו איין חולה נישט גיין. אויף זאל דער חולה דעם ערשטן טאג נישט נאכגיין אז ער איז קראנק. אזוי ווי דאס איז שראף ווארען האט ער דעם ערשטן טאג ניהייקן דו מיהר צו מאכן. עס זאל קיינער נישט וויסען אז ער איז שלאף. ווארען דס מול קאן חיו דער פון ערגער ווערן. אבער דעם אנדערן טאג קט דאס ניהייסן אים. וועט פאר אלע מענטשן אז ער איז קראנק. ווארען אז מין שונא וועט דאס דער גערן וועט ער זיך דער פרייאן. אזוי וועט הקדוש ברוך הוא אים להקדים מיד גיוונד מאכן. און אז מיינע גוטע פריינט וועלן הערן אז איה בין שלאף. וועלן וויא תפלה טאן פאר מיינט וועגן. אויף זאל מען נישט מבקר חולה זיין נישט אונ דו ערשטע דריי שעות פון טאג און נישט אונ דו לעצטע דריי שעות פון טאג. ווארען אונ דו ערשטע דריי שעות. איז דער חולה פריש. אזוי וועט ער מיינען אז ער איז שוין גאר גיוונד דארף ער שוין פאר וויינט וועגן וויא תפלה נישט טאן. און דו אונטערשטע דריי שעות איז דער חולה שטארק שוואך. וועט ער מיינען אז עס וועט אים שוין גאר נישט העלפן. אזוי וועט ער שוין מין תפלה נישט טאן. אויף זאל מען נישט גיין צו איין חולה וואס ער האט חולי מעים. ווייל אפשר דארף דער חולה זיין צוריק טאן. וועט ער זיך שעמן. אויף וועלכור חולה עס האט דס שווער חוצות זאל מען אויף נישט גיין ווייל עס איז איין קכנה. רב סעודס איז גיגאנגען מבקר חולה זיין צו דאס. ער איז שטארק שלאף ווען. אזוי זאגט דאס רב סעודס איה בעדס דאס גייט צום מלאך המות זאג אים ער זאל מיר נישט ווייא טאן ווען ער וועט מיר דו נשמה צו געטן. אזוי זאגט רב סעודס צו דאס. דו ביסט באקאנט מיט דעם מלאך המות אזוי ווי איה פאר וואס זאגסט דו אים נישטאלין. זאגט דאס ווייל איה האלט שוין בייא שטארקן איז מין מול שלעכט. פרעגט ער נישט גאט מיינע רייד. אזוי זאגט רב סעודס ווא איה וועל בעטן דעם מלאך המות פאר בייניט וועגן גאר גאט ביין מות זאקסטו זיך צו מיר באווייזן. גאט דעם אז דאס איז נישטארקן האט ער זיך באווייזן צו רב סעודס אזו פרעגט ער דאס. זאג מיר אויב האסט עפס גרויס צער ניהאט בעת ביסט נישטארקן. זאגט דאס גלייך מיר אז מען פלעגט מיר אדער לאזן פלעגט מיר מין הארץ וויא בעת ביים שטארקן. אזוי גרונט איז דער מלאך המות מיט מיר גיגאנגען ווייל דו האסט אים פאר מיינט וועגן גיגעטן. דאס איז גיגאנגען צו רב נתן מבקר חולה זיין. וויא רב נתן האט גיגעטן אז ער האלט בייא שטארקן. זאגט ער צו דאס. איה בעט דאס גייט צום מלאך המות אונ געט אים ער זאל מיר נישט וויי טאן ווען ער וועט ביי מיר דו נשמה צו געטן. אזוי זאגט דאס צו רב נתן ביסטו דען נישט דער אייניגער חשוב בייא דעם מלאך המות ווי איה ער הארט נישט מיינט.

אנ נעמט מיד אויף גוט תרין . נאך וועל איך עס דיר צו ליב טאן . נאר דו זאגסט מיט צו זאגן אז נאך דעם מוים זאלסטו ויה צו מיר באוויזן . אזוי האט אים רב נחמן צו גיזאגט . אז רב נחמן איז גישטארבן . נאך דעם שום האט ער ויה באוויזן צו רבא אזוי פרעגט אים רבא האסט עפנים גיהאט גרויס צער ביי דעם שטארבן . זאגט רב נחמן דער מלאך המות האט מיד אזוי גרונד דו גשטה גינעמען אזוי ווי מען נעמט ארויס איין האר פון דער מידעדי ווען הקדוש ברוך הוא זאל מיר זאגן גיט צוריק אויף דער וועלט וויא איך בין גינען . זאלט איך גוט גינאלט . ווייל דו שרעק פון דעם מלאך המות . איז שטארק גרויס . דרום בין איך שוין צו פרעגן אז איך בין שוין איבער גינעמען . פון דו צוויי מעשיות קען מען זעהן וויא גרויס דו מצוה פון ביקור הולים איז . ווען דו צוויי לויט זאלן גיט גינען גיין גיבט דו חלה גיין וואלטען ווי נאך דעם מלאך המות גיט גינען גיבעטן פאר זייערע וועגן ווי זאגן האבן איין גרונען מוים . אויך זאל מען דעם חלה אים קעגן ער זאל ויה גיט נעמען צום הארץ . אויך נאך מען דעם חלה זאגן דאס ווס דו גיט קראנק דס איז אלעס דיר למטה . אונזער חכמים שרייבן אז ביי געב אבינו איז קינער גיט שלאף גינען ערשט געב אבינו האט תפלה גיטאן אז דער מענטש איינער ער שטארבט זאל ער פרור שלאף זיין . ביי ער זאל וויסען צוואה לאזן אונז ער זאל אהן זאגן וויין ווייב אונז קינדער . אונזער חכמים שרייבן ווען דער חלה שטייט אויף פון דער קענק איז אים הקדוש ברוך הוא מוחל זינען עבירות . אונז אלישע הנביא צייגן איז קינער גיט גיוגד גינארן . ווער עס איז שלאף גינען דער איז גישטארבן . ביי אלישע הנביא האט תפלה גיטאן אז דו קראנקע זאלן צוריק גיוגד ווערן . דרום דאך גערער מענטש תפלה טאן אויף זיין רבך ווען ער איז שלאף . אונזער חכמים שרייבן ווען איינער איז מתפלל פאר זיין חבר אונז ער דאך דו זעלבט בקשה אויף . אזוי ווערט ער פרור גיהאלטען . אונז דער נאך ערשט דעם חבר . ווען מען גייט צוויי חלה זאך מען ויה גיט זעצן צו קאפונס . אויך זאל ער גיט גיין מיט גאנץ . ווייל דא שכינה איז ביי דעם חזן . הקדוש ברוך הוא זאל אונז גיוגד לאזן ער משה שנים אמן :

פרק שמונה עשר

אין דעם פרק ווערט גישריבן וויא אימליכער זאל ויה משמח בהללו ויין . אונז זאל פון גיט שום וואך גיין דאנא גיט האבן . נאר ער זאל אלעס פאר ליב אהן געמין : אונזער חכמים שרייבן וועלכער מענטש הייסט וואס ער גלייבט גיט אהן השם יהודה . דער וואס האט געלד צו רעבין חייט . אונז ער זאגט אויף מארגן דאס פאר מען גיט . נאר ער זאל שיינער טאטן ויין משה וסמן אונז השית וועט אים העלפן . ער זאל פסחון האבן אונז הקדוש ברוך הוא האמטש ער האט זינדיג געלד דאך זאל ער ויה משמח זיין מיט דעם וואס ער האט : אונזער חכמים שרייבן וועלכער ווייסט איין עושר דער וואס פרייט ויה מיט דעם וואס ער האט . עס איז דא טייר מענטשן וואס האמטש זיי האבן מיר געלד פון דעם וועגן זארגן זיי פארט . ווי פיל וויא האבען וואלטן זיי גינערין נאך אזוי פיל מאל גיהאט האמטש ער האט צוויי הונדערט טויזנט נאך וויל ער נאך מאמיל האבן . ער לאסט ויה גיט גינען דער מיט . גיין ער באקומט דאס גיסעל ערד אויף ויה דענמאלט האט ער שוין גינען : מעלשה אלכסנדר מוכן איז איין טאל נאר ווייט אונזע גינען ביי ער איז גינעמען צו דער טייר פון דעם גן עדן . אזוי דא ער ויה גיהייסן אויף מאמען די טייר . אזוי זאגט אים איין קול פון דער טייר דאס איז דא טייר פון נאט וואס דא צוריקס קומען דא ארום אריין . אזוי זאגט ער איך בין איין מלה דאס הייסט איין חשוב גיט מיר עפנים פון דעם גן עדן אזוי האט מען אים גינעקין איין אייג פון איין מענטש . אזוי דאס איז גינעקין

ברך פרק תשעה עשר אברהם כא 41

אמר איין וואג שאל. און ויין באנץ וילבער און נאלד אויף דער אנדערע וואג שאל. און דאס אויג ווענט אלעס איבער. האט ער גיפערנט דו רבנים וואס דאס בטייט. אזוי זאגן דו רבנים צו אים דאס איז איין אונג פון איין מענטש. ווי פיהר דס אויג האט איז אלעס ווייניגער. עס נאך מיין. אזוי זאגט דער מלך צו די רבנים ווער זאגט דאס איז אזוי. זאגן דו רבנים געס איין קליין שטיקל ערד און לייג אויף דעם אויג וועסטו זעהן אז דס וילבער וועט באלד איבער וועגן. דאס בטייט אז וויא באלד אז עס קומט אויף דעם מענטש ארויף אביסל ערד דס ער שוין אלעס גינג. און פרוי האט ער אלעס ווייניג. יעדער מענטש בארף יוד איבער רעכענין ער זאל וויסען וואס פאר איין הכל דוא וועלט איז. ער זאל גיט מראקטן וועגן געלד. עס שטייט גילטרופן און דער גמרא שמואל האט גיזאגט צוא רבי יהודא. עס און מרוב גיטוויי. ווארין דו וועלד איז גינלעכין צו איין חתונה. דער מענטש זאל גיט מראקטן וועגן געלד אויף זאל ער גיט נאך גיין נאך לוסטע קייטן. נאר ער זאל חתונה לערנן ער זאל נאך גיין נאך מצות. ווארין אזוי ווי איין חתונה גיזערט גיט לאנג אז גיזערין גיט דעם מענטשונס זאגן און איין קליינע צייט פירט מען אים און איין פינגערין גיבט. דער נאך האט ער הרטה אבער. עס העלפט גיט. אונזער רבנים שרייבן. דו שרייבט האט גיט גיט ביי זעלבי וואס האבן ווער לעבן פאר בראכט און באגות און מראקטן. נאר דו שרייבט ריחט דא וויא עס איז פרייליך וויא עס איז דא מצות. און דער גמרא שטייט אזוי. מיין קינד אז דו האסט געלד לאז דיר וואלגין. זאגט גיט פאר ברענג גיט בייני זאגן און צער. ווארין און גרוב קאן מען זיך קיין פענג גיט אן מאן. און ווען דער שוים קומט. פארט ער גיט איין מינט נאר מען מוז תבנה גיין נאך וואס זאל דו מענטש שטענדיג זאגן. און אז דיר באכט זיך דאס די ווילסט נאכגיין פאר בייני קינדער. איז עס אויף איין הכל. ווער וועט צו דיר קומען און קבר זאגן אויב דאס געלד איז באדיינע. קינדער די בארפסט פאר ביינע קינדער גיט איבערגי זאגן. ווארין אז ווי בארפין גרויס ווערין. ווערט ווער געלד גיט ווי גרויס. ווארין דער מענטש איז דאך גינלעכין צו דעם גראו פון פערד. דאס איינע וואקסט און איינע פאלט. דרום פאר קלער גיט צו פיל פאר בייני קינדער. ווען עס איז דיר צו צייטן שלעכט זאלסט דיר אויף משמח ניין. רב שמעון בר אבא. ער איז גיטען איין פרויער מענטש ער האט און יוד גיהאט אנדערע מצות ווי אברהם אבינו. אויף איז ער גיטען איין מבין אויף אלעליא סחודות וואס עס איז נאר אויף דער וועלט פאר האנדעל דאך האט ער גיהאט דעם גרויסן כלות דאס ער האט קיין גרויס גיט גיהאט. רבי יוחנן האט אויף אים גיליגט דעם פסוק. לא לתבכים לכם. דאס איז פייטש. ווען איינער איז נאר איין קליינער. ער פאר שטייט יעדער מלא זימן. און אז ער האט גיט מיין גיט מול העלפט אים גיט ויין קליינטייט. נאר וואס עס איז בשערס פון תבנה אזוי און אונזער חכמים שרייבן דאס וואס דער מענטש זאגט איז הכל הכלים. ווארין אויף די טעג וואס זענען שוין פאר ביי גינאנגען האט ער דרויף גיט צו זאגן. ווי וועלן דאך שוין גיט צוריק קומען אלא ער זאגט אויף די טעג וואס וועלן קומען. דאס איז דאך לוסער בארישקייט ווארין ער קאן דאך גיט וויסן אויבער וועט מארגן לעבן. קומט דאך אים אז ער זאגט אויף פערטעט מעג וואס זענען נאר גיט ויין. אויף זאל יוד דער מענטש אויף קיין שום זאך גיט מצער ניין. ווארין דער מענטש איז בשאפן גיזאגן צו בלאז צרות ער זאל האבן אויף דער וועלט. וואס די צרות זענען אים למחבה. ווארין ווען עס גייט פאר ביי פערטעט טעג און ער האט קיין צרות גיט. דר האט שוין אפ גיטען ויין חלק עולם תבא אוף דר וועלט. ווארין עס איז גיט מינדליך אז דער מענטש זאל און ויין לעבן. מיין צרות גיט האבן אונזער חכמים שרייבן עס איז פאר האנדן גינגע זאכן וואס ווי קומען אויף דעם מענטש דאך הייסט עס וסורים. דאס ערשטע ווען איינער מאכט יוד איין מלכות. און עס איז גיט

צו דער מאס אזוי ווי ער וויל. דאס אנדער איז ווען ער ווי שטענדיק די נאך און ער איז
 צו טועה און נישט איין אנדער וואו. דאס דריטע איז אז מען טוט אהן איין מלבוש אדער
 איין הענט פאר הענט. דו פערטן יסורים הייבן ווער עס וויל פון זיין בייטיל ארויס נעמן
 דריי גראשין און ער האט נאר צוויי. דאס זענען אלעס גרונגע יסורים. וואס אפילו דורך
 ווי ווערט ער נישט אהן וויין הלך לעולם הבא. און דער גמרא שטייט ווי אזוי די פרוידע
 בענטשן האבן ווען בעגין גילאזט מיט ווייניג וואס. אלע טאג איז געווען איין פת קול פון דעם
 הייט. אז דאס גאנצן וועלט ווערט געשפייט ווענען מיין ווען היינט. און מיין ווען היינט
 אלעין לאסט ווען בעגונן מיט באקטערין פון איין ערב שבת צום אנדערן ערב שבת. אז
 ביש לקיש איז געשטארבן איז נאך אים געליבן איין מעסטיל וואפענין. אזוי האט ער אויף
 זיך דעם פסוק געלייגעט. וועלכע אהרים הילם. דאס איז מיינט דאס וואס דער מענטש האט
 דאס איז נישט וויין נאר ער לאזט דאס איבער פאר אנדערס ווענען. דרום זאל דער מענטש
 נאר נישט זאגן וואס עס קומט אים אלעס פאר. דען עס איז אלעס פון גאט. ווארן פערציג
 טאג איידר דער מענטש ווערט געבראן. ווערט און הייבט אויס גירושען דאס טאגטער פון
 פלוני זאל נעמן דעם פלוני. דאס פערלד פון דעם פלוני זאל דער האבן. דאס הייז פון דעם
 פלוני זאל דער האבן. דאס ווייב פון דעם פלוני זאל דער פלוני האבן.

פרק תשעה עשר

איין דעם פרק ווערט געשריבען ווי אזוי מען זאל חתן פלה משמח זיין עס מאג זיין ארעמע
 אנדער רייכע. אזוי איז דער שרר נאר גרויס. אונזער חכמים שרייבן עס איז נישט גענוג
 וואס מען עסט און טרונקט אויף איין הונד. נאר מען דארף חתן וכלה משמח זיין דאס
 איז דער עיקר. מען זאל טאנען און שפרנען. אויך זאל מען דו פלה לויבן פאר דעם
 חתן ווען זי איז נישט אזוי היפש דאך זאל מען זיין לויבן. דרום זאל איינלעך וויסן דעם
 דאך ארץ ווען איינער קומט עפס אויף דעם מארק. אזוי דארף מען אים שטענדיג זאגן
 אז דו האסט נאר נישט געקומען. אזוי איז ביי חתן פלה מען דארף דו פלה לויבן פאר דעם
 חתן. דאס זי איז נישט געפערן. ווארן דאס הייסט דאך אויך גלייך ער וואלט עפס געקומען.
 און דער גמרא שטייט רבי יהודה בן אלעאי האט גענומן איין שטענדיק פון איין דאס און האט
 געטאנעט און געשפרנען פאר דער פלה און האט געזאגט דו פלה איז גאר שוין און היפש.
 רבי שמעאל בן רבי יוחנן האט גענומן דריי שטענדיק פון דעם און האט מיט ווי קניען געטאנעט
 ער האט ווי געווארפען און דער חתן. דאס האט ער געטאן אלעם שפס. דער חתן פלה
 זאלן ליסטען זיין. ווי רבי וואו האט דאס גענומן האט ער געזאגט דער אלטער רבי שמעאל
 פאר שטעמט אלי מלמדי חכמים. עס איז איין חרפה פאר איין פלגד חכם צו מאכן ווען
 אזוי כוסטיג פאר אלע מענטשן. אבער ווען דער נישטער רבי שמעאל איז געשטארבן. איז
 פאר וויין ארץ געשטאנען איין פייעריקע זאל. דאס באמייט אז ער איז געווען איין גרויסער
 צדיק. וואס וויין גלייכן איז נישט געווען און דעם גאנצן דור. אזוי האט רבי וואו געזאגט דאס
 איז אים געקומען דער פאר ווייל ער האט ווען שטארק לוסטיג געטאנעט פאר חתן פלה אזוי
 ווי איין שוטה. רב אבא בר אבהו. ער פלעגט דא פלה צו נעמן אויף ווייניג אקסידן און
 האט מיט איר געטאנעט און האט ווען שטארק לוסטיג געטאנעט. אזוי האבן אים דו אייגענע
 רבנים געפרעגט אויב ווי מאגן אויך נעמן דא פלה אויף דא אקסידן און זאלן ווען לוסטיג
 מאכן. האט ווי רבי אבא גענטפערט. אז עס זאל ווען איינע באקטן אז איידר מראגט איין
 בעליק אויף דו אקסידן מאגט איר. דאס הייסט און איר וועט נישט האבן קיין הנהרג מאגט
 איר דו פלה נעמן אויף דו אקסידן און ווען לוסטיג מאכן. נוא ווען אועלכע גרויסע לויט.
 האבן ווען מיט געשטעמט ליסטען פאכן חתן פלה באקטן מיר ווען גענוצט נישט שטעמן דער

עיקר איז מען זאל דאס טאן קען שטיין. און דאז קען מען זאגן פון דעם. ווייל וועלן האבען זייער ביי צאלונג: ווען כפי. הט ויין זון חתונה גימאכט הט. ער גיט גיבעטן בר קפרא אויף דער חתונה. ווייל בר קפרא פלעגט שטארק לוסטיג מאכן אויף איין חתונה. האט רבי מרדכי גימאכט אז ער זאל דער פון גיט לאכען. ווארען ווען רבי האט גילאכט איז דעם אייגענעם טאג איין צרה גישען. ווי בר קפרא הט גינעט אז מען הט אים גיט גיבעטן אויף דער חתונה. האט בר קפרא אויף גישרובן אויף דעם הויז ווי דו חתונה האט גינאלט ניין. פיר אונ צוואנציג טאל צעהן טוונד גילדען האט מען הוצאות גימאכט אויף דער חתונה און בר קפרא האט מען גיט גיבעטן: נאך האט ער גישרובן. ווען עס גייט אייניגט גיט וואס ער טוט גיט נאכט ווילן. מכל שכן דער וואס טוט נאכט ווילן וועט אים נאך בעסער גיין. ווי רבי האט דאס גינעטן האט ער הייבט גישטקט בעטן בר קפרא אויף דער חתונה. אזוי האט בר קפרא ווייטער אנגערש אהן גישרובן ווען דו מענטשלין וואס ווי טאן נאכט ווילן גייט ווייל גיט אויף דער וועלט מכל שכן וועט ווי גיין גיט אויף יענער וועלט. ווייל בר קפרא איז גיבטען אויף דער חתונה. זאגט רבי צו אים איה בעט דיה זאלסט סיה גיט מאכן לאכען. ווארען דעם טאג וואס איה לאך דעם טאג קימט איין צרה אויף דער וועלט. און דער פאר האט רבי צו גינאלט בר קפרא דאס ער וועט אים געבן פיר מענטשליך מיט ווייץ. אזוי זאגט בר קפרא זאג מיר וואס פאר אפגעשטודי וועסט מיר געבן פרי איה זאל וויסן וואס פאר איין זאך איה זאל מיט פרעגן. הט אים רבי נאר גיט גינעטפערט. האט בר קפרא גינעטן איין זאך און האט אים אויף יוד אהן גיטאן און קימט צו רבי און זאגט צו אים אים גיב מיר אפ דא פיר מענטשליך ווייץ וואס האב גיליגן. האט רבי אן גיהויבן צו לאכען. ווייל דער בר קפרא איז איין גרויסער לטון און איין חשוב דאך הט ער אהן גיטאן איין זאך זאגט רבי איה האב יוד דיה גיבעטן זאלסט סיה גיט לאכען מאכן. זאגט בר קפרא איה וויל מיין גיט נאר גיב מיר דו פיר מענטשליך ווייץ. ווער הייסט דיה לאכען. איה זאגט בר קפרא צו רביס מענטשער מארגען וועלן מיר ערשט וויין טונגן פרי דיין פאטער זאך טאנצן און דיין מוטער זאל זונגען. טאן מען ערען ווייל גרויס דו מצוה איז משלם ניין חתן בלה. אז אפגעלעב גרויסע לומדים האבן יוד אזוי לוסטיג גימאכט מכל שכן אונז ראפן פונדא לוסטיג מאכען חתן בלה. פרי מיר זאלן יוד זוכה ניין משלם ניין תעולם היה ובעולם הבא אמן:

פרק עשרים

אין דעם פרק ווערט גישרובן ווי מען זאל ערליך האלטן דאז לומדי תורה ווייל דער שחר דער פון איז נאר גרויס ווארען ווי זענען חשוב ביי תקדוש ברוך הוא: אונזער חכמים שרייבן אזוי ווי מען דארף יוד פערקומן פאר השירה. אזו דארף מען יוד פערקומן פיר פלמירי חכמים. און מען זאל ווי ערליך האלטן. ודושפט איז איין מלה גינען. און אז ער האט גינעטן איין לטון הט ער יוד פון דער שטיל אויף גיהויבן און הט אים גיבט און גימאכט. און האט אים גירופן כפי רבי כפי מרי. האמטשע דו עמי תאבצים פלעגן דו לומדים גיט ליב האבן. רבי עזריאל איידער איז גינעטן איין לטון ווען ער איז נאך גינעטן איין עס דארף. האט ער גינאלט אז ער ערשט איין פלמירי חכמים וואלט ער אים גינערט צו רופן אזוי ווי איין איין אייניל. אונזער חכמים שרייבן. פאר צייטונג האבן דו עמי תאבצים גרויס שגאה גימאכט אויף פלמירי חכמים ווען גיט וואס ווי האבן ווי גיראפון צום משא וטאן וואלטן ווי גינען ווי אים גיברענגט. געריר דארף איין לטון סכיד ניין. ווען דו זעהסט אז איין לטון טוט איין עבירה זאלסט אויף אים. קיין שגאה גיט האבן אויף זאלסט אים סכיד ניין. ווארען גינעט האט ער ווייטער תשובה גיטאן. מיר גיפונען און דער נאך ווי גרויס דו עבירה איז אז מען

אזי ניש מ'בבד איין פלמער דאס. ד'י עקרא קט גיהאט פיר אונ צוואנציג טוונד פלמערס. אונ איין קארצע צייט פון פסח ביי שבעות וענין ווי בעולם הנה אלע אים גיטארגן. ווייז ווי האבן איהם קיין פבור ניש אה גיטא :

מיר גיפונג אז דו פלמער דאס טוהן ויה אהן פבור פאר איהן ווער מוים :
 מעשה כבה אונ רב המנוא וענין גיטארגן פירער. ווי וענין פירי גליה גיטארגן אונ חזק לארץ. האט מען ווי גיטארגן. מין ארץ ישראל ווי ווי וענין גיטארגן צו דער פריס וואס מען גיט איהן. מין ארץ ישראל. אזי וענין דו קעמליה גילבן שטין. האט איין סוחר גיטארגן דעם אנדערן סוחר וואס דאס פייטויט. האבן דאס כגנים אים גיטארגן דאס פירער מוים טוהן ויה פבור אהן. דער וואס מען זאל וענין פירער ארבעט פירן אונ דער וואס מען זאל וענין פירער ארבעט פירן. דרום שטין דו קעמליה וואס דער סוחר צו דאס דגנים ווען איר וואלט מיה פאלגן. אזי וואלט גליבן גיטארגן איר וואלט בבה זא ערשט ארבעט פירן. ווייל ער איז דער עלטערע. אזי איז באלד דאס קעמלי מוט רבה צו ערשט ארבעט איהן דער פריס. דער ווייל איז באלד דעם סוחר ארום אלע ווייז איין ווייל ער האט גיטארגן אז רב המנוא זאל צום אונטערשטן גיין. פון דער מעשה קאן מען זעהן. דער סוחר דאס דאך מין ניש גיטארגן נאר בבה זאל צום ערשט גיין. האט ער גיהאט אונ פסק אז אלי ציין וענין אים ארום אונ דאס איז דאך גיטארגן בייא מוים לויט. ככל שכן ווער עס איז מ'בבד איין פלמער דאס. קאן מען פאר שטין ווי גרויס דער עולם איז : אונטער דעם שטיין וועלכער גיט האט ליב פלמער דעם דאס איז וזכה אז ער האט גיטארגן וואס וענין אויך פלמער דעם. ווער עס האט מ'בבד פאר ב'גן דער איז וזכה צו ווערן איין למ'ן. דאס ער איז ניש. מין למ'ן. איז ער וזכה אז ווייז הייד ווערן אזי אהן גיטארגן גליה ווי איין למ'ן וואס דאס. ווען דו וועלסט איין למ'ן וואס ער איז איין פירער. דאך טוא אים אהן פבור ווארן דא הורה וואס ווא איז גיטארגן צו פירער. זא היצט אים :

פרק אהר ועשרים

אין דעם פרק ווערט גיטארגן ווי גרויס די השוכה איז גילבט פאר השוכה. וואל איז דעם וואס טוט השוכה. אונ פסק שטין דו וואלט אים מאג פאר דין מוט השוכה מאן. האבן ד'י אלטערס פלמערס אים גיטארגן. ווי איז דאס מגליה קאן דען דער מענטש גיטארגן ווען ער וועט שטארגן. האט ווי ד'י אלטער גיטארגן. ווייל דער מענטש הייסט ניש ווען ער וועט שטארגן דאך ער ווער פאר השוכה צו מאן. ווארן פארער שטארגן ער מארגן. שלמה המלך האט אויך דאס גיטארגן וואס ער האט גיטארגן דו וואלט אלי צייטן האבן גרויס ביינ ווייזע מליכער. איין משל איין מלך האט פארשטין אלע ווייזע קענט אויך איין סעודה. נאר ער האט ווי ניש גיטארגן ווען דו סעודה וועט ווין. נאר ער האט ווי גיטארגן ווי וואלט גרויס ווין צו איין סעודה. דו קלוגע קענט ווי האבן ויה הייבן אן גיטארגן ווייזע שיינע קליינער אונ האב ויה נאר שיינע אים גיטארגן. ווארן ווא האט ויה גיטארגן ווייזע וועט דו סעודה באלד ווין. ווארן וואס פעהלסט ביי איין מלך עס איז אלעס דא. דרום וענין ווין גיטארגן פארשטין ווי האבן ויה גיטארגן פאר דעם מלך מיהר אונ ווי האבן גיטארגן ביי דער מלך וועט ווי רופען. אונ דו נארושע קענט. ווי האבן ויה גיטארגן ווייזע וועט לארנועס אים איין סעודה איז איין סעודה. דרום וועט אזי געה דו סעודה ניש ווין. אזי האבן ווי ויה נאר ניש מ'בבד איז פון איין קענט פלוצלונג ניש דער מלך איין פעהלסט אז דו אלי גיטארגן וואל שטין קענט אויך דער סעודה. דו קלוגע וואס וענין גיטארגן פאר דער מיהר ווי וענין גיטארגן שיינע גילבן. ווי וענין באלד אהין גיטארגן צום מלך

פ"ג

לוינו ויון חקר דאם איז יום כפור נישט מ'ב'ב' גאר ער מוז אים מחילה געבן. אויף זאך דער מענטש נישט מיינען אז ער פאסט דאס הייסט שוין איין תשובה. ניון זאך הורה מצות צדקה נמלות חסד דאס הייסט איין תשובה. אונזער חכמים שרייבן ווען איין לעבן פאסט פיל תעניתים. זאלן דו הינדל ווייניג מאל צייטן עסן. רבי ויראס שבעים נענען געווען גרויסע דשעים. האט ווי רבי ויראס שטארק מקרב געווען. ווארין ער האט געוואלט ווי זאלן פארט תשובה מאן. ווי רבי ויראס איז גישטארבען האבען די רשעים געזאגט אז רבי ויראס האט גילעבט האבען מיר געקאנט תשובה מאן ווארין ער וואלט פאר אונז געווען מתפלל געווען דרום דארף מען די רשעים מקרב ווין נישט צו דער ווייטערין. טאמיר וועלן ווי תשובה מאן. אונזערע חכמים שרייבן עס איז גלייכר איין מאל צו האבן תרפה אונז ווין הארץ איידער מען זאל געבן נענים הונדערט שלעק: אונזערע חכמים שרייבן ווי גרויס תשובה איז פאר דעביה או השית האט דעם מלך ירבעם אונז ווין קלייד אונז גענומען אונז האט אים געזאגט מוא תשובה. ווארין איהם השם יתברך אונז דוא אונז דוד המלך וועלן מיר צוא וואסען אונז צו. שפאצירן גיין. זאגט ירבעם ווער נעמט צום ערשטען גיין. זאגט אים בקרוב ברוך הוא דוד המלך נעמט צום ערשטען גיין. אזוי זאגט ירבעם וויל איהם קיין תשובה נישט מאן.

פרק שנים ועשרים

איין דעם פרק ווערט גערופן ווי אזוי מאן אונז ווייב זאלן וויל פירען. ווי מאגן בייה אידער ארום ווין. אזוי וועלן אים ווייניג מען טאפיל ווין. אונזער חכמים שרייבן איין אשה איז לויטער ציאה. פון דעם וועגן ווי תשובה נא איז גאט. דאס הייסט אומלעכער מענטש וויל איין ווייב האבן ער קאן איהן איר נישט ווין. איהן ברויט קאן ער ווין אונז איהן ווייב נישט. דער ערשטער דרך ארץ איז אז ער זאל אונזער ווין ווייב נישט גיין. מכל שכן אונזער אפערמקע אשה. מען זאל ליבערשט אונזער איין לייב גיין איידער אונזער איין פרויא. אויף זאל ער נישט היידן חצפה אידער נידול פה אפילו מיט ווין אייניג ווייב. ווארין גאט דעם טויט רעכונגט מען אים דאס פאר איין עבירה. רבי יוסף דעם באגענוגט אליהו הנביא. זאגט ער צו אים עס שטייט אונז דער הורה גאט האט געזאגט איה וועל דעם מענטש איין הילף געבן. דאס האט השית געמיינט איין פרויא. פירען איה דיר מיט נוס קאן איין פרויא דעם מענטשן צו הילף ווין. זאגט אים אליהו הנביא. ווען דער מענטש קופט ווייניג קאן ער דען דעם ווייניג עסן אידער ווען ער קופט פלאקס קאן ער דען דאס איהן מאן. דרום האט אים השית געגעבן איין פרויא נאז ערשט דעם ווייניג מאלן אונז באקומן ברויט. אונז דעם פלאקס זאל נאז שפניען. דעם גלייכר אונזער וואבן קאן ער נישט באקומן צייטן דו פרויא העלפט אים צו. איין גוט ווייב איז איין גוטע מתנה צום מאן. איין ביי ווייב איז איין צרעת פיר דעם מאן. וואס וועט זאל ער מאן. זאל ער איר גוט געבן וועט ער געוויינט ווערן פון דעם צרעת: גאט איין רפואה האבען אונזער חכמים צו דער סבה געזאגט עס איז איין שפראך ווארט. ווען דוא האסט איין ביי ווייב. אזוי נעם דיר גאט איינע. דאס איז געסיר אלעס וואסט איר געבן הונדערט שטעקענס. ווער עס האט איין גוט ווייב. דעם איז וואל ווייניג מעג באקומען איהם אזוי גוט גלייך ער וואלט טאפיל געקענט אלעס איין אונזערער. פערציג מעג איידער דער מענטש ווערט געבוירן רופט מען אים אונז הימקעל אז דו מאכסטער פון דעם זאל דער אונז דער מענטש נעמן. דאס איז גאר ביי דעם ערשטן פאר פאלק. אבער אז ער געמט דאס אונזער ווייב גוט מען אים גאט ווייניג מעשים. איז ער פרום גוט מען אים איין גוט ווייב. איז ער חס ושלום נישט פרום. באקומט ער איין ביי ווייב. אונז דאס איז שווער ביי בקרוב ברוך הוא אזוי ווי קרעט יום סוף.

[illegible]

דוא אלי הווי מענטשן ווארן אונזע גיט. אביי האט צום ערשטן אלי פלעגן אפ זאגט איינער ער האט משמש המטה געווען. רב פאט האט פרוער דו מויקן פאר זאגט איינער ער האט משמש המטה געווען. ווארן מען פאר גיט משמש המטה געווען פאר גיט. שוין לעבירג באשעפטיגט. ווער עס הייסט גיט וויב ווא זאל עפס פאר דענען אויף פרוגסה. דער האט גיט מאל גיט פרוגסה גיט אונ גיט געלט. ווער עס האט מיט גיט וויב פאר פאר גיט לעבט. האבן דו מינער דו נכפה חס ושלום. ווער עס איז משמש המטה אונ דעם פערט גיט גיט. מינער שטאפט איז פאר דעם מינער גיט גרוסע כבוד. דאס קאן אונ חלילה דו נכפה האבען. אונ אז דאס מינער איז נאך. מיין יאר גיט אלס בארף ער דרויף לויגן גיט האנד. איינער גיט פוס בשעת מעשה: אונ ווער עס שטייט נאכט פאר גיט לעבט דער ערשטער קאן חלילה דו נכפה האבן: אונזער תכנים שרייבן ווער עס האט גיט וויב ליב אונז גיט וועלכט אונ ערליך האלט ער ווא נאך מיין ווא זאל ערליכט. אויף דעם איז גיטאנט גיטאנט דוא וואלכט וויסן אונז ביינן הווי וועט גיט שלום.

פרק שרשה ועשרים

אין דעם פרק ווערט געשריבן ווי אונז דער מענטש וואלדיה האלטן מיט דער ברך ארץ. מעט אים שטענדיג גוט גיט:

אונזער תכנים שרייבן וועלכט איז דו גלייב פרושה אונ דער תורה וואס דו גאנצע הורה גיינט אונ איהר. דאס איז ווען דער מענטש ווייסט דעם פסוק פון דער ארץ פירט אים הקדוש ברוך הוא ווייסער. אז ער זאל גיט עבירה גיט טאן: אונזער תכנים שרייבן ווען דו תורה זאל גיט געווען געגעבן ווערן אויף דער וועלט. דאך וואלט מען זיך פיר זאכן געווען גיטאנט אפ לערנן. דאס ערשטע איז דער מענטש זאל זיך געניעות האלטן ווען ער גיט גיט זיך טאן. וואלט מען זיך גיטאנט אפ לערנן פון גיט קאץ. ווא סוהט איהר זיך גיט ווען גיט געט גיט. אונ דער נאך פאר דעם זיך עס צו. דאס אנדער גיטאנט זאל ביי דעם אנדערן גיט געלעבן וואלט מען זיך גיטאנט אפ לערנן פון גיט אונזאנט. דו אונזאנט ווי טראגן זיך צו גיט אונזער דעם ווער ווער שפיון ווי זאלן האבן אונז דעם ווייסער אונ ווי גענין פיל צו זאמען אונ אונז געט גיט צו ביי דעם אנדערן. דאס דרושע וואלט מען זיך אפ געלערנט פון גיט טויב מען זאל גיט טונה גיט. דו טויב פהעפט זיך גיט צו גיט אנדערן נאך צו איר פאדער: דאס פערד וואלט מען זיך גיטאנט אפ לערנן פון גיט דאן ווא איז מען זאל מיט דער ארץ זיך נוהג גיט בשעת השמש המטה. ווארן דער קאן זאגט צו דער גיט איה וועל דיר קופן גיט גלייך עס זאל דיר גרייבן ביי צו דער ערד. אונ ער לאזט אפ זיך פלעגל אונ זאגט איר געקסט דאס גלייך וועל איה דיר קויפן. נאך דעם זאגט ער דער קראם זאל קיד אונ גיט פאלן ווי איה זאל קאפן געלד וואלט איה דיר טיף גיטאנט. נאך עס פעהלט סיד געלד: רב דעם גיטאנט צו זיך ווען איה דו האסט דיר שוין פיל במהט אונ דער תורה אונ האסט גיט געלערנט. דאך ווער איה דיר לערנן דער ארץ. אז דו קומסט פון ווען אונ ברענגסט סדרה וואלכט ווען דו סדרה פאר קויפן ווען דער קאריש איז נאך אויף דו שטייט. דאס מינט מען געם ווייניג פאר דעם אונ פאר קויף. דאס אנדער איז קאנט אלעס פאר קופן. אונ דער נאך האבן דרויף דעם. נאך וויין אז דוא האסט פאר קופן וואלכט שוין גיט דעם גיט האבן ווארן קאפן וואלט ער דיר זאגט גיטאנט. דאס דרושע איז אז דוא פאר קויפט סדרה געם פרוער צו דאס געט אונ לוי דאס אונ בייטיל אריין. אונ דער נאך גיט דוא סדרה: דאס פערד געם לויכערט אונ מעסטל אויף דער ערד ווי גיט קאפן אויף דעם בויט. דאס הייסט עס: דאס פופטע איז. אז גיט חיים צו פאר דעם גיט אונ דער פרוער גיט מאלער: דאס פופטע איז. אז

רו האסם כי טין אנן בין טיבר לוף באלד צו דער פֿרעם. דאס מיינט מען באס דארפסט
עפֿים איין מלאכה צו טאן אנן בין הוויז ווארט נישט בוי עס ווערט מיין קאלי נאר טוא היפֿה.
אויף האט ער אים גיזאנט געלד צו ליען אף וועקסלן אז נישט גוט ווארן עס קאסט ארביט
אידער מען קוקט צוריק דאס געלד. ווען בין חבֿר זאגט דיר עפֿים איין נאך אנן בעט
דיך זאלסט עס נישט איבער היידן פאר טייטש. אנן ווען די פֿאלגסט נישט דאס אהן זאגט פון
דיין חבֿר האסטו ווער איין גרויסע עבֿרה דער פאר. אויף האט ער איהם גיזאנט אז פאר
איין עבֿרה זאלסטו נישט דער ציילן אלי בייני נישטעמון ווארון מיט דער צייט קאן ער דיר
איין געה טאן. אויף קיין פֿרנס זאל מען נישט מאכן פון קיין שיינע משפֿחה ווארון אז דער
פֿרנס וויל ניד גרויס האלטן קאן מען אים זאגן וואס בויסטו צווי גרויס בויסטו דען דער גרויסער
טייטש. דרום וועט ער בעסער ווערן. אויף זאלסטו שטענדיג פאלגן דו עצה וואס אלע
צייט זאגן דיר זאלסטו עס וועט ניד דיר באכטן אז דו עצה פון דו אלטי לייט איז קרום
אנן דו עצה פון דו ווייניג לייט איז גוט. פון דעסט וועגן זאלסטו ליבערשט טאן דו עצה ווי
דו אלטי לייט זאגן דיר. אויף טוא געדען פֿבור אהן נאך ווין שפאנד נאך. אז בוגות פֿון
פוגות איז ניקטיין פאר רבי האט ער גיזאנט טוהט אים פֿבור אהן פאר הונדערט גילדן. אנן
אז עס איז ניקטיין נאך איין חשודער פאר רבי האט ער גיזאנט עס טוט פֿבור פאר צייני
הונדערט גילדן. דאס הייסט געדען בארן מען פֿבור אהן טאן נאך ווין שפאנד נאך. דו
נאך וואס טויט נישט פאר דיר זאלסטו ווא נישט געבן בין חבֿר. דוא תורה הענגט ניד אהן
אלעקלן וואס ער האלט ווא. אויף זאלסטו ניד נישט מצער זיין אויף דער נאך וואס עס איז
טוין פאר פיי גיזאנגן ווארן עס העלפט נאר נישט אנן עס איז נישט גיוונד. דו חבֿמים שרייבן
אז דער מענטש וויינט פאר לידט ער דאס גיוונט. אין נאר בוי פערציג יאר קוקט צוריק
דאס גיוונט. אנן נאך פערציג יאר קוקט שוין דאס גיוונט נישט צוריק אנן עס העלפט דער
צו קיין שום רפואה נישט. אויף זאלסטו שטענדיג תפלה טאן אז זאלסט נישט בארפון צוא
מענטשן. ווארון דו טויב האט גיזאנט רבנו של עולם לא ליבערשט טוין שפיו זיין בייטער
אז ווי איין אליבערט בויס אנן לאס איה גיטשטייט ווערן פון דיר איידער איה נאך גיטשטייט
ווערן דורך מענטשן אפֿידו מיט ווסע שפיו. ווארון דו נאב איז ווייניג אנן דו חרפה איז
גרויס. ווען דו זאלסט עפֿים צו ציא געבן זעה וויא צוא טאן אנן וויא מקוים בין ווארט.
אונזער חבֿמים שרייבן ווער עס האט ליב ווייניג שרייבן אויף ווער עס איז מקרב ווייניג
קרובים וואס זענן ארויט לייט. אויף דעם זאגט דער פסוק ווען דו ווילסט רופן צו השי"ת
וועט ער דיר הערפֿן: ווען דוא גייסט מיט איין חשוב אידער מיט איין עלטערין פון דיר
זאלסטו אים גאזן גיין לעבן בין רעכטער האנד. ווער עס גייט אויף דער רעכטער ווייט פון
זיין רבי דער הייסט איין בור. ווען דו קאנסט דיר מתייה ווין דער מיט וואס זאלסט עפֿים פון
דיר פאר קויפֿן. זאלסטו פאר קויפֿן דאס פֿלי בות. אבער נישט איין שוין קלייד אידער איין
באנטיל. ווארון טאמער וועט דיר גוט זיין וועסטו בארפון איין שוין קלייד. אנן נאך איין
מאל ניד צו מאכן איין שוין קלייד איז שווער. אונזער חבֿמים שרייבן אבט ערלייא זאגן
איז דא וואס ווייניג זענן ווי גוט אנן צו פול איז נישט גוט. קמשל צו פול געלד צו האבן
איז נישט גוט אנן מיטעל מעקיג איז גוט. אסאך מקאבות צוא טאן איז נישט גוט. אנן ווייניג
איז גוט. פול ווין צו מונקען טויג נישט. ווייניג איז גוט. פול שלאף טויג נישט ווייניג איז
גוט. פול ווארון וואסער איז פאר דעם מענטש נישט גוט ווייניג איז גוט. פיל אידער לאזן
איז נישט גוט ווייניג איז גוט: פיל צו וואנען מיט דעם ווייב איז נישט גוט אבער ווייניג איז
זא גוט. פון אבט ערלייא זאבן וועגן גויט דו ווער אונזע פון דעם מענטש. פון פיל זאלן.
פון פיל היינער. פון פיל גיוונד. אנן פון פיל ווייניג. אנן פון פיל שלאפֿן אויף דער גער
אנן עפֿין מערשין אידער קערפֿסן אום צייטיג. רב האט אהן גיזאנט ווין ווין רב הייא ער

זאל גיין ויין צורף מאן אונג ב'ית הפסא אונג דער פריא אונג אויף דער גנאכט. נישט
 בייא מאג אויף זאל עס זיין שטארק בעזעעות. צום ערשטן זאלסטו זיך געצין אונג
 אונג דער נאך זאלסטו זיך ערשט אויף דעקן זאלסטו דך פרנער צוא דעקן דער נא
 זאלסטו דך ערשט אויף שטעלן: ווי באדך עס ווערט עפס פוי דיר אונג וואו עפס סאך
 פאר רעכט דאס הייבך פרי דאס לאך זאל נישט גרעסער ווערן וועט מיין געלד קאסטן.
 וויקסטו ביין וואו זיין מאכין זאלסטו דא ווענט פאר דעכטן לופער נישט פון גרונד צו בויען
 צווארן צו בויען פון גרונד וועהרט מען ארום אונג ווען דא ווילסטו קויפן איין פעלד. זאלסטו
 דך לאנג דינגן אונג זאלסטו הייבך קויפן אבער אז דו געקסט איין ווייב זאלסטו זיך נישט
 בשראכטן. אויף אז דו געמקסט איין ווייב זאלסטו געמין מיט איין שטאפול נידעריגער פון
 דיר. פרי וואו זאל דך ערלויב האלטן. א. קיינן איין שכן זאלסטו דיר געמין מיט איין שטאפול
 העכער פון דיר. אויף זאלסטו נישט פול ריידן ווארן אונגערייבן דעם האבן געזאגט דאס
 ריידן איז ווערט איין גילדן אונג דאס שטוינגן איז ווערט צוויי גילדן. דאס שטוינגן איז פול
 בעסער פון דעם רעין. אונגערייבן דעם שטוינגן איז שטוינגן שטוינגן ווער שטוינגן איז דא
 קלינגע מכל שכן צו דו גארטאג. ווארן אז דו שטוינגסט דאס ווערט נישט מוכא צו האבן
 זאלסטו דך פר שטוינגן: אז דו ווילסט עפס ביין חבר זאגן זאלסטו אים פרנער רופן בייא
 ציין נאמען דער נאך זאלסטו אים זאגן: געדער בארף זיין פאר קענין איין מילין אונג דרייא
 הילקס. איין מיל אונג פעלדער. דו אונדערן מיל אונג סתרה. דו דרשע מיל אונג בארעס.
 אונגערייבן דעם שטוינגן איז מיל אונג בארף מיט זיין געלד האנדלן. ווער עס האט זיין געלד
 אונג מיל אונג דער קאן אלי מאג אשטויקול פלייש עסין אונג זיין שרונקען. דער וואס האט
 זיין געלד אונג פעלדער דער קאן מיין נישט עסין גאר ברויט מיט קרויט. אויף מוז ער אויף
 דער ערד שלאפן. איז מיל אונג בארף ער וואו ער זאל נישט אפערן געלד אויס געבן.
 אונגערייבן דעם שטוינגן ווער עס וויל זיין געלד אויף איין מיל אונג געבן דער זאל ויך
 קליידן אונג לויטער זאגן ווס קוקט פון רויס דאס קאסט שטוינגן אונג עס איז דין דס גידוערשט
 נישט לאנג. אויף זאל מען שרונקען פון נישט געלעך ווייז וואס פענגן פאלד. אונג אז ער
 וועט דונגן ארבייט לויט זאל ער נישט אכטונג געבן אויף זיין. אזו וועט ער זיין געלד געד
 אז ווערן. אונגערייבן דעם שטוינגן דאס איז גענוג געבן זאל איין גבילה אויף דעם מארק
 אפ ציען איידער מען זאל בארפן צוא מענטשן דאס הייסט מען זאל זיך נישט שעהטן מיט
 קיין ארבייט וואס פאסט נישט דעם מענטש אביא נישט צוא גארפין קיין מענטשן גאב:
 מען זאל זיך נישט אפ הייטען פאר איין אקס ער זאל דך נישט מיינן זיין: אונדער דעם שטוינגן
 אז דער אקס האלט נאך דעם קאפ אונג בארף זאלסטו אנטלויפן אויף דעם בויגן אונג
 דו לייטער פון אונדער דיר זאלסטו הייבך אונדער ווארפן. ער זאל נישט קענין צוא דיר צוא
 קוקען. דאס הייסט ויך צו פר הייטען פרנער פאר כל א שטעכטס. אונג השי"ת זאל מציל זיין
 כל ישראל מכל הצרות אמן סלה:

פרק ארבעה ועשרים

איין דעם פרק ווערט געשריבן וויא אזוי דער מענטש זאל זיך נוהג זיין מיט עסין אונג מיט
 שרונקען אזוי וועט אים אונג זיינן קינדער וואו זיין:
 שלמה המלך האט געזאגט פאר דך לוקסטו ווען דו בייסט נאך ווייג: אונגערייבן דעם שטוינגן
 דא ווייגט פון דעם מענטש איז גענוג צוא איין קרוין פון רחוק. אונג דו עלטער
 איז גלייך צו איין קרוין פון דערניר. וויא איז צו דעם ווס עס גייט אונדער אונג קוקט נישט
 צו ריק. דאס מיינט מען דא ווייגט. עס איז בעסיר צוויי איידור דריי. דאס מיינט מען
 עס איז בעסיר אונג דער ווייגט אז מען גייט מיט צוויי פיס איידער דו עלטער ווס מען גייט
 מיט

ברך פרק א-בעה ועשרים אברהם כו 51

שֵׁם אִיִּן שְׁמַעְקִין. אוֹיֶף דֵּער עֲלִטֹר באַכט זיך אַז ער ווֹכט עֲפִים וואָרין גֵּר גֵּיט אִיִּן גִּבּוֹרִין
שְׁמוֹנָל האָט גִּוְאָנֶט צו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פֿיִּין שְׁאַרְפֵּער פֿלִמְדֹר מֵאָה אוֹיֶף דִּין וְאֵק אונג לֹאז דאָס
בְּרוּט אַרִיִן גִּין. דאָס הִיִּסְט עֵס אונג דֵּער ווִּנְעֶנֶט פֿיהל בְּרוּט. וואָרין פֿון פֿערצִיג יאָר
הַעֲלָמֶט דַּעס מַעֲנִטֶשׁ דאָס עֵסִין. אונג פֿון פֿערצִיג יאָר אַהן ווִּינְטֵער הַעֲלָמֶט דַּעס מַעֲנִטֶשׁ דאָס
טִרְנֶנְקֶען. רַבִּי מֵאִיר הָט גִּוְאָנֶט עֵס אונג קִיא ווִּייל דו בִּיקֶט גָּאָה ווִּיג. וועָסטוּ דאָס גִּיפּוֹזִין
אוֹיֶף דֵּר עֲלִטֵּער אונג וועָסט כַּח הָאָפִין צו גִּין. רַבִּי האָט גִּיפּוֹרֶענֶט רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָּא
פֿאַר וואָס בִּיקֶטוּ גִּיט אוֹיֶף יום טוב צו מִיר גִּיקוֹמִין. אַזוי ווי מִינִי עֲלִטֵּערִין זַענִין צו דִּינִי
עֲלִטֵּערִין אוֹיֶף יום טוב גִּיקוֹמִין. וואָרין אוֹיֶף יום טוב בֵּאָרָה אִיִּטְלִיכֵּער צו זִין רַבִּי צו גִּין.
אַזי האָט רַבִּי שְׁמַעוֹן אִים גִּנְעִנְטִפֶּערט דו קִלְיִנִי בַּעֲרָג זַענִין הוּיֶה גִּוְוֵארִין. דאָס הִיִּסְט אִיֶּה
בֶּן שׁוּין אַלֶּט. זַענִין דו קִלְיִנִי בַּעֲרָג פֿאַר מִיר שְׁמַעוֹר גִּוְוֵארִין גְּלִיָּה ווי וואָלֶטִין גֵּאָר הוּיֶה
בַּעֲרָג גִּוְוֵעוֹן. וּסְ עֵס אִיז פֿרוֹעֵר גֵּאָנֶט גִּוְוֵעוֹן אִיז אִיִּצוֹנֵד גֵּאָר ווִּיט גִּוְוֵארִין. פֿון צִנְיִי אִיז
גִּוְוֵארִין רַבִּי. דָּס הִיִּסְט פֿרִנְדֵּער בֶּן אִיֶּה גִּינְאָנְגִּין מִיט דו פִּים אִיִּצוֹנֵד מִזי אִיֶּה גִּין מִיט אִיִּין
שְׁמַעְקִין אוֹיֶף. וואָס עֵס מֵאָכט אונג דִּזיז שְׁלוֹם דאָס הָאָב אִיֶּה שׁוּין גִּיט. דאָס הִיִּסְט כָּל
זֶמֶן דֵּער מַעֲנִטֶשׁ אִיז ווִּיג האָט ער תִּשְׁק צווא ווִּין פֿרוּיא וואָס דוּרָה דַּעס האָט ער שְׁלוֹם.
אַפֿער אוֹיֶף דֵּער עֲלִטֵּער האָט ער שׁוּין קִיִּין תִּשְׁק גִּיט. אַזוי קִרְנֶט ער זיך מִיט זִין ווִּיב.
אוֹיֶף דֵּער עֲלִטֹר וועָרט דַּעס מַעֲנִטֶשׁ דו גִּבְכִּים צו גִּיבְלֶאָסִין. דו מִיל מֵאָלֶט גִּיט. דָּס הִיִּסְט
דֵּער מֵאָנִין קֵאן אוֹיֶף דֵּער עֲלִטֵּער דאָס עֵסִין גִּיט פֿאַר דִּיען. אונג ער שְׁמִיט אוֹיֶף פֿון דַּעס
שְׁלֵאָף וועָן ער דֵּער הַעֲרֶט אִיִּין פּוּיגִיל ווִּינְגִין. אוֹיֶף דֵּער עֲלִטֵּער קֵאן מַעֲן גִּיט שְׁלֵאָפִין. אוֹיֶף
שְׁמַעְקֶט אִים גִּיט. קִיִּין שׁוֹם גִּוְוֵאָנֶג. ער האָט צו קִיִּין שׁוֹם וואָה. קִיִּין תִּשְׁק גִּיט. אוֹיֶף וואָלֶטֶט
גִּיט. עֵסִין קִיִּין גִּוְוֵעַ עֵסִינֶס. אונגִּיעֵרִי חֲכָמִים שְׁכִיבִין מַעֲן וואָל עֵסִין אַנְעִיקֶע מֵאָבְלִים וואָס
קֵאסְטִין גִּיט. קִיִּין מֵאָה גֵּעֵלֵר קֵאן מַעֲן שְׁלוֹם לַעֲבִין וועָט מַעֲן. קִיִּין חוֹבֹת גִּיט הָאָפִין. וועָן
דו בֵּאָרְפֶּסט אִיִּין סִיעִרָה צו מֵאָכֵן וואָלֶטֶט לִיבֶּערשׁ מֵאָכֵן בִּי מֵאָה וואָרן בִּי גֵאָכט עָכֶט דֵּער
מַעֲנִטֶשׁ מִיִּין ווי בִּי מֵאָה. אוֹיֶף בִּי גֵאָכט וועָהט מַעֲן גִּיט וואָס מַעֲן עָכֶט אַפֿער בִּיזא מֵאָה
וועָהט מַעֲן קוֹמֶט דו בִּרְכָּה צו ווִּייל דאָס אִיִּין וועָהט וועָרט מַעֲן אֲבִיסִיל זאָט. דאָס אִיז דֵּער
מַעֲן וואָס אִיִּין בִּרְנִדֵּער עָכֶט אונג וועָרט גִּיט זאָט ווִּייל ער וועָהט גִּיט וואָרין דֵּער וואָס הָט
אונג ווִּין הוּיֶה בְּרוּט דֵּער עָכֶט גִּיט אַזוי פּוּהֵל ווי דֵּער וואָס גִּיט סוֹפִין בְּרוּט דאָס אִיז ווִּייל
ער וועָהט עֵס פֿאַר דו אוֹיגִין וועָרט ער זאָט. בַּעֲת דֵּער מַעֲנִטֶשׁ עָכֶט וואָל ער גִּיט הִיִּדֵּק
ווייל דאָס אִיז אִיִּין סִפְנָה. אוֹיֶף וואָלֶין. קִיִּין סָה מַעֲנִטֶשִׁין אונג דִּין הוּיֶה גִּיט שְׁמַעוֹנִי קוֹמִין.
בִּרִי עֵס וואָל דֵּער פֿון קִיִּין רְבּוּלֹת מִיט לֶשׁוֹן הָרַע גִּיט אַרויס קוֹמֶען. אוֹיֶף וואָלֶטֶט אַנְעִיבִי
גִּיט בַּעֲמִין צוֹם עֵסִין וואָס דוא ווִּיכֶט אַז ער וועָט גִּיט עֵסִין ווִּייל דאָס הִיִּסְט גִּיבֵּה רַבָּה.
אוֹיֶף וואָל מַעֲן גִּיט כִּכְבֵּד ווִּי עֵס מֵאָה ווִּין וועָר עֵס ווִּייל אַז ער ווִּיכֶט אַז ער וועָט דַּעס כִּיבּוֹד
גִּיט אַהן גַּעֲסִין. וועָן אִיִּינִיר קוֹמֶט צווא ווִּין תִּבֵּר צווא גֵאָכט וואָל ער גִּיט אַנְעִיק גַּעֲבִין פֿון
קִישׁ. קִיִּין שׁוֹם וואָה אִפּוֹלֵד דַּעס בַּעַל הַפִּת קִיִּנְדֵּער אוֹיֶף גִּיט צִיטוֹן ער גַּעֲמֶט רָשׁוּת פֿון
דַּעס בַּעַל הַפִּת :

מַעֲלֵשׁה אִיִּינֵער האָט פֿאַר בַּעֲמִין רַבִּי אֲרִיָּהִם. דַּעֲנִמֶטֶט אִיז גִּוְוֵעוֹן בִּהֲמָא לִיצֵלֵן אִיִּין הוּנְגֵּער
האָט דֵּער בַּעַל הַפִּת מַעֲר גִּיט גִּיהֶאָט מִכְבֵּד צו ווִּין דו אֲרִיָּהִם נאָר מִיט דִּרְבִּיא
אִיִּיעֵר. וואָ דו אֲרִיָּהִם זַענֶען גִּוְוֵעִסִין בִּי דַּעס מִישׁ. אִיז צו גִּיקוֹמֶען דַּעס בַּעַל הַפִּת קִיִּנְדֵּער
האָט אִיִּין אֲרִיָּה אַנְעִיק גִּינְעִבִין ווִּין אִי. אַזוי האָט דֵּער אַנְדֵּערֵער אֲרִיָּה אוֹיֶף דַּעס קִיִּנְדֵּער
גִּינְעִבִין ווִּין אִי. אַזוי האָט דֵּער דִּרְטֵער אֲרִיָּה אוֹיֶף ווִּין אִי אַנְעִיק גִּינְעִבֶען. ווי דֵּער פֿאַטֵּער
אִיז צו גִּיקוֹמֶען וועָהט ער וואָ דאָס קִיִּנְדֵּר הָאָלֶט אִיִּין אִיז אונג דַּעס מוֹיל. אונג דו אַנְדֵּערִי
אַזוי אִיִּיעֵר הָאָלֶט ער אִין דו הַעֲדֵר. אַזוי גַּעֲמֶט דֵּער בַּעַל הַפִּת דאָס קִיִּנְדֵּער אונג וואָרפֶּט עֵס צו
דֵּער עֲרֵד אִיז דאָס קִיִּנְדֵּער מוֹיֶט גִּיבְלֶאָפֶען. ווי דו מִשְׁפֵּער האָט דאָס גִּינְעִבֶען אִיז וואָ אֲרִיָּה אוֹיֶף

דָּעִם דָּאָה אונ האַט זיך אַראָפּ גיטאַרפֿן אונ זיא איז אויף גיבליבן מיט. ווי דער פֿאָטער
 האַט דאָס געזעהן איז ער אויף אויף דעם דאָה אַרויף אונ זיך גמט געווען. דרום דאָרף
 געדער זעהן אז דורך דריי אַינער זענען דריי נפֿשֿות אום גיקומען. דרים זאל קיין אונז
 פֿון מיט נאר גוט אַראָפּ געבין. אויף דאָרף איזליכער דרך אַרץ צוא האַבן ער זאל גוט
 געבין ווי איין בַּחֲמָה נאר ער זאל זיך פֿאַכין איין געזעצטע צייט ווען ער זאל געבין זיך
 סעודה. אונזערִי הַבָּמִים שְׂרִיבִין אַינער משה רבינו איז געווען האַפֿען דו וישָׁאָל זיך גיפֿירט
 צווי ווי דו הַנֶּעֱרֵךְ ווי האַפֿען איין נאָנצי טאָג געזעסן. ווי משה רבינו איז גיקומען האַט ער
 גימאַכט אז ווי זאָלן עסן טאָל צייטן. אויף דאָרף געדער צו זעהן ער זאל גוט אומס
 געבין אויף אַכֻּלָּה וְשִׁתְּיָה נאר לויט וויין פֿאַר טעגן. ווער עס געוויינט זיך צו עסן פֿעט פֿלויט.
 לִסּוֹף מוז ער זיך בַּהֲאֲלָטֹן אויף דעם בוידיס פֿאַר דו בעלי חובות. אַפֿער ווער עס געוויינט
 זיך צוא עסן קרויט מיט פֿרויט דער מעג פֿריי גיין אויף דער נאָס. ער האַט גוט קיין
 מירא פֿאַר קיין בעלי חובות זאָלן אים מאַנין. אויף ווען דער בעל הבית עסט זאל ער
 דעם מִשְׁרַת אונזער דער דונקט עס וואָס פֿון דעם עסן געבין. אונזערִי הַבָּמִים שְׂרִיבִין
 ווער עס עסט אַפֿילו פֿעט פֿלויט אונ שרונקט אַלמֶן וויין דאָה מוז ער עפֿים דער פֿון זיין בִּנְיָ
 בית געבן. אַינער האַט געהייסן אַבְיָה. אונ אַינער האַט געהייסן בִּנְיָמִין בֶּר אִיזוּ.
 אַינער האַט וויין בִּנְיָ בֵּית גִּנְעִבִין פֿון אַלִּים וואָס ער האַט גיגעסן דער פֿאַר האַט ער
 זוכה געווען דאָס אַלְהֵה האַט מיט אים אויפֿט מאל גירעט. אונ דער אַנְדֶּערער פֿעט וויין
 בִּנְיָ בֵּית קיין מאל גוט צו געבין פֿון דעם עסן וואָס ער האַט גיגעסן מיט אים האַט אַלְהֵה
 הַבָּיָא קיין מאל גוט גירעט. אויף זאל מען דעם מִשְׁרַת אונזער דער דונקט צום ערשטן
 געבין צו עסן. רב אַמִּיטֶר אונ מר זוטרא אונ רב אַשִּׁי זענען אַלי געקומען פֿאַר דעם שְׁלָאָם
 פֿון דעם מִלָּה אונ דער זעלבער צייט האַט מען גיטראָנן דעם מִלָּה עסן. האַט רב אַשִּׁי
 געזעהן ווי מר זוטרא איז עפֿיט פֿלייך גיטראָנן ווייל ער האַט געזעהן דאָס עסן אונ ער האַט
 דער פֿון גוט פֿאַר זוכט. אזוי האַט רב אַשִּׁי וויין פֿינגער איין גישטעקט אונ דעם עסן אונ דעם
 גיגעסן מר זוטרא צו שטעקן. גדי ער זאל אונ קיין ספֿנהניט וויין. וויא דער קעה מינגסטער
 האַט דאָס געזעהן אז ער האַט אונ דעם מִלָּה עסן וויין פֿינגער איין גישטעקט. פֿרעגט ער
 רב אַשִּׁי ווי פֿאַלסט עס אומס צוא טאָן וויא מאַכסטו עס טאָן. זאָגט רב אַשִּׁי צום קעה
 מינגסטער פֿאַר וואָס האַסטו גיגעסן דעם מִלָּה עסן וואָס דאָס איז גוט ריין. זאָגט דער
 קעה מינגסטער צו רב אַשִּׁי דו זאָלסט וויסען אז איך האָב דאָס עסן גוט אַרום גיקוקט אונ
 עס איז ריין אונ דוא ביסט ווערט זאָלסט וויצן תּפִֿיס. ווייל דו האַסט גישטעקט דעם
 פֿינגער אונ דעם מִלָּה עסן. זאָגט רב אַשִּׁי צום קעה מינגסטער האַסטו געזעהן אויף דעם
 אַרְזִית אויב עס איז ריין. איז איין גס גישטען וואָס דאָס עסן איז גוט געווען ריין. אזוי האַט
 דער קאה מינגסטער גיגעסן רב אַשִּׁי אז ער זאל שטיל שווייגן. אזוי פֿרעגט דו רבניס
 צו רב אַשִּׁי ווי אזוי האַסטו דו פֿאַר לֹאִמֶט אויף איין גס. וואָרן עס זאָר דיר קיין גס גוט
 געווען גישטען וואָס דאָס עסן איז אויף דעם אַרְזִית גוט ריין געווען וואָלסטו דאָה געווען
 צוהאַט איין בִּבְבֹּל פֿאַר וואָס דו האַסט אונ דעם מִלָּה עסן וויין פֿינגער אַרְיִין גישטעקט.
 זאָגט רב אַשִּׁי איך האָב געזעהן ווי דאָס אום ריינגקייט איז גיפֿלוגען אַפֿער דעם עסן. דרום
 דאָב איך געוויסט אז עס וועט מיר איין גס גישטען. דער וואָס עסט אונ דער נאָס דער
 אַז גלייך צו איין הונד אַמִּייל לויט זאָגן אז ער איז פֿסול לְעֵדוּת. רב האַט אָן גיזאָגט
 זיין ווילן רבי חזקא ווען דוא שרונקסט מיט וויין חבר מִשְׁקָה זאָלסטו פֿרעגן אומס
 גישטעקט דעם כּוֹס אונ אז דו שרונקסט אומס זאָלסטו ווידער אומס שוועגן אונ זאָלסטו ערשט
 געזיין בִּין חֶבֶר. אונ אז דוא שרונקסט וואָסער זאָלסטו אָפּ גיסן אונ דער גאָה זאָלסטו
 געזען בִּין חֶבֶר.

מַעֲשֵׂה רַבִּי הָיָה גִּיהָמָם אֵינָן בְּאֶמֶת בּוֹי וְזֶה וְזֶה הָאֶבֶן אֶפֶס יִקְרָעוּן . אִיזוֹ זֶאֱמַת רַבִּי
צוּם בְּאֶמֶת לִיבְעֵר טָאָן צוּא וְוִילְכְּסוּ דָעַם בּוּם צוּ בְּעִנְטְשִׁין צוּא וְוִילְכְּסוּ לִיבְעֵרשׁ דָּער
פּאָר פֿערצִיג גִּילְדִין . זֶאֱמַת דָּער בְּאֶמֶת אֵיךְ וְוִיל לִיבְעֵר דָּעַם בּוּם צוּ בְּעִנְטְשִׁין . אִיזוֹ גִּיבְרִיטֵן
אֵיין בַּת קוֹל פֿון חֲמִיל אֶז דָּער בּוּם פֿון בְּעִנְטְשִׁין אִיז מִיין ווערש וְוִיא סִפֿאַצִּיג גִּילְדִין . וְוִארְט
לֵאמֹר לֵבָא וועט מען דָּעַם בּוּם פֿון בְּעִנְטְשִׁין דוּר הַבִּלְהָ גַעבִּין . בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סֵלָה

פרק חמישה ועשרים

מִן הָעַם פָּרַק וְעָרַט נִשְׁרִיבֶנּוּ וְאִם פֶּאֶר צִיטוֹנִים הָאֵם יוֹד גִּמְרָאפֶּען צו דו פֿרוֹקע לײַט .
הַשִּׁית וְאֵל אֵינּוּ הַעֲלָמִין מִיר זַאלֵן הָעַם זְכוּת גִּינוּסִין אָבן :

ד' ר'י ז'מ'ען ב'ן ו'ח'א'י ה'א'ט ג'ו'א'נט א'י'ד ה'א'ב ג'ו'ע'הן א'ונ' ה'ר'מ'ל א'ז ד'ו מ'ע'נ'ט'ש'ו'ן ז'ע'נען נ'א'ר ו'ו'י'נ'ג . ג'א'נ'ג א'וי'ב'ן ל'ע'ב'ו'ן ה'ש'ר'י' ו'ז'צ'ו'ן מ'ו'ו'נ'ד מ'ע'נ'ט'ש'ו'ן צ'ו'ו'י'ש'ו'ן ז'יי ב'ו'ן א'י'ד מ'י'ט מ'י'ן ו'ז'ה'ן א'וי'ד ה'ר'ע'כ'ונ'ט צ'ו'ו'י'ש'ו'ן . א'ר'ונ'ט'ער א'ב'ס'ו'ל א'ז מ'י'ן ג'י'ט ד'א' ג'א'ר ה'ונ'ד'ער'ט ו'א'ס א'י'ד א'ונ' מ'י'ן ו'ז'ה'ן ז'ע'נ'ן מ'יר א'וי'ד צ'ו'ו'י'ש'ו'ן ז'יי . ג'א'ה א'ר'ונ'ט'ער א'ב'ס'ו'ל א'ז מ'י'ן ג'י'ט ד'א'ג'א'ר צ'ו'ו'י'א א'י'ד א'ונ' מ'י'ן ו'ז'ה'ן . א'וי'ד ז'א'נ'ט ר'ב'י ז'ש'מ'ע'ן ב'ן ו'ח'א'י מ'י'ט מ'י'ן פ'ר'ו'ב'ק'י'ט ק'א'ן א'י'ד פ'א'ט'ר'ו'ן ד'ו ג'א'נ'צ'י'בו'ע'ל'ט פ'ון ד'ע'ם ע'ו'נ'ש פ'ון ע'ו'ל'ם ה'ב'א . פ'ון ד'ער צ'י'י'ט א'ה'ן ו'א'ס א'י'ד ב'ו'ן ג'י'ב'א'ר'ו'ן ג'י'ו'א'ר'ו'ן ב'ו'ן א'י'צ'ונ'ד . א'ונ' א'י'ד מ'י'ט מ'י'ן ו'ז'ה'ן א'ג'ע'ר' א'ז א'ונ'ט'ער ז'כ'ו'ת א'ו'י' ג'רו'יס א'ז מ'יר ק'א'נ'ען פ'א'ט'ר'ו'ן ד'ו ג'א'נ'צ'י' ו'ע'ל'ט פ'ון ד'ע'ם ע'ו'נ'ש פ'ון ע'ו'ל'ם ה'ב'א ה'ב'א צ'י'י'ט ד'ו ו'ע'ל'ט א'ז ב'ש'א'פ'ו'ן ג'י'ו'א'ר'ו'ן ב'ו'ן א'י'צ'ונ'ד . א'ונ' ו'ע'ן ד'ער ו'ז'ה'ן ו'ח'ת'ן א'ז א'וי'ד מ'י'ט א'ונ'ן א'ו'י' ק'א'נ'ען מ'יר פ'א'ט'ר'ו'ן ד'ו ג'א'נ'צ'י' ו'ע'ל'ט פ'ון ד'ע'ם ע'ו'נ'ש פ'ון צ'י'י'ט א'ז ד'ו ו'ע'ל'ט א'ז ב'ש'א'פ'ו'ן ג'י'ו'א'ר'ו'ן ב'ו'ן ו'י'א ד'א'ר'ף ג'א'ף צ'ו'ש'כ'ו'ן ע'ס א'ז ג'ו'ע'ן א'י'י'נ'ער א'ב'א ז'ש'א'ל ו'א'ס ע'ר ה'א'ט ג'י'ה'א'ט ו'ו'י'ן צ'ו' פ'א'ר ק'ו'י'פ'ו'ן . ע'ר ה'א'ט ז'ש'מ'ע'נ'ד'ו'ן ו'ו'י'ן ו'ו'י'ן א'פ' ג'י'מ'א'כ'ט'ע'ן א'ונ' א'י'ין פ'א'ס א'ר'י'ן . ע'ר ה'א'ט ג'ע'ו'י'ס'ט ו'וי' פ'ו'ל ו'ו'י'ן ע'ר ה'ט ג'י'ה'א'ט . א'ונ' א'ל'ע מ'א'ל פ'ל'ע'נ'ט ע'ר א'י'ב'ער מ'ע'ס'ט'ו'ן ד'ו'א ר'ע'ש'ט ו'ו'י'ן א'ז ע'ר ז'א'ר ו'וי'ס'ע'ן ו'ו'י'א פ'ו'ל ע'ר ה'א'ט פ'א'ר ק'ו'י'פ'ט . א'ו'י' ה'א'ט ע'ר ג'ו'ע'ה'ן א'ז ל'ו'י'ט ע'ר ה'א'ט פ'א'ר ק'ו'י'פ'ט א'ז א'י'ס ג'י'ב'ל'י'ב'ו'ן מ'י'ן , ו'וי ע'ס ה'א'ט ג'י'ר'א'ר'פ'ו'ן צ'ו'ו'י'ן . ד'א'ס א'ז ג'ו'ע'ן ו'ו'י'ל ו'ע'ן מ'ע'ן ג'י'ס'ט א'ונ' ד'ער מ'א'ס א'ר'י'ן ד'ע'ם ו'ו'י'ן א'ז א'וי'ב'ו'ן ד'א' ז'ש'א'ס א'ז ד'ו'א מ'א'ס ג'י'ט מ'ו'ל . א'ונ' א'י'ין ק'א'ר'צ'י' צ'י'י'ט ה'א'ט ע'ר ג'י'ה'א'ט א'י'ב'ע'ר'י'ג ד'ר'וי ה'ונ'ד'ער'ט פ'ע'ס'ער ו'ו'י'ן . ו'ו'י'ן ה'ב'ר ה'א'ט ג'י'ה'א'ט א'ו'י'ל צ'ו'א פ'א'ר ק'ו'י'פ'ו'ן ה'א'ט ז'י'ד ב'ו'י א'י'ס א'וי'ד א'ה'ן ג'י'א'מ'ל'י'ט ד'ר'וי'א ה'ונ'ד'ער'ט ב'ע'ס'ער א'ו'י'ל ו'א'ס ו'ו'י'א ז'ע'נ'ען ג'י'ו'ע'ן מ'י'ן ל'ו'י'ט ה'ש'ב'ו'ן ו'וי פ'ו'ל ד'א'ס ה'א'ט ג'י'ר'א'ר'פ'ט צ'ו'ו'י'ן . ד'א'ס א'ז א'וי'ד ג'י'ו'ע'ן ו'ו'י'ל ו'ע'ן מ'ע'ן ג'י'ס'ט א'ו'יס ד'ע'ם א'ו'י'ל פ'ון ד'ער מ'א'ס ב'ל'ו'י'ב'ט ד'א'ף א'י'ב'ער א'ונ' ד'ער מ'א'ס א'ו'י'ל . א'ו'י' ד'א'ב'ו'ן ד'ו ב'ו'י'ד'י ת'ב'ר'יס ב'א'ר'ע'כ'ונ'ט ו'וי ד'ו ד'ר'וי ה'ונ'ד'ער'ט פ'ע'ס'ל'ע'ף א'ו'י'ר א'ונ' ו'ו'י'ן ז'ע'נ'ען ו'ע'ר'ט א'ונ' ה'א'ב'ע'ן ג'י'ו'ס'ע'ן ד'א'ס ג'ע'ר'ד א'ונ' ה'א'ב'ו'ן ד'א'ס ג'י'ר'פ'ר'ט . ק'ו'י'ן י'ר'ו'ש'ל'א'י'ם צ'ו' ד'ו ג'ב'א'י'ס א'ונ' ה'א'ב'ע'ן ד'א'ס ג'ע'ר'ד מ'ק'ד'י'ש ג'י'ו'ע'ן . א'ו'י' ז'א'נ'ו'ן ד'ו ג'ב'א'י'ס א'יר ד'א'ר'פ'ט ד'א'ס ג'ע'ר'ד ג'י'ט מ'ק'ד'י'ש ו'ו'י'ן . ד'א'ס ה'ו'י'ס'ט ג'י'ט מ'י'ן ג'ו'ל'ה ו'ו'א'ר'ו'ן ד'ו מ'ע'נ'ט'ש'ו'ן ו'א'ס ה'א'ב'ו'ן ג'י'ק'ו'פ'ט א'ו'י'ל א'ו'כ'ער ו'ו'י'ן . ז'יי ה'א'ב'ו'ן ג'י'ו'ע'ה'ן א'ז א'וי'ד ד'ע'ם ו'ו'י'ן א'ז ר'א' ז'ש'א'ס . א'ונ' ה'ער א'ו'י'ל א'ז א'ב'ס'ו'ר א'ה'ן ג'י'ק'ל'ע'ש'ט א'ה'ן ד'ער מ'א'ס . ג'ו'י'ס ה'א'ב'ו'ן ו'וי א'י'ד ד'א'ס מ'ו'ח'ל ג'י'ו'ע'ן . א'ז ז'א'נ'ו'ן ד'ו'א צ'ו'ו'י' ת'ב'ר'יס ד'א'ף ו'ו'י'ל'ן מ'יר פ'ון ד'ע'ם ג'ע'ר'ד מ'י'ן ה'ת'צ'ה ג'י'ט ה'א'ב'ו'ן . ו'ו'י'ל ע'ס א'ז א'ונ' ג'י'ק'ו'ס'ין א'י'ב'ע'ר'י'ג . ז'א'נ'ו'ן ד'ו ג'ב'א'י'ס ו'ו'י'ל א'יר ע'נ'ש ו'י'א א'וי'ד א'ו'י'ד א'ז מ'ח'ס'יר . ג'ע'ש'ט ד'א'ס ג'א'ל'ד א'ונ' מ'א'כ'ט ד'ער פ'א'ר ב'ר'י'ק'ו'ן א'ונ' ב'ר'י'ק'ו'ס . א'ו'כ'ער א'נ'ד'ע'ר'י ז'א'ב'ו'ן ו'א'ס ז'ע'ר'ער . ז'אל ד'ער פ'ון ה'ת'צ'ה ה'א'ב'ו'ן . ו'ו'א'ר'ו'ן ו'ע'ן א'י'י'נ'ד ד'ו'ס ג'ו'ל'ה ג'ע'ר'ד א'ונ' ע'ר ו'ו'י'ל ע'ס א'פ' ג'ע'ב'ו'ן ג'א'ר ע'ר ו'ו'י'ס'ט ג'י'ט ו'ע'ש'מ'ו'ן ד'א'ס א'פ' צ'ו' ג'ע'ב'ו'ן . מ'ו' ע'ר ל'א'ו'ן מ'א'כ'ו'ן פ'א'ר ד'ע'ם ג'ע'ר'ד א'ו'ע'ל'כ'ו' ז'א'כ'ע'ן ד'א'ס ז'ע'ר'ער ז'א'ר ד'ער פ'ון ה'ת'צ'ה ה'א'ב'ו'ן . ר'ב'י פ'ל'ע'נ'ט א'ל'ו' פ'ר'יי'ט'ו'ג צ'ו' ג'א'כ'ט'ס א'ח'י'יס צ'ו' ק'י'מ'ע'ן ו'ע'ן ע'ר א'ז ש'ו'י'ן ג'י'ש'ט'א'ר'ד'ו'ן ו'ו'י'ן מ'א'ל פ'ר'יי'ט'ו'ג צ'ו' ג'א'כ'ט'ס ה'א'ב'ו'ן ד'ו ז'ש'כ'י'נ'יס א'ה'ן ג'י'ק'ל'א'פ'ט ה'א'ט מ'ע'ן ז'יי ג'ע'נ'ט'ש'ע'ר'ט א'ז

אוייל אפ גיטשט צוא רבי פנחס בן יאיר. וויא דאס איינזל איז אהיים גיטשטן האט עס גיטשטן. זאגט רבי פנחס גוט דעם איינזל עפס צוא עסין ווארן עס האט שוין דריי קאנ בוי דאס גילגים נים גיטשטן ווייל ווער פבראח איז לויטער גיילח. געבין וויא דעם איינזל אפסיל גערשטן אפער דאס איינזל וויל נים עסן. זאגן דו זייט צוא רבי פנחס וואס דאס קאן זיין וואס דאס איינזל וויל דעם גערשטן נים עסן. זאגט רבי פנחס גיטשטן האט איר נאך קיין מעשר פון דעם גערשטן נים גיטשטן. דרום וויל דאס איינזל נים עסן: רב יוסף פלעגט זיך אלי ערב שבועות איין קאלב פשאפן. און האט גיטשטן לפבור יום טוב. רבי הניא בן דובא איז גיטשטן אונטער וועגנס איז גיטשטן א שטארקער רענין. האט רבי הניא תפלה גיטשטן און האט גיטשטן רבונט של עולם. דו גאנצע וועלט לעבט און פריידן. און איה זאל האבן צער פון דעם רענין אזוי איז באלד דער רענין אויף גיטשטן. ווי ער איז אהיים גיטשטן זאגט ער רבונט של עולם דו גאנצע וועלט איז אין צער וואס מען בארף רענין. און איה זאל לעבן און פריידן וואס דער רענין גייט נים. אזוי איז ווייטער דער רענין גיטשטן: רב דניאל בן קמינא ער האט ניהאט איין גארטן פלעגט ער אלי טאן גיין און גארטן אליין און האט איה גיטשטן דו ערשטער וואס בארפן רענין און דו ערשטער וואס בארפן נים קיין רענין. איז אזוי גיטשטן איז גיטשטן רענין אויף דו ערשטער וואס מען האט גיטשטן רענין. און איה דו ערשטער וואס מען האט נים גיטשטן האט נים גיטשטן. רב הניא פלעגט דו מען וואס עס איז גיטשטן איין ווינט צו פארוו און דער שטאט און איין גילדינע קארופע און האט גיטשטן דו הויטער וואס זענען גיטשטן אלי. פאס עס איז גיטשטן איין גילדינע הויז עס דער גילד גיטשטן פאר רעכטן. און אז עס איז גיטשטן איין עניס האט דאס רב הניא פאר זיין גענד גילאט פאר רעכטן. רבי עס זאל חלילה קיין מקדש נים זיין: רבי יצחק בן אלישע פלעגט שטענדיג זיין בוי רבי מען. איין מאל זאגט רבי יצחק צו רבי מען ליבער רבי מיין שווערס לייט טוען פיר איה צרות. ווייל ווי זענען גרויסע עשירים. זאגט רבי מען לאז גאט געבן אז ווי זאלן ארום ווערן און באלד אזוי דאס סקנס גיטשטן און ווי זענען ארום גיטשטן. און איין צייט ארום זאגט ער ליבער רבי איה האב נאך פער צרות וואס ווי זענען ארום. ווייל ווי וויקין ביי מיר געלד. זאגט רבי מען לאז גאט געבן אז ווי זאלן צוריק רייד ווערן. און ווי זענען באלד צוריק עשירים גיטשטן. איין מאל קלאגט ויה ווייטער רבי יצחק ליבער רבי איה האב קיין נחת נים פון מיין פרויא. זאגט רבי מען ווי אזוי הויסט ויא זאגט ער ויא הויסט חנה. זאגט ער ווייל ויא הויסט חנה זאל ויא זיין ווערן. און עס איז אזוי גיטשטן אז ויא איז זיין גיטשטן. און איין קארצע צייט זאגט ער ליבער רבי ווייל מיין פרויא איז ווייטער שוין האלט ויא ויה קיינן מיר גאר גרויס ויא פאלגט מיה נים. זאגט רבי מען ווייט ויא געבט ויה אפער פאר דיר זאל ויא ווייטער שווארץ ווערן. און עס איז אזוי גיטשטן אז ויא איז באלד ווייטער שווארץ גיטשטן:

רבי יוסי פון דער שטאט נקרת האט ניהאט איין טאכטער ווס ויא איז נאר שטארק שוין גיטשטן. איין מאל זעהט ער אז איינער שטייט און דרוקן און באטיהט ויה אז ער זאל ויא זעהן. זאגט רבי יוסי וואס ביימיס דאס וואס דו שטייטס אזא לאנגע צייט און דרוקן. זאגט ער ליבער רבי. איה האב נים וויק גיטשטן בייין טאכטער צוא געבן פאר איין ווייב לאז מיר וויק זיין ויא צו זעהן. זאגט רבי יוסי מיין ליבע טאכטער דו שטענדיג האבן גרויס צער אפער דעם ווייל דו פוקט אזוי שוין. דרום גיט צוריק און דעם ארום פון וואנט דו פוקט גיטשטן. רבי דו וועלט מאגס לייט זאלן נים גיטשטן ווערן אפער דיר. און עס איז אזוי גיטשטן אז ויא איז באלד גיטשטן: רבי יוסי האט ניהאט איין איינזל. ווען איינער האט דאס איינזל גיטשטן האט מען דער נאך דעם איינזל גיטשטן דאס געלד און דאס איינזל

האמ דאס אפ גיברענגט צו רבי יוסי . אונ אז וועלכער האט גיגעפן ווייניגער אדער מער
 דאס דאס איינזל נישט גינאלט צו נעסן . איין סאל האט איינער בעאלט דעם איינזל דאס
 געדער נאדער האט פאר נעסן אויף דעם איינזל ווין פאנטאפול האט דאס איינזל נישט גינאלט
 אונעק גיין ביי ער האט דעם פאנטאפול אראפ גענוסן : רבי חנינא בן דוסא האט געהאט פיל
 צונגן . איין סאל קומן צו אים דו שכינים , אונ זאגן ליכער רבי איינער צונגן טאהן אונז
 פרושע שאדענס אונ פערל . זאגט רבי חנינא באס עס איז אמת וויא איר זאגט זאגן דו
 גערין אויף עסן בייני ציגן . אונ באס עס איז נישט אמת זאל נעכער צוג זאגן ווי נישט קומט
 צוהיים פאר נאכט מיט ברענגען אונ אירע הענד איין פער . אונ עס איז צווי גינען . אז
 נעכער צוג האט גיברענגט צו רבי חנינא איין פער . האט טען גינען אז וויא האבן נישט
 גירעט : רב אונ רב וירא האבן צו זאגן גימאכט סעודת פורים . ווי ווי האבן נישט פאר
 שרונקען מיט וויין . אזו האט רב רבי וירא גישאקטן . ווי רב האט נישט אונ גישאקטן נעמט
 פער נאם ער האט גיטאן . האט ער תפלה גיטאן צו השמים . איז רב וירא צוריק לעפירדיג
 גינארין . אז עס איז גיקומען דאס אנדערני נאר פורים זאגט וויינער רב צו רבי וירא לאזן
 מיר צוא זאמן זאמן סעודת פורים . זאגט רבי וירא איך וויל נישט . ווארון טאמיר וועסטו
 מיר וויינער שעכטן אונ נישט שטענדיג נראט איין נס . וועט דאך נישט וויין קיין ערשט פורים .
 רב פהנא האט געהאט צו פאר קויפן קלייני קלייני קויפן ער פלעגט אים צו גיין פון איין שטאט
 צו דער אנדערע אונ האט פאר קויפט די קלייני קלייני . איין סאל איז ער גיקומען צו איין
 פריצה ווא זאל ביי אים קויפן . אונ רב פהנא איז גינען איין שיינער מענטש . זאגט ווא צו
 אים אז ער זאל ביי איר ליגן . אזו האט רב פהנא נישט גינען ווא אזו ער זאל דער פון
 גינצור ווערן . זאגט ער האר מיר אונס איך וועל מיר גיין אהן טאן אפוסיל שטענער . אונ
 ער איז ארויף אויף דעם בוים אונ האט נישט אראפ גינארפן אויף דער ערד . פרי ער זאל
 שטארבן איידער ער זאל טאן דו עבירה . אזו איז אליהו הנביא צו אים גיקומען אונ האט
 אים אויף גינארפן אונ ער איז וויינער לעפירדיג גינארין . זאגט אליהו הנביא צוא אים דא
 האסט מיר מסרים גינען . אז איך האב גיטאט צו ליב דיר קומן פון פיר הונדערט מיל .
 זאגט רב פהנא ווער איז דאס שולדיג . נאר דער דמית . ווען איך זאל נישט וויין אזו ארום
 וואלט איך דאך נישט גינארפן אזו ארום צו גיין מיט דער סחורה וואלט מיר דאס נישט צו
 האנדן גיקומען . וויא אליהו הנביא האט דאס גינערשט . האט ער אים גיגעפן איין טעסטל
 מיט דוקאטין . איז דער גיטער רב פהנא גינצור גינארין פון דער עבירה . אונ דער צו נאך
 איין עושר גינארין . וויין זכות זאל כל ישראל ביי שטיין זאמן סדה :

פרק משה ועשרים

אין דעם פרק ווערט גישריבן חירושים פון דעם מלאך המות וואס האט נישט פאר צייטונס
 גיטראפן נאט זאל אונז מצור ווין פון אים :
 אונזערע חכמים שרייבן ווען עס איז חס ושלום . איין דבר אונ איין סקום זאל טען ווין
 אונ שטיב טען זאל נישט ארויס גיין . אונ אז ער דארף גיטאט ארויס צו גיין זאל
 ער נישט גיין אונ דער מיט נאם . נאר ווי דען נאר אונ דו וויטן . ווארון דער מלאך המות
 גייט אונ דער מיט נאם . אונ ווייל טען האט אים רשות גיגעפן נעמט ער וועסטן ער ברעפט
 רבא פלעגט ווין פגענצטער צומאכן . ווען עס איז בחמא ליצול איין דבר גינען . אויף ווען
 עס איז ריל איין דבר זאל טען אליין נישט גיין אונ שול צורין . ווייל דער מלאך המות האט
 דאמטן ווייני פלים . ווען דו הינד שרייען איז איין סקום אז דער מלאך המות איז דא אונ
 דער טאטא אונ ווען דו הינד שפילן נישט איז איין סקום אז אליהו הנביא איז דא . אונ
 שטענדיג זאל טען נישט גיין אונ דו וויטן פון דער נאם נאר אונ דער מיט . ווארון דער

מלאך המות בהאלט ויהי אור דו ווייטן . רב בביי בן אבוי ער פלעגט אופט צו זיין ביי דעם
 מלאך המות איין מאל האט רב בביי געהערט ווי דער מלאך המות האט געזאגט צו ווייטן
 איין שלום גיי פלעגט מיר דו סתם וואס דו ווייבער פלעגסטן אירע האר . אזוי האט ער
 גיברענגט דו סתם וואס וואס האט דו קינדער ווייטער האר גיברענגט דו סתם . אזוי פלעגט דער מלאך
 המות דעם שלום פאר וואס האט דו קינדער גיברענגט דו סתם . איך האב דאך דיר געוויסטן
 פלעגטן נעמען סתם . זאגט דער שלום איך האב איין טעות געהאט נאר איך וועל זיין צוריק
 שטעלן איר דעם אורט ווי איך האב זיין גענומען . זאגט דער מלאך המות אז וואס איז שוין
 דא נאל וואס שוין דא בלייבן . נאר זאגט מיר ווי האסטו זיין געקאנט באקומען וואס האט דאך
 דאך געהאט צו לעבן . זאגט דער שלום וואס האט זיך גערייט לעבן באק אריין און איר
 מל איז איר גראד שלעכט געווארן איז איר געפאלן אויף איר פיס איין שטיק פיער האב
 איך זיין געקאנט באקומען . פלעגט רב בביי דעם מלאך המות . האסטו דען רשות אייניס
 אים צו פלעגטן פאר דער צייט . זאגט דער מלאך המות וואס עס שטייט דאך געשריבן אז
 אויפט שטארבט איינער און קען שפעט האטשן ער האט קיין עבירה נישט גיטאן . זאגט רב
 בביי עס שטייט דאך געשריבן דער מענטש קאן נישט שטארבען ביי זיין צייט קומט . ענפערט
 דער מלאך המות ווען עס טרעפט זיך אענליכע וואס שטארבט פאר דער צייט גיב איך אים
 איבער צו דעם מלאך המות וואס ער היט ווי ביי דו צייט קומט . דער מלאך המות ער
 ווי מיר צוריק אפ . פלעגט רב בביי וואס וועסטו טאן מיט דו יארן פון דער סתם וואס וואס
 האט דאך געבראכן צו לעבן . זאגט דער מלאך המות ווען איין לכדן איז איין ענין אונזער
 איז אלעס מוחל וואס עס טרעפט אים אזוינס שענק איך אים דו יארן . ווי רבי יהושע בן
 לוי האט געבראכן צו שטארבען האט מען געזאגט און הימל צום מלאך המות . גיי פלעג
 דו נשמה פון רבי יהושע בן לוי . ווי דער מלאך המות איז צו אים געקומען זאגט דער גיטער
 רבי יהושע בן לוי ווייז מיר מיין אורט און גען . ווי איך וועל האבען . זאגט ער קום
 איך וועל דיר ווייזן . זאגט רבי יהושע גיב מיר דיין מעסער . ווארן איך וויל דיר נישט
 געטראגן איבער דעם וועג . אזוי גיט אים דער מלאך המות זיין מעסער . ווי זיין ענעם
 געקומען צו דעם אורט . הייבט אים דער מלאך המות אויף און דער הייב . ביי ער זאל
 קאנען געהן זיין אורט . אזוי שטויב רבי יהושע איין שפונג איבער דעם בארג . און דאס
 מעסער האט ער אויף ביי זיך געהאט . אזוי האט אים דער מלאך המות אן זיין מלביש אז
 ער זאל צוריק גיין . זאגט דער גיטער רבי יהושע איך טוא איין שבועה אז איך וועל נישט
 צוריק גיין . האט דער מלאך המות דאס דער ציילט פאר הקב"ה . האט הקב"ה געזאגט מען
 זאל דאך קוקען האט ער אנדערש איין מאל איין שבועה גיטאן . און האט זיך געלאזט
 מטייל זיין . וועט מען אים דו שבועה אויף גיט מטייל זיין . אזוי האט מען דאך געזאגט .
 אבער ער האט און זיין גאנץ לעבען מיין שום שבועה נישט געטאן . איז פאר בלייבן אז ער
 דארף נישט צוריק גיין צום מלאך המות . זאגט דער מלאך המות גיב מיר אפ מיין מעסער .
 אבער רבי יהושע בן לוי האט אים נישט געוואלט אפ געבן . ביי עס איז ארדס איין בת
 קול פון הימל און האט געזאגט גיב אפ דאס מעסער . ווארן מען דארף דאס פאר דא
 מענטשן . וואס דארפן צו שטארבען . אזוי האט עס רבי יהושע בן לוי אפ געגעבן . אין
 דער גיטער רבי יהושע בן לוי איז לעבעדיגער היינט און היינט אריין . האט אללה העבא אויס
 געבראכן און היינט אים איין אורט פאר רבי יהושע בן לוי . אזוי זאלן קיין נישטאל איין
 אורט באקומען ווי ער האט געהאט . רבי הניא בן פפא פלעגט אויפט צו זיין ביי דעם
 מלאך המות ער איז געווען זיין בעסטער גיטער פריינד . ווי רבי הניא האט געבראכן צו
 שטארבען . האט מען געזאגט און היינט אים מלאך המות גיי און פלעגט דו נשמה פון רבי

ברך . פרק ששה ועשרים . אברהם

הַיְנִיָּא בֶּן פֶּפֶּא . וְיֵי עַר אִיז צו אִים גִּיקוּמָען . אַזְוִי בְּעַם אִים רַבִּי הַנִּנְיָא אִז עַר זֶאל אִים
וְיִאֲרִסִין דְּרִיכְסִין מָאָן אִז עַר זֶאל קִאָנְעֵן וְיִין לְעֶרְנֵן אִיבְעַר חֲזַעְרִין . וְיִיִל מַעַן זֶאָנְט אִז
דְּיִסִיל וואַר צוֹא דְּעַם מַעַנְטֶשׁ וואַס עַר בְּרַעַנְט מִיט וְיִין לְעֶרְנֵן . אַזְוִי אִז דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ
פֿון אִים אַוּעַק גִּינְאָנְעֵן . וְיֵי עַם אִז פֿאַר בִּי גִינְאָנְעֵן דו דְּרִיכְסִין מָאָן אַזְוִי קוּמֶשׁ עַר צו
אִים . זֶאָנְט דְּעַר גִּיטֶער רַבִּי הַנִּנְיָא בֶּן פֶּפֶּא . עַר־שֵׁט וְיִיז מִיר מִיִין אִוֶּרְט אִז בֶּן עֶרְן
אִיבְעַר אִיךְ וועל שְׂמֵאֲרֵבֶּע זֶאָנְט דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ קוּם מִיר וועל אִיךְ דִּיר וְיִיִין .
זֶאָנְט רַבִּי הַנִּנְיָא גִיב מִיר בִּיִין מַעַסֶּער . וואַרן אִיךְ גְּלִיבִיב דִּיר גִיט אִיבְעַר דְּעַם וועג . אַזְוִי
זֶאָנְט דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ דָּאָס מַעַסִיר גִיטֶער אִיךְ קִינְעֶם גִיט . וואַרן מַאָמֶער וְיִילֶסֶט דו מִיר
אִיךְ אַזְוִי מָאָן אַזְוִי וְיִיא דִּיר הַבֶּר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי . זֶאָנְט דְּעַר גִיטֶער רַבִּי הַנִּנְיָא בֶּן פֶּפֶּא
בְּרַעַנְט מִיר אִיִין כֶּפֶר הַרְחָה . אִז וְיִיז מִיר אִיִין זֶאָנְט וואַס אִיךְ הָאָב גִיט מְקוּמִין גִיִוּעַן . דְּעַר
גִיטֶער רַבִּי הַנִּנְיָא בֶּן פֶּפֶּא מוֹד דָּאָךְ שְׂמֵאֲרֵבֶּען אִיבְעַר וואַס פֿאַר אִיִין אִוֶּרְט עַר הָאָט גִיטֶאָט
זֶאלֶען מִיר אִיִין פֿל יִשְׂרָאֵל וְזֶכֶר וְיִין צו הָאָפֶען אַעלֶכֶע עַר־מַעַר . רַבִּי אֶלְעֶזֶר הָאָט אִיִין מֶלֶךְ
גִיִעֶסִין תְּרוּמָה . קוּמֶשׁ דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ צו אִים אִז וְיִיִל בִּי אִים וְיִין נִשְׁמָה צו גִעִיִין .
זֶאָנְט רַבִּי אֶלְעֶזֶר וַעֲסִטוּ דָּען גִיט אִז אִיךְ עַם תְּרוּמָה אִז דָּאָס הִיִקֶט קוּדֶשׁ . אִז דְּעַר מְלָאךְ
הַמֶּלֶךְ אַוּעַק גִינְאָנְעֵן . אִז עַר הָאָט גִיטֶער אִיִין לֶאָנְעֶע צִיט דְּעַר גִיטֶער . אִיִין מֶלֶךְ
אִז רַב שֵׁשֶׁת גִינְאָנְעֵן אִז מֶאֶרְק . אַזְוִי בִאָנְעֶנְט אִים דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ . אִז וְיִיִל בִּיִיא
אִים דו נִשְׁמָה צוֹא גִיטֶער . זֶאָנְט רַב שֵׁשֶׁת פֿאַר וואַס קוּמֶסֶט צו מִיר אִז מֶאֶרְק וְיִיִקֶסֶט
דָּען מִיךְ שְׂעֻמָּוִן אִז וְיִי אִיִין בְּהִסָּה . אַזְוִי אִז דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ פֿון אִים אַוּעַק גִינְאָנְעֵן .
דְּעַר גִיטֶער אִז עַר צוֹם אִים גִיטֶער אִז שְׂמִיב אִיִין . אִז דְּעַר גִיטֶער רַב שֵׁשֶׁת גִיטֶער אִיִין
דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ הָאָט אִיִין מֶלֶךְ בִאָנְעֶנְט רַב אִשִּׁי אִיִין דְּעַם מֶאֶרְק . אִז וְיִיִל בִּי אִים דו
נִשְׁמָה צו גִעִיִין . אַזְוִי זֶאָנְט רַב אִשִּׁי לֶאֱזֹל מִיךְ אִז דְּרִיכְסִין מָאָן אִז עַר זֶאל קִאָנְעֵן מִיִין
לְעֶרְנֵן אִיבְעַר חֲזַעְרִין . וואַרן מַעַן זֶאָנְט אִז דְּיִסִיל וואַל דְּעַם מַעַנְטֶשׁ וואַס בְּרַעַנְט מִיט וְיִין
דָּאָס לְעֶרְנֵן . אַזְוִי לֶאָנְט אִים דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ אִז . וְיֵי עַם אִז גִיטֶער דְּעַר דְּרִיכְסִין מָאָן
מָאָן קוּמֶשׁ דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ צו אִים אַזְוִי וְיֵי עַר הָאָט אִיִין פֿאַר לֶאָנְט . זֶאָנְט דְּעַר גִיטֶער
רַב אִשִּׁי וואַס וואַלֶט דִּיר גִיִוּעַן גִישְׂאֵט זֶאלֶסֶט גִיִוּעַן קוּמֶשׁ מִיט עֲשִׁילֶכֶע טַעַן שְׂפַע־מַעַר .
זֶאָנְט דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ אִיךְ קָאן גִיט לְעֶנְעֶר וואַרֶטֶען . וואַרן דו צִיט קוּמֶשׁ אִז רַבִּי נָחֻן
זֶאל יִוֶּעֲרִין רַבִּי אִז עַם מֶאֶר גִיט פֿעלִין אִיִין רַבִּי דְּרוֹם מוֹמִי שְׂמֵאֲרֵבֶּען . רַב הִסְדָּא הָאָט
דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ גִיט גִיטֶער מָאָן וְיִיִל עַר הָאָט שְׂפַע־נִיג גִילֶעֲרוּגֶט וואַס טוֹט
דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ עַר צוֹא שְׂפַאֲלֶט אִיִין בּוּיִם וואַס עַם אִז גִישְׂמֵאֲרֵבֶּען לְעֶבֶן רַב
הִסְדָּא הָיִי . הָאָט וְיֵי רַב הִסְדָּא דְּעַר שְׂרָאָקֶען אִז עַר הָאָט אִיִין גִיטֶער
גִיטֶער צו לְעֶרְנֵן אִז עַר גִישְׂמֵאֲרֵבֶּען : רַבִּי חִיָּא הָאָט דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ גִיט גִיטֶער מָאָן .
אִיִין מֶלֶךְ קוּמֶשׁ דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ אִז שְׂפַע־לֶט וְיֵי בִיִיא דְּעַר מִיר אַזְוִי וְיִיא אִיִין עֵנִי . זֶאָנְט
דְּעַר גִיטֶער רַבִּי הָיִי גוּמֶס דְּעַם עֵנִי אִיִין שְׂמֵאֲרֵבֶּען בְּרוּיִט . אַזְוִי גִיט דְּעַר מְלָאךְ הַמֶּלֶךְ צו אִים
צו אִז זֶאָנְט פֿאַר וואַס דְּעַר בִּאָרֻקֶסֶט דִּיךְ אִיבְעַר אִיִין עֵנִי . אִז אִיבְעַר מִיר וְיִילֶסֶט דִּיךְ
גִיט דְּעַר בִּאָרֻקֶסֶט . מֶאֶרְקֶסֶט מִיר צוֹא גִיטֶער מִרְחָה אִז עַר וְיִיִיִט אִים אִיִין פִּיֶעֶרְדִיגֶע רִיט .
אַזְוִי הָאָט וְיֵי כִפִּי הָיִי אִיבְעַר גִיטֶער מִיט וְיִין גִיטֶער וְיִילֶט אִז אִז גִישְׂמֵאֲרֵבֶּען . וְיִין זְכוּת
זֶאל פֿל יִשְׂרָאֵל גִיטֶער בְּעוֹלָם הַיָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא אָמֵן כֻּלָּה :

פרק שבעה ועשרים

אִין דְּעַם פֶּרֶק ווערֶט גִיטֶער וְיֵי אַזְוִי דְּעַר מַעַנְטֶשׁ זֶאל וְיֵי נְהִיג וְיִין אִוֶּרְט ווענֶען בְּכִי
עַר זֶאל בְּשָׁלוֹם צוּרִיק קוּמֶען צו וְיִין וְיִיִיב אִז מִיטֶער :

ברך פרק שבעה ועשרים אברהם ל ט

אונגערי חכמים שרייבן אלי וועגן וואס דער מענטש גייט זענען איין סכנה. ווען ער גייט אונעם ווייטסער. אבער ווען ער וועט צוריק קומען דאס ווייטסער גיט. דרום דארף יעדער גיטארויט זיין מיט דו זאכן אזוי ווי מיר שרייבן דא. אז יעדער מענטש דארף זאגן פריא אונעם צו גיין פון דער אכסניא. און פאר נאכט ביי צייטונס צוריק צו קומען און אכסניא אריין. נעם דיר מיט שיינ גלייכער. פרי מען זאל דיר פבור און טוהן ווארום און דער היום טוט מען דיר פבור און וועגן ביין נאמען. אבער אונטער וועגונס קאן מען דאך נישט ביין נאמען אזוי וועט מען דיר פבור געבן וועגן דו שיינ גלייכער. ווער עס גיטעניגט זיך מיט זיין חבר זאל מען נישט זאגן גיי בשלום גייערש גיי לשלום. אז דו גייסט אונעם און ווען אריין. און בלייבט דיר קיינער נישט. זאלסטו תורה לערנען איז דאס איין רפואה צווא אלטען. אויף דעם וועג זאל מען זיך נישט צו פיר מצער זיין:

מעשה איין נכרי און איין ישראל זענען צו נאמען און וועג גיטאנגן. דער יהודי איז גיטאנגען נאר גיטווייגד אז דער נכרי האט אים נישט גיטאנגט נאך גיין. האט דער נכרי נישט גיטווייט וואס ער זאל טאן. אז דער יהודי זאל אזוי גיטווייגד נישט גיין. אזוי דער מאנט ער דעם יהודי און חרבן בית המקדש אז דער יהודי זאל זיך מצער זיין וועט ער וואלנער גיין. אזוי ופצט דער יהודי. אבער ער גייט נאך געבר וויא פרוער. פערענט אים דער נכרי עס שטייט דעך און דער תורה גיטווייגד ווען איינער איז זיך מצער גייט אים אפ העלפט פת פאר וואס גייסטו נאך אזוי גיטווייגד. ענטפערט אים דער יהודי דאס איז גיטאנט גיטווייגד ווען דער צער איז פון איין זאך וואס עס איז ערשט נישט לאנג גיטווען געמט עס מאקע צו העלפט פת. אבער תורבן בית המקדש איז שוין איין לאנגע צייט. דרום איז דער צער נישט אזוי גרויס. אז בוקט אונטער וועגונס זאלסטו דיר גוט און טאן פאר דער קעלט. אונגערי חכמים שרייבן אלעס איז אונגערי היינט דאס קעלט און דאס היינט. פלומר ווען דער מענטש פאר דרום זיך נישט אליין פאר דער קעלט. אונטער פאר דער היינט. איז ער זיך אליין שולדיג. אויף זאלסטו נישט גיין מיט איין שלעכטן חברותה. רב גידל האט גיטאנט ווען דו גייסט מיט די מענטשן פון דעם מקום גרשה האמטש וויא קושין דיר דאך נעה אויב האמט נאך אלע רייע ציין. ווארן ווי זענען שלעכטע מענטשן. האמטש ווי טוהן דיר איין טובה. אבער ווי וועלן דיר איין גיטאנט אויף טאן. ווייטער זאגט רב גידל ווען דו מענטשן פון דער פוקדא גיטווייט דיר. טון ווי דאס ווייט וויא וועלען דיר איין גיטאנט מאדן. אויף זאגט רב גידל ווען דו מענטשן פון פוקדא גיין מיט דיר זאלסטו ווי גיט ווייזן דאס רעכטע אונט ווי דו וועלסט איין שטיין. ווארן ווי וועלן דיר איין גיטאנט טאן:

מעשה רב מנשה איז גיטאנגען אונטער וועגונס. האבן אים באגעניגט גיטווייט. אזוי פרעגן אים דאס גיטווייט וויא ער גייט אזוי זאגט ער וויא אז ער גייט נאך ווייטער פון דער שטאט תורתא. ווי ער איז גיטווייט און דער שטאט תורתא אליין. אזוי איז ער דארטן פאר גלובין. זאגן דו גיטווייט מיר זעהן וואס אז דו תלמודים פון רבי יהודה זענען רמאים. ווארום רב מנשה איז אויף גיטווייט רב יהודה איין פלומד. זאגט רב מנשה ווייל איר האט דאס גיטאנט זאלט איר זיין און חכם פון מין רבי. און דו גיטווייט וועגן ווייטער אונעם גיטאנגען אבער ווי האבן צוויי און צווייגד וואר קיין העלחה נישט גיטאנט וואס ווי האבן גיטאנט גיטאנט האט מען אלעס ביי ווי אפ גיטווייט. אזוי זאגן דו גיטווייט מיר האבן קיין העלחה נישט ווייל מיר זענען און חכם אזוי זענען ווי אלי נקומן צו רבי מנשה און האבן אים מחילה גיטעטן אז ער זאל ווי ארום געטן פון דעם חכם. אזוי האט רבי מנשה פון ווי דעם חכם אפ גיטאנט נאר איינער צווייטן דו גיטווייט איז גיטווייט איין וועבער וואס ער האט נישט גיטווייט גיין צו רב מנשה ער זאל אים מחילה געטן. און איין קארצע צייט ארום האט אים איין לויב באגעניגט און

דאס איז געווען ווייל ער איז ביי זיך געווען איין בעל גאנה. אז ער האט נישט געוואלט רב מעשה איבער בעטן. דרום האט ער נישט לאנג געלעבט; ווען דו קומסט און איין אורט זאלסטו אלעס טאן אזוי וויא זייער מנהג איז. אז משה רבינו איז געווען און הימל. האט ער נישט געזעסן און נישט געטרונקן. ווייל זייער מנהג איז מען זאל נישט עסן. אז דו קומסט אויף איין אורט און עס איז וואלדלעך שפייז געס מיט מיט דיר עס נעמט דיר צו גיין קומען. פאר ענדער נישט ביין אפפאני. אונזערי חכמים שרייבן ווי לאנג איז ער מחויב ער זאל נישט פאר ענדערין גיין אפפאני. אזוי לאנג ביי דער בעל הבית זאגסטו אים אדער זיינע מלבושים ארויס. דעמאלסט זאל ער זיך געשען איין אנדערען ספאנציע. אונזער וועגנס זאלסטו נישט גיין געשווינד. ווארן אונזערי חכמים שרייבן דאס געזען גיין געזען דעם מענטש וויין ניוקט צו. הקדוש ברוך הוא זאל פל ושראל מציע גיין פון אזוי ספנות אמן סלה :

פרק שמונה ועשרים

אין דעם פרק נעמט געשווינד ווי אזוי דער פאטער זאל זיינע קינדער מנהל גיין אזו נעמט ער בכבוד האפגען בעולם הזה. ובעולם הבא אויף וועלן אלע מענטשן פון אים איין גמול רוח האבן :

אונזערי חכמים שרייבן עס איז נישט מנהל אז דא וועלט זאל גיין אהן זכרים און אהן נקבות. וואו צו דעם וואס האט זיך. און ווי צו דעם וואס האט מעכטער. דאס געזען איז בוסט מחויב ביין קינד תורה צו לערנן. וועגן זאכן זענען און חכם ביין הקב"ה איינס איז דרוםער ווער עס איז וויין קינד נישט מנהל לתורה. זאלסטו נישט מאכן איין קינד מיין אדער בעסערי קליידער פאר דעם אנדערן. ווארן יוסף הצדיק איז וועגן דעם זיידענס העמדיל וואס ער האט געהאט מיין פון דא אפגענוגע ברוינער פאר קויפט געווארן קיין מצרים. אז דא וועלט עפס ביין קינד גענוג זאלסטו דאס לערנן און דער וויינט. ווארן אויף דער עלטער לאזט ער זיך לערנן. גיב אפמאג אויף ביין קינד און דער וויינט ער זאל קיין שטעקעם נישט טאהן. ווארן אז דאס קינד וועט עלטער ווערן וועסטו דאס טוין נישט קאנען פאר הויזן. אונזערי חכמים שרייבן ווער עס דער זיידע זינדער צו גוטען און ווער עס מאכט זינדער פצוייטנס חתונה. אויף דעם זאגט דער פסוק זאלסטו וויסען אז און ביין הויז וועט גיין לויטער שלום; ווען דו גופסט ביין קינד איין חייב. זאלסטו פרנער בורק וויין און אדער ברוינער. ווארן עס מיינט קינדער גיראמטן גאד דער מוטערס ברוינער גאד. און ספר בן סירא שטייט. איך האב אלעס געוואגן און איין וואג זאל האב איך נישט געפונען. קיין גרונדערי זאך ווי קליינע דאס איז גאר לייכט. אדער דאך איז דא איין לייכטערע זאך. איין איידיס וואס וואונט ביי וויין שווער און הויז דאס איז איין מיואספה זאך. עס קאן דער פון זנות ארויס קומען. אויף איז פאר האנדלן גאד איין מיואסערי. זאך ווען איין אורח בעט דעם אנדערן אורח צו גאסט. אויף איז פאר האנדלן גאד איין מיואסערי זאך. ווען איינער רופט זיך אהן און איין זאך איינער ער העכט עס גוט אויס. אונזערי חכמים שרייבן עס שטייט געשווינד אז דער מענטש זאל אלי צייט צדקה געבן. איז דאך קשה ווי איז דאס מנהלעך געשעדיג צדקה צו געבן. גאר דאס מיינט מען ווער עס איז וויי קינדער מפרנס ווען וויא זענען גאד קליין. דאס הייסט דער גוט אלע צייט צדקה :

מעשה חזני המעל איז איין מאל געאנען אונזער וועגנס. אזו נעמט ער אז איין מענטש פלאנצט איין באקסערין בוים. פרעגט ער אים גאד וואס פלאנצטו דאס וואקסט

דאך ערשט צו ווערענדיג יאר וועסטו דען אזוי לאנג לעבן . ענפערט אים דער נוסער מענטש
 אזוי גוט ווי מיינע עלטערן האבן געלאזט אז איה זאל דער פון עסן . אזוי גוט דאך איה
 צווא זארגן פאר מיני קינדער זאלן דער פון עסן . ווען אפילו איה וועל נישט דער לעבן
 פון דעם בוים צו עסן . וועלן מיני קינדער פון דעם עסן : איה ניהער קען ווייני קינדער
 נישט פאר שטייבן . ווען אפילו דאס קינד טוט נישט נאכע זאגן דאך זאל קען דאס מיט נאכען
 צו ויה צו גוואלען . דריי זאכן איז פאר האנדן אז מיט דער לינקער האנד זאל קען 1
 פון ויה אפ שטייבן . אונ מיט דער רעכטער האנד זאל קען ווי צוריק צווא ויה צווא ציען .
 איינס דרויסער איז . זיין קינד זאל קען נישט פאר שטייבן ווען אפילו עס טוט עפויס ביז :
 מעשה רבי יוסי בן יועזר האט געהאט איין ווהן . ער האט נישט גוואלט קיין גוטס מאן .
 אונ דער רבי יוסי איז גינען איין גרויסער עושר . אזוי נעמט ער צווא גוף איין
 מעסטל מיט דוקאטין אונ אזוי עס מקדוש אז קען זאל דער פון קינדער קיין הנאה נישט האבן
 דער ווייל האט רבי יוסים ווהן איין פרויא גענוסן פון איינים וואס מאכט דו קרוינט דעם
 גאלי המלך . אונ דארטן איז איין מקדוש גינען אז איין פרויא האט איין קינד געהאט . עס
 האט געמאכט ווין ריף . אדער ארום . האט דער מאן נאכט קויפן איין פיש אז דו פרויא
 זאל האבן צו עסן . נוא וויא דעם רבי יוסים ווהן ווייב האט איין קינד געהאט איז ער
 געזאגן אייה דעם מארק איין פיש קויפן . ווי ער האט דעם פיש געמאכט האט ער געפונען
 אונ דעם פיש איין שוועס פעריל . ווס ווין גלייכן איז נישט דא אונ דו גאנצער וועלט . אזוי
 האט ויה ווין ווייב שטארק משלם גינען : זאגט דו פרויא ליבער מאן מיר וועלן דו פעריל
 גאר דעם מלך נישט ווייזן . ווארן ער וועט וועלן פאר ווינציג געלד דאס קויפן . גייה צו
 דעם גבאי פון דעם בית המקדש אונ פאר קויה אים . ער דאך אעלעכס צו דעם חושן
 ואפור . גאר זאלסט נישט זאגן ווי פיל דו ווילסט פאר אים . ווארן מאכער איז ער מיין ווערט
 אונ דו וועסט דאך שוין מיין נישט נעמען גאר ווי פיל דו האסט גוואלט . דרום זאלסט דא
 דעם גבאי זאגן ער זאל דיר געבן ווי פיל וויא איז ווערט . ער איז איין ערליכער מאן ער
 וועט נישט גארן . ווי דער נוסער מאן האט דו פעריל צו דעם גבאי גינערענט . האט ויא
 דער גבאי גישאצט דרייצען מעסטליך דוקאטין . גאר דער גבאי האט אים גוואלט אז צוגד
 האט ער מיין נישט אונ דער צדקה ווי ווען מעסטליך דוקאטין . אונ מיט דו רעשט זעסט
 מעסטליך דוקאטין . אזוי גיב ווי מיר . אונ דו אנדער זעסט מעסטליך ביי איה מקדוש איה
 צדקה . ה' ויה דער מאן מיט ווין ווייב משלם גינען מיט דא ווען מעסטליך דוקאטין .
 דרויף האבן דא חכמים גישרובן איין פאשער האט איין מעסטל דוקאטין מקדוש גינען
 אקעגן האט וין ווהן ווען מעסטליך דוקאטין מקדוש גינען : רב שמואל זאגט צו רב יהודה
 מיין שארפער תלמוד האט נישט צו מאהן מיט דער וואך ווען אייגער נעמט אונעס דו ורשה
 פון ווין קינד אונ גוט ויא איין אנדערין ווען דאס קינד איז נישט גוט . אונדער חכמים שרייבן
 ווער עס גוט ווין מאכער איין מאן איין עס הארגן איז גלייך ער וואלט ויא גיבנדיג אונ
 גילויגט פאר איין לויב . ווארן ביי איין עס הארגן איז גאר קיין בושא נישט . ערשט שלאגט
 ער ויא דער נאך זאגט ער צו איר ליג ביי מיר . איה זאלסטו נישט געבן דין ווהן איין
 ווייב פון איין עס הארגן . ווארן דו קינדער פון וויא וועלן צוריק ווין עס הארגען . דער
 מענטש גיהער וואס צו מאן אז ער זאל איין בת תלמוד חכם נעמן . דאס משל איז איין
 נוסער ווין גארטן גוט גוטען ווין . אזוי איה אז דו נוסער איז גוט האט ויא איה נוסע
 קינדער . אז ער קאן אפער נישט קומען צו איין בת תלמוד חכם . זאל ער נעמן איין מאכער
 פון איין איש חשוב . אונ אז ער קאן דאס איה נישט באקומען . זאל ער נעמן פון אעלעכס
 וואס האט עפויס צו שאפן אונ דער קהלה . קאן ער דאס איה נישט האבן זאל ער נעמן איין

מאבטער פון איין מלמד און נים פון קיין עם הארץ : געדער פאטער בארף זיין קינד איין מלאכה צו לערנען וואס גרינג און ריין איז . רבי יהודה איז אנט איד וייל מיין קינד קיין מלאכה נים לערנען נאר תורה . דאס איז דאס בעסטע מלאכה וואו שטייט אים בעולם הנה ובעולם הבא . גיב זיין ווען איין פרוי איז צו דער בעכטי צייט . דאס הייסט צו אכצען יאר . פון צוואנציג יאר האפט הקדוש ברוך הוא אז ער וועט איין ווייב געבן אבער ווער עס ווארט לענגער . ואנט הקדוש ברוך הוא פאר פלוצט זאל ער זיין ווייב ער האט נים קיין ווייב צינומען . און אז ער שטארבט דו אהן איין ווייב איז זיין השא נאר גרויס . איד גיב זיין מאבטער בציונות און מאן . ווארום אז וואו געבט פאר צוואנציג יאר איין מאן . קאן זי און געבציג יאר קינדער האבן . און אז וואו געבט איין מאן נאך צוואנציג יאר קאן זי א קינדער האבן פון פערציג יאר . און אז וואו געבט איין מאן ערשט צו פערציג יאר . קאן זי א קיין קינדער נים האבן : גיין זיין קינד און דער יוגנט צו נוסען . בפרט ווען עס איז אונזער שווער ווער ער זאל פלייסיג אמן נאך וואגן . אונזער חכמים זענען ווי ספאלל פון וועלכער צייט איין קינד ברענגט דאס פאטער און מוטער צו עולם הבא . רבי מאיר ואנט פון דער צייט אז עס ואנט נאך אמן ברכות זה ואלו מיר וזכה זיין לעולם הבא אמן סלה :

פרק תשעה ועשרים

איין דעם פרק ווערט גישריבן אז געדער מענטש זאל זעהן אז דער גער הרע זאל אים נים בייא קומען וועט ער קאנען האבן דאס גן עדן :

אונזער חכמים שרייבן וואס מיין פרום דער מענטש איז מיין גער הרע איז ביי אים . אז דער סגול דאס הייסט דער גער הרע באגענונג דו גייט מיט אים און בית המדרש אריין לערנען תורה . און אז ער גייט נים אונזע פון דיר דער מאן אים אהן דעם מוים אזוי וועט ער תיקף אונזע גיין :

מעשה אביו האט גיהערט וואו איינער האט גיזאנט צו איין פרעמד פרוי מארגן וועלן מיר צו נאמען גיין אויף דעם ארץ . אזוי איז דער מוטער אביו ווי נאך גיזאנט דריי מייל און האט זי אים נים דער לאזט אז ווי זאלן איין עבירה מאן : אונזער חכמים שרייבן ווי אזוי ער האט תפלה גיטאן צו הקדוש ברוך הוא . רבנו של עולם דו וישאל זענען פאר טרונדען גיזאנט דאס איז אלעס איבער דעם גער הרע ער האט ווי צו דעם אלעס אהן גיכעט דרום געט איד דו גיב אונז דעם גער הרע און דו הענר אריין . אזוי איז איין ברוך אראפ פון הימל אויף דער ערד עס איז גיטאנט אמת דאס בייט אז הקדוש ברוך הוא איז מסכים אויף דעם . אזוי האבן וויא גיזאנט גיזאנט דרייט מען און דרייט געבט צו השית זאל ווי דעם גער הרע איבער געבן . וואו עס איז פאר בייא גיזאנט דו דרייט מען . אזוי האט השית איבער גענומען דעם גער הרע און בית המדרש עס איז ארום איין פיגער פון קדשי קדשים . אזוי ואנט דער גביא דאס איז דער גער הרע פון עיא דאס ער וועט שוין קיין מאכט נים האבן . ווי ווי האבן אים גיזאנט תפס געבן האבן ווי אים ארום גיזאנט איין האר . אזוי הייבט ער אהן צו שרייבן אז מען האט זיין קול גיהערט אויף פיר הנהערט מייל און הימל . ואגין דו מענטשן פולייכט זאלן מיר ווד איבער אים דער בארומן ווייל ער שרייבט אזוי . ואנט דער גביא געבט דעם גער הרע און ווארפט אים און איין קעסיל פון בלייא און דעקט אים צו מיט בלייא מען זאל וויין קול נים הערן . ואגין דו מענטשן ווייל עס איז איינער איין עת רצון לאונ מיר תפלה מאן אז דער גער הרע פון גיזאנט זאל אויף צו אונז איבער גענומען ווערן . אזוי האבן ווי תפלה גיטאנט און דער גער הרע איז צו ווי איבער גענומען גיזאנט . ואגין דו חכמים אז מיר וועלן דעם גער הרע

איה כסית מן נעם דו נעלם הרוב נערין . ווארן ווי ווי האבן אים תפוס גיהאלטן דרייא
 טעג אזוי האט מען אונ גאנץ ארץ ישראל קיין איי פון דעם אייגעניס מאג נישט באקומען
 צו ציין חלל פאר איין רפואה . ווארן ווען נישט דער גזר הרע וואלט . קיין מענטש נישט חשק
 דהאט צו ווין פרויא אפילו איין האן האט נישט חשק צו הינער . אזוי האבן ווי נישט גייווסט
 וואס ווי זאלן מוהן זאלן ווי אים כסית ווין נעם דו נעלם הרוב ווערן . זאלן וויא תפלה
 טאהן צו הקב"ה אויף דער העקסט מלמד אז דער גזר הרע זאל נישט קיין מאכט האבן אהן
 צו דערין דעם מענטש ער זאל מנה ווין מיט וויי קרובים קאן אויף נישט ווין . ווארן מען
 געבט נישט אהן אונ הימיל אויף איין העלפט . אזוי האבן ווי אים אים גיטשאבן איין אויג .
 אונ האבן מיט אים אים גענומן אז ער זאל דעם מענטש נישט אהן הייזן אויף וויי קרובים .
 אונ ווי האבן אים אפ גילאנט ו

פרק שלישים

אונ דעם פרק נעמט גיטשאבן דו תרשימים פון ירושלים . הקב"ה זאל עס באלד צוריק אויף בונד
 ווען שלמה המלך האט דאס בית המקדש גיבויעט . אזוי האט ער אונ דעם בית המקדש
 גיפלאנצט אלערלייא ביימער פון לויטער גאלד . ווען דא צייט איז נוקמען אונ אלץ
 פירות זענען צייטג גינארן האבן דא גילדנע ביימער אויף צייטג פירות געגעבן ווען דר
 ווינט קום אונ דרויסן געווינעט אז דא פירות פון דו ביימער זענען אפ גיפאלן . זענען דא
 פירות פון דו גילדנע ביימער אויף אפ גיפאלן : ווען שלמה המלך האט גינאלט דעם ארון
 אריין געקן אונ בית המקדש אריין אזוי האט ער נישט גינאנט אריין אונ דא טוערין האבן
 ויף נישט גינאלט פאר ברייטערין . שדמה המלך האט גינאנט פיר אונ צוואנציג מוטרים . אונ
 דעם האט אלעס נישט גיהאלפן . בוי ער האט גינאנט צו השירה גידענק דעם זכות פון מין
 פאטער . אזוי זענען באלד דו טוערין דער ברייטערט גינארן : איינער האט גיהיסן גביני .
 ער פלעגט אונ בית המקדש אים צו רופן אז דא ביהנים אונ דא לויס זאלן ויף שטעלן
 דוקענען . אזוי קום מען ווין קול גיהערט אויף דריי מייל . איין מאל איז אנריכט המלך גיפארן
 ביי נאכט האט ער גיהערט אויף דריי מייל ווייט דאס קול פון דעם גביני . ווי דער מלך
 איז אהיים גיקומען . אזוי האט ער גישקט דעם גביני פיל מתנות . אבער דאס קול פון דעם
 כהן גדול . איז נאך געווען מין חידוש . ווען ער האט גינאנט (אנא השם המאמץ) האט מען
 ווין קול גיהערט אונ זייתו דאס איז צעהן מייל פון ירושלים . אונ דאס גרעסט חידוש איז
 געווען ווי ער האט גינאנט אונ יום כפור נאך מיטאג (אנא השם) דעמאלט איז ער דאך שוואך
 דאך האט מען עס גיהערט אונ זייתו . דאס איז איין גרויס חידוש ווארן ביי טאג הערט
 מען נישט אזוי ווי ביי נאכט . ווארן בוי טאג זעצט דו וון אזוי ווי מען זעצט מענען ביימער
 דאך האט מען ווין קול גיהערט אז מען האט דא טוערין פון בית המקדש געפונען האט
 מען דאס קול גיהערט אויף פיר מייל דו ציינען פון זייתו האבן ויף גינאסן פון דעם בית
 דו בלשמים פון דעם בית המקדש דר גיטשאבן איז געאנען אויף צעהן מייל . דו ווייפער פון
 זייתו האבן ויף נישט גיטשאבן צוא געווערען . ווארן דער גיטשאבן פון בית המקדש איז
 דארטן געווען : ווי דאס בית המקדש איז הרוב גינארן איז הקדוש ברוך ווא גיקומען אהן
 קומען דאס בית המקדש קום ער גיטשאבן שמיין אברהם אבינו . פרענט אים הקדוש ברוך
 דא וואס טוקט אונ מין הויז . ענפענט אברהם אבינו איה בוי גיקומען ווענען מיני קינדער
 וויא וויא זענען . זאגט הקדוש ברוך דא בייני קינדער האבן געווינדען האב איה וויא פאר
 טרופען . זאגט אברהם אבינו אפשיך האבן וויא אים גערין געווינדען . זאגט הקדוש ברוך
 דא ביי ווי האבן דו געווינדען גיטשאבן . זאגט אברהם אבינו פלייכט האבן ווי ווייניג

עבירות נישאן. ואנט הקדוש ברוך הוא ווי האבין פיל עבירות נישאן. ואנט אברהם אבינו
 דו בארפסט ווי צו גידענקן דעם זכות פון דער מילה. ואנט הקדוש ברוך הוא ווי האבין
 דו מצוה אויף נישאן. ואנט אברהם אבינו פילייכט זאקסטו ווי גייען ווארונען וואלטיין
 ווי גייען תשובה נישאן. ואנט הקדוש ברוך הוא ווי האבין קיין תשובה נאר נישאן גיט
 גידענקן ווען ווי האבין איין עבירה נישאן האבן ווי דו נאר גיפרייט. ווי אברהם אבינו דאס
 דאס גידענקט האט ער ווינע הענד אויף דעם קאפ ארויף גילויגט און שרייט און ווינע
 און זאגט פאסער האבן ווי שוין דאס וואלט גאר קיין הילף נישאן אויף אייביג. אזו איז נישאן
 איין פת קול פון היקול און זאגט וישראל וועגן גלייה צו איין איילפערט בוים. אזו ווי מען
 פלאנצט אים איצונד און ערשט און איין לאנג צייט ארום נישאן ער ווינע פירות. אזו אויף
 דו וישראל מוין גלית זיידן. און דער נאך וועלן ווי אויף איין מאל דער לויט ווערן:
 אונזער חכמים שרייבן ווען דאס ערשט ביה המקדש דאס גיט וואלט חרוב ווערן אזו האבן
 ויה צו נאך גיט וואלט פיר און צוואנציג טוונד יונגע פהנים און האבן גיט ווערן ווערן
 און דאס הענד אריין און ווערן גיט וואלט און ביה המקדש אריין און ווערן ארויף אויף דעם
 שווער פון ביה המקדש און האבן גיט וואלט רבונן של עולם ווייל מיר ווערן גיט וואלט גיט
 צו וויין גיט און דעם ביה המקדש וואס זאלן מיר טאן מיט דו שליסל. אזו האבן ווי
 גיט וואלט דו שליסל קעגן דעם היקול. איז נישאן איין האנד פון פינער פון היקול און
 דאס צוואנציג דאס שליסל. אזו ווערן דאס אלץ ווערן פהנים גיט ווערן און דעם פינער
 גיט הקדוש ברוך הוא זאל געבן דאס הייליגע ביה המקדש זאל צוריק באלד צוריק
 גיט ווערן און קלה:

תם ונישלם שבה לאל בורא עולם

